

PROROCIIA LUI ISAIE

Cap 1

Vreamea în care au prorocit Isaie preste Iuda și Ierusalim, carea pentru nemulțămirea sa și alte răotăți, cu tot fealiul de bătaie de la Dumnezeu lovită, nu s-au întors cătră el; pentru aceea, zice că i să apropie foarte grea mișelătatea pustiirii. Jârtvele și praznicile ei să leapădă și ce trebuie să facă ca iarăș de la Dumnezeu cu milă să să priimească. Iarăși pentru scădearea de la putearea dintâiu, spre multe păcate grea izbândă și cea mai de pre urmă a ei viitoarea izbăvire și întoarcerea spre mai fericită stare proroceste.

1. edearea lui Isaie, fiului lui Amos, carea au văzut preste Iuda și preste Ierusalim, în zilele lui Ozie, Ioathan, Ahas și Iezechie, împărăților Iudei.
2. Ascultați, ceriuri, și ia în urechi, păminte, că Domnul au grăit: „Fii am crescut și i-am înălțat, iară ei M-au urgisit.
3. Cunoscute-au boul pre stăpânul său și asinul iaslea domnului său, iară Israil nu M-au cunoscut și norodul Mieu n-au înțeles”.
4. Amar neamului păcătos, norodului cu grea nedreptate, săminții viclene, fiilor spurcați! Părăsitate-au pre Domnul, blăstămate-au pre sfântul lui Israil, astreinate-s-au înapoi.
5. Preste ce vă voi lovi mai mult, cei ce adaogeți treacere de leage? Tot capul, lănced și tot trupul, măhnit.
6. De la talpa piciorului până la creștetul capului nu iaste într-însul sănătate; buba și vânătarea și rana înflată nu-i legată împrejur, nici grijită cu leac, nici stămpărată cu untdelemn.
- 307v 7. *Pământul vostru, pustiu, cetățile voastre, | aprinse cu foc, țara voastră înaintea voastră streinii o îmbucă și să va pustii ca întru jefuirea de vrăjmași. *Jos 5, 7.
8. Și să va părăsi fata Sionului ca umbrariul în vie și ca coliba în pepeniște și ca cetatea ce să jefuiască.
9. *De nu ne-ar fi lăsat noao Domnul oastelor sămânță, **ca Sodoma am fi fost și ca Gomora aseamenea am fi. *Râm. 9, 29.
**Facere 19, 24.
10. Ascultați cuvântul Domnului, căpeteniile sodomleanilor, luați în urechi leagea Dumnezeului nostru, norodul Gomorii!
11. „La ce Mie mulțime jârtvelor voastre – zice Domnul – plin sânt, arderile de berbeci și untura celor grase și sângele berbecilor și al meilor și al țapilor n-am vrut. Irim. 6, 20.
Amos 5, 22.
12. Când veți veni înaintea Mea, cine au cercat acestea din mâinile voastre, ca să umblați în curțile Meale?
13. Nu aduceți mai mult jârtvă în zădar! Tămâia urăciune e mie, înoirile și sâmbăta și cealeaalte praznice nu le voi suferi. Nedreapte sânt adunările voastre!
14. Lunile voastre ceale noao și praznicile voastre le-au urât sufletul Mieu, făcutu-s-au Mie greale, ostenit-am răbdând.

15. Și când veți întinde mânilor voastre, voi întoarce ochii Mie de la voi; și când veți înmulți rugăciunea, nu voi asculta, *că mânilor voastre sânt pline de sânge.
- *Jos 59, 3. 16. *Spălați-vă, curățiți-vă, depărtați răotatea cugetelor voastre de la ochii Mie; încetați a lucra îndărăvnic!
- *1 Petru 3, 11. 17. Învățați-vă a face bine, căutați judeca | |ta, ajutați celui năpăstuit, judecați săracului, apărați văduva! 308r
18. Și veniți și Mă vădiți, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre ca negreala, ca zăpada să vor albi; și de vor fi roșii ca viermulețul, ca lâna albe vor fi.
19. De veți vrea și Mă veți asculta, bunătățile pământului veți mânca.
20. Iară de nu veți vrea și spre mânie Mă veți întărâta, sabia vă va mânca pre voi”, că gura Domnului au grăit.
21. Cum s-au făcut curvă cetatea cea credincioasă, plină de judecată? Dreptatea au lăcuit într-însa, iară acum, cei ucigași de oameni!
22. Argintul tău s-au întors în zgură, vinul tău e mestecat cu apă.
23. Căpeteniile tale necredincioasă, soți furilor; toți iubesc darurile, urmează răsplătiri; *săracului nu judecă și pricina văduvei nu întră la dânșii.
- *Irim. 5, 28. 24. Pentru aceasta zice Domnul, Dumnezeu oastelor cel tare a lui Israil: „Hei, mângăia-Mă-voiu preste vrăjmașii Mie și Mă voiu izbândi de nepriiatinii Mie.
25. Și voiu întoarce mâna Mea cătră tine și voiu lămuri spre curat zgura ta și voiu depărta tot cositoriul tău.
26. Și voiu întoarce judecătoriai tăi precum au fost mai nainte și sfetnicii tăi ca de demult. După aceastea te voiu chema cetatea celui drept, cetate credincioasă.
27. Sionul întră judecată să va răscumpăra și o vor întoarce întră dreptate”.
28. Și va zdrobi pre cei fără de leage și pre pă | cătoși deodată, și cei ce-au părăsit pre Domnul să vor mistui. 308v
29. Că să vor rușina de idolii căroră le-au jărtvit și vă veți rușina de grădinile care le-aț fost ales,
30. Când veți fi ca stăjeriul ce-i pică foile și ca grădina fără apă.
31. Și va fi tăria voastră ca pozderia călților și lucrul vostru, ca scânteia; și să vor aprinde amândouă împreună și nu va fi cine să stângă.

Cap 2

La muntele casii Domnului vor cugeta toate neamurile și din Sion va ieși leagea, nici să va mai năcăji cu războiu. Iară casa lui Iacov pentru închinarea idolilor, pentru lăcomie și pentru alte răotăți să va lepăda. Cei trufași să vor smeri și sângur Domnul Să va înălța.

- *Mih. 4, 1. 1. cuvântul carele au văzut Isaie, fiul lui Amos, preste Iuda și Ierusalim.
2. *Și va fi în zilele ceale mai de pre urmă gătit muntele casii Domnului în vârful munților și să va rădica preste ceriuri și vor curge la el toate limbile.
3. Și să vor duce noroade multe și vor zice: „Veniți și să ne suim la muntele Domnului și la casa Dumnezeului Iacov și ne va învăța căile Sale și vom umbla în cărările Lui”. Că din Sion va ieși leagea și cuvântul Domnului din Ierusalim.
4. Și va judeca limbi și va vădi noroade multe și vor face sabiile sale fiară de plug și sulitele sale seaceri; nu va rădica neam împotriva neamului sabie, nici să vor mai deprinde spre războiu. | |
5. Casa lui Iacov, veniți și să umblăm întră lumina Domnului! 309r
6. Că ai lepădat pre norodul tău, casa lui Iacov, că s-au umplut ca oarecând, și găcitori au avut ca filisteii, și de copii streini s-au lipit.
7. Umplutu-s-au pământul de argint și de aur și nu iaste sfârșit comoarilor ei.
8. Și s-au umplut pământul ei de cai și nenumărate sânt căruțele ei; și s-au umplut pământul ei de idoli, lucrului mânilor sale s-au închinat, celui ce au făcut deagetele lor.
9. Și s-au plecat omul și s-au smerit bărbatul; nu, dară, le lăsa lor.
10. Întră în piatră și te ascunde în groapa pământului de cătră fața temerii Domnului și de slava mării Lui.
11. Ochii cei înalți ai omului s-au smerit și să va pleca nălțimea oamenilor și Să va înălța singur Domnul în zioa aceaea.
12. Că zioa Domnului oastelor, preste tot cel trufașu și înalt și preste tot cel mândru; și să va smeri.
13. Și preste toți chedrii Livanului cei înalți și rădicați și preste toți stăjarii Vasanului.

14. Și preste toți munții cei înalți și preste toate dealurile ceale rădicate.
 15. Și preste tot turnul înalt și preste tot zidul întărit.
 16. Și preste toate corăbiile Tharsisului și preste tot ce e frumos la vedere.
 17. Și să va pleca înălțimea oamenilor și să va smeri nălțimea bărbaților. Și să va rădica singur Domnul în zioa aceea. |
 309v 18. Și idolii de tot să vor zdrobi.
 19. *Și vor intra în peșterile pietrilor și în crepăturile pământului de fața groazei Domnului și de slava mărimii Lui, când Să va scula a lovi pământul. *Ozie 10, 8. Luca 23, 30.
 20. În zioa aceea va lepăda omul idolii cei de argintul său și bozii cei de aurul său, carii-ș făcusa să li să închine cârțițele și liliicii. Apoc. 6, 16.
 21. Și va intra în crepăturile pietrilor și în peșterile bolovanilor, de la fața groazii Domnului și de slava mărimii Lui, când Să va scula a lovi pământul.
 22. Încetați, dară, de la omul a căruia duhul în narile lui iaste! Că înalt s-au socotit a fi acela.

Cap 3

Viitoarea jidovilor, pentru păcatelor sale, pedeapsa cea grea și pustiirea, și a copiilor și a celor muierateci stăpânirea. Păcatele celor mai mari le vădește, și truția și neînfrânarea poștei featelor Sionului spre ocară a să întoarce, procește.

- 1 ă iată, Stăpânitoriul, Domnul oastelor, va lua de la Ierusalim și de la Iuda pre cel puternic și tare, toată vârtutea pâinii și toată vârtutea apei,
 2 Pre cel tare și pre omul ostașu, judecătoria și prorocul și găcitorul și bătrânul,
 3. Căpetenie despre cinzeaci, pre cel cinstit la față și pre sfeatnic și pre cel înțelept dintre meșterii de lemn și pre cel priceput de vorbă tăinuită.
 4. Și voi da pruncii căpetenii lor, și cei muierateci îi vor stăpâni.
 310r 5. Și va năvăli norodul, bărbat la bărbat și fie | ștecarele la aproapele său, gâlcevi-va copilul împotriva celui bătrân și cel prost împotriva celui cinstit.
 6. Că va lua omul pre fratele său, pre caznicul tătâni-său: „Vejmânt ai, căpetenie ne fii, iară cădearea aceasta, supt mâna ta”.
 7. Răspunde-va în zioa aceea, zicând: „Nu sânt doftor, și în casa mea nu iaste pâne, nici vejmânt; să nu mă rânduiți căpetenie norodului!”
 8. Că au căzut Ierusalimul și Iuda, împreună au căzut, că limba lor și aflările lor împotriva Domnului, ca să întărâte ochii mărimii Lui.
 9. Cunoștinta feații lor le-au răspuns lor și păcatul său ca Sodoma l-au vestit, nici l-au ascuns. Amar sufletului lor, că li s-au întors ceale reale.
 10. Ziceți dreptului că bine, că roada meșteșugirilor sale va mânca.
 11. Amar celui necredincios spre rău, că răsplătirea mânilor lui va fi lui!
 12. Pre norodul Mieu trăsorii săi i-au jefuit. Norodul Mieu, cei ce te fericesc, aceia te înceluiesc și calea pașilor tăi o răsipesc.
 13. Stă la judecată Domnul și stă a judeca noroadele.
 14. Domnul la judecată va veni cu bătrânii norodului Său și cu căpeteniile lui: „Că voi ați păscut viia și jaful săracului în casa voastră iaste.
 15. Pentru ce zdrobiți norodul Mieu și feațele săracilor dinpreună le măcinați?” zice Domnul, Dumnezeuul oastelor.
 310v 16. Și au zis Domnul: „Pentru că s-au văznăsit featele Sionului și au umblat cu grumazul întins și după clipelele ochilor să ducea și pleznea cu mâ | nile, umbla cu picioarele sale și cu pașu togmit pășea”.
 17. Pleșuit-au Domnul creștetul featelor Sionului și Domnul costița lor o va goli.
 18. În zioa aceea va lua Domnul podoaba încălțămintelor și spilcele;
 19. Și lanțurile de aur și mărgealele și covrigii de aur și mitrele;
 20. Și acelea și șolovarii și linișorii și mirositoarele și cerceii;
 21. Și inealele și pietrele scumpe ce spânzură din frunte;
 22. Și schimburile și plaștele și covoarale și acelea;
 23. Și oglindele și jolgiurile și ceapsele și haina cea suptire.
 24. Și va fi pentru miros dulce putoare, și pentru brâu funișoară, și pentru părul încrețit pleasă, și pentru teptariu târsână.
 25. Și cei mai frumoși ai tăi oameni de sabie vor cădea și cei tari ai tăi, în războiu.
 26. Și să vor măhni și vor plânge porțile ei și pustie pre pământ va șede.

Cap 4

Șapte femei un bărbat cerând. Odrasla nu lui să va înălța. Și rămășițele lui Israil, spălându-i-să grozăviile, să vor mântui și cu mare sprijină și fericire să vor dăru.

1. i vor apuca șapte femei un bărbat în zioa aceea, zicând: „Pâinea noastră vom mânca și cu vejmintele noastre ne vom acoperi, numai să să cheme numele tău preste noi; ia ocara noastră!” ||
2. În zioa aceea va fi odrasla Domnului întru mărire și slavă și rodul pământului înalt și bucurie celor ce vor fi mântuiți dintru Israil. 311r
3. Și va fi tot cel ce va fi rămas în Sion și rămășițe în Ierusalim; sfânt să va chema tot care-i scris în viață în Ierusalim.
4. De va spăla Domnul grozăviile fezelor Sionului și sângele Ierusalimului va spăla din mijlocul ei în duhul judecării și duhul arderii.
5. Și va zidi Domnul preste tot locul muntelui Sionului, și unde s-au chemat nor zioa și fum și strălucirea de foc arzând noaptea, că preste toată slava, acoperire.
6. Și cortul va fi spre umbrariul ziii de căldură și spre apărare și spre ascunderea de vifor și de ploaie.

Cap 5

Supt pilda viii neroditoare ce s-au dat spre jaș, procește judecata și părăsirea jidovilor, și păcatele lor să numără. Lăcomiia în aducerea moșiiilor, beșia și hula științii de Dumnezeu. Lățimea iadului. Smerirea trușaiilor și înălțarea lui Dumnezeu și fericirea dreptilor și amar a multe fealiuri de păcate să vestește și sămn întru neamuri a rădica împotriva jidovilor.

*Irim. 2, 21.
Math. 21, 32.

1. ânta-voiu iubitelui meu cântecul unchiului meu, al viii sale. *Viia s-au făcut iubitelui meu în cornu fiului untului-de-lemn.
2. Și o au îngrădit și pietrile le-au ales dintr-înșă și o au sădit aleasă și au zidit turn în mijlocul ei și teasc au făcut într-înșă și au așteptat să facă struguri, și au făcut struguri sălbateci. |
3. Acum, dară, lăcuiorii Ierusalimului și bărbații Iudei, judecați între mine și între viia mea. 311v
4. Ce iaste ce au trebuit să mai fac viii mele și nu i-am făcut? Au căci am așteptat să facă struguri și au făcut struguri sălbateci?
5. Și acum vă voiu arăta ce voiu face eu viii mele: lua-voiu gardul ei și va fi spre răpire, răsipi-voiu gardul ei și va fi spre călcare.
6. Și o voiu pune pustie; nu să va tăia și nu să va săpa și să vor sui tufe și spini și norilor voiu porunci să nu ploaie preste ea povoiu.
7. Că viia Domnului oastelor iaste casa lui Israil și omul Iudei, odrasla ei iubită. Și am așteptat să facă judecată și iată nedreptatea; și am așteptat dreptatea și iată strigare.
8. Amar celor ce împreunați casă la casă și țarină cătră țarină apropiiați, până la hotarul locului! Au doară veți lăcui voi sânțuri în mijlocul pământului?
9. În urechile mele sânt aceastea, zice Domnul oastelor. De nu, să vor pustii case multe, mari și frumoase, fără lăcuioriu.
10. Că zeace părechi de vii vor face o plosculiță și treizeaci de măsuri de sămânță vor face trii măsuri.
11. Amar celor ce vă sculați dimineață a urma beșii și a bea până sara, ca să vă opăriți de vin!
12. Alăuta, cobza, timpanul și fluierile și vinul în ospeațele voastre, și lucrul Domnului nu-l băgați în samă, nici lucrurile mânilor Lui le socotiți.
13. Pentru aceea rob s-au dus norodul meu, că n-au avut știință și cinstiții lui au perit de foamete și mulțimea lui s-au uscat de seate. ||
14. Pentru aceea s-au lățit iadul sufletul său și s-au deșchis gura fără nici un hotar. Și să vor pogori cei mari ai lui și norodul lui și cei înalți și slăviții lui la el. 312r
15. Și să va pleca omul și să va zmeri bărbatul și ochii celor înalți să vor apăsa.
16. Și să va înălța Domnul oastelor întru judecată și Dumnezeul cel sfânt să va sfinți întru dreptate.
17. Și să vor paște mieii după rândul său și ceale pustii spre rodire întoarse nimearnicii le vor mânca.

18. Amar celor ce trageți nedreptatea în funile deșertăciunii și ca o legătură de iră, păcatul!
19. Cei ce ziceți: „Grăbească și curând vie lucrul lui, să vedem și să se apropie și să vie sfatul sfântului lui Israil și vom ști!”
20. Amar celor ce ziceți răul bine și binele rău, puind întunecarea lumină și lumina întunecare, puind amarul spre dulce și dulce spre amar!
21. *Amar celor ce sânteți înțelepți în ochii voștri și înaintea voastră pricepuți! * Pil. 3, 7.
22. Amar celor ce sânteți puternici a bea vin și bărbați tari a mesteca beția! Râm. 12, 16.
23. Cei ce îndreptați pre cel necredincios pentru daruri și dreptatea dreptului o luați de la el,
24. Pentru aceasta, precum îmbucă feștila limba focului și căldura văpăii o arde, așa rădăcina lor ca pozdăriia va fi și odrazla lor ca pravul să va sui, că au lepădat leagea Domnului oastelor și graiul sfântului Israil l-au suduit.
25. Pentru aceea s-au mâniat iușimea Domnului preste norodul Său și au întins mâna Sa preste el și l-au lovit și s-au turburat mulți și s-au făcut mortăciunile lor ca gunoiul în mijlocul ulișelor. | Întru toate acestea nu s-au întors iușimea Lui, ci încă mâna Lui întinsă ieste.
26. Și va rădica sămn întru neamuri departe și va șuiera cătră el din marginile pământului, și iată, sânguință degrabă va veni.
27. Nu e slăbind, nici ostenindu-să într-însul, nu va dormita, nici va dormi, nici să va dezlega brăul coapselor lui, nici să va rumpe cureaoa încălțămintelor lui.
28. Săgețile lui sânt ascuțite și toate arcele lui întinse; copitele cailor lui, ca creaminea și roțile lui, ca pornirea de vifor.
29. Răgnirea lui ca de leu, răgni-va ca puii de lei și va scârșni și va ținea prada. Și va îmbrățișa și nu va fi cine să scoată.
30. Și va răsuna preste el în zioa aceea ca sunetul mării. Uita-ne-vom pre pământ și, iată, întunecarea năcazului. Și lumina s-au întunecat întru ceața lui.

Cap 6

Isaie, văzând mărimea Domnului, să osindeaște pre sineș, căci au tăcut; ci curățindu-și buzele, să dă spre propovăduire. Să vestească că să va orbi norodul până la pustiirea cetăților Iudei și acei ce rămăsease; viitoarea mântuire.

1. n anul în carele au murit împăratul Ozie, văzut-am pre Domnul șezând pre scaun înalt și rădicat; și cealea ce era supt el umplea bisearica.
2. Serafimi sta preste El, șase arepi unuie și șase arepi altuia; cu doao acoperea fața lui și cu doao acoperea picioarele lui și cu doao zbură.
3. Și strâga altul cătră altul și zicea: * „Sfânt, sfânt, sfânt e Domnul, Dumnezeul oastelor, *Apoc. 4, 8. plin e tot pământul de mărirea Lui!”
- 313r 4. Și s-au clătit pragul țîșinilor de glasul || celui ce strâga și casa s-au umplut de fum.
5. Și am zis: „Amar mie, căci am tăcut. Că om pângărit cu buzele sânt eu și în mijloc de norod ce are buze pângărite lăcuiesc eu și pre împăratul, Domnul oastelor, L-am văzut cu ochii miei”.
6. Și au zburat la mine unul dintre serafimi și în mâna lui era cărbune carele cu cleaștele îl luase din oltar.
7. Și au atins gura mea și au zis: „Iată, au atins acesta buzele tale și să va lua nedreptatea ta și păcatul tău să va curăți”.
8. Și am auzit glasul Domnului ce zicea: „Pre cine voi trimite? Și cine va merge noao?” Și am zis: „Iată, eu, trimite-mă!”
9. *Și au zis: „Mergi și zi norodului acestuia: «Auziți cei ce auziți și să nu înțeleageți și vedeți vederea și să nu cunoașteți»». *Math. 13, 14.
Marc. 4, 12[10].
Luc. 8, 10 [12].
Ioa. 12, 40.
Fap. 28, 26.
Râm. 11, 8.
10. Orbeaște inima norodului acestuia și urechile lui le îngreioiază și ochii lui îi închide, ca nu cumva să vază cu ochii săi și să auză și cu inima sa să înțeleagă și să să întoarcă și să-l vindec”.
11. Și am zis: „Până când, Doamne?” Și au zis: „Până când să vor slobozi cetățile fără lăcuiori și casele fără om și pământul să va lăsa pustiit”.
12. Și va depărta Domnul pre oameni și să va înmulți ceaea ce rămăsease în mijlocul pământului.
13. Și încă într-însa zăciuirea; și să va întoarce și va fi spre arătare, ca terevinthul și ca stăjarul ce-și întinde ramurile; sămânță sfântă va fi aceasta carea va sta într-însa.

Cap 7

Conocită fiind de asirii și de israiliteani Ierusalimul, Isaie proorocește că nu o vor birui și da necuratului Ohaz sămăn de mântuire o fecioară ce va naște fiu, a căruia nume Iemanuil; și proorocește pustiirea lui Israil și cel prea greu al Iudii năcaz și pustiire. |

- 4 Împăr. 16, 5. 1. i au fost în zilele lui Ahazu, fiului Ioathan, fiului Ozie, împăratului Iudei, s-au suit Rasin, împăratul Sirii și Fachel, fiul Romeliii, împăratul lui Israil, în Ierusalim, a oști împotriva ei; și nu o au putut birui. 313v
2. Și au vestit casei lui David, zicând: „Odihnit-u-s-au Siria preste Efrem”. Și s-au clătit inima ei și inima norodului ei precum să clătesc leamnele dumbrăvilor de fața vântului.
3. Și au zis Domnul către Isaia: „Ieși într-un timp înaintea lui Ahaz, tu și cel rămas, Iasuv, fiul tău, la sfârșitul ducerii apei scaldătoare ceii din sus, în calea țării nălbitorului.
4. Și vei zice către dânsul: «Vezi să taci; nu te teame și inima ta să nu să înfricoșeze de doao coade de tăciunii aceștia ce afumegă într-un mânia iuțimii lui Rasin, împăratului Sirii, și a fiului Romelie.
5. Pentru că sfat au făcut împotriva ta Siria, spre răotatea lui Efrem, și fiul Romeliii, zicând:
6. ‘Să ne suim la Iuda și să-l deșteptăm și să-l zmulgem către noi și să punem împărat în mijlocul lui pre fiul lui Taveil’».
7. Aceaste zice Domnul Dumnezeu: «Nu va sta și nu va fi aceasta,
8. Ci capul Sirii, Damascul, și capul Damascului, Rasin. Și încă șasezeci și cinci de ani, și va înceta Efrem a fi norod.
9. Și capul lui Efrem, Samaria, și capul Samarii, fiul Romeliii. De nu veți creade, nu veți rămânea»”.
10. Și au adaos Domnul a grăi către Ahaz, zicând:
11. „Ceare ție sămăn de la Domnul, Dumnezeul tău, în adâncul iadului sau spre înălțime, sus!”
12. Și au zis Ahaz: „Nu voiu ceare și nu voiu ispiti pre Domnul”. | |
13. Și au zis: „Auziți, dară, casa lui David, au doară puțin vă iaste voao a fi grei oamenilor, 314r
căci grei sânteti și Dumnezeului meu?”
- *Math. 1, 23. 14. Pentru aceasta însuși Domnul va da voao sămăn: *Iată, o fecioară va zămisli și va
Luc. 1, 31. naște fiu și să va chema numele lui Emanuil.
15. Unt și miere va mânca, să știe a urgisi răul și a aleage binele.
16. Că mai nainte de-a ști pruncul a urgisi răul și a aleage binele, să va părăsi pământul, pentru care tu te temi, de la fața a doi împărații săi.
17. Aduce-va Domnul preste tine și preste norodul tău și preste casa tătâni-tău zile carele n-au venit de la zilele deschilinerii lui Efrem de Iuda cu împăratul asiriilor.
18. Și va fi în zioa aceea, va șuiera Domnul muștii carea iaste în marginea râurilor Eghiptului și albinei carea iaste în pământul asiriienilor.
19. Și vor veni și vor descăleca toate în răpegiunile văilor și în crepăturile pietrilor și în tot tufariul și în toate găurile.
20. În zioa aceea va rade Domnul cu briciu togmit, într-un cei ce sânt peste râu, într-un împăratul asiriilor, capul și părul picioarelor și barba toată.
21. Și va fi în zioa aceea, hrăni-va omul o vacă de boi și doao oi.
22. Și pentru prisosița laptelui va mânca unt, că unt și miare va mânca tot cel ce va fi rămas în mijlocul pământului.
23. Și va fi în zioa aceea tot locul, unde vor fi o mie de vițe, cu o mie de arginți, spre spini și spre tufe vor fi.
24. Cu săgeți și cu arcul vor întra acolo, că | tufe și spini vor fi în tot ținutul. 314v
25. Și toți munții carii cu greblă să vor grebla, nu va veni acolo frica spinilor și a tufelor și va fi spre pășunea bouului și spre călcarea dobitocului”.

Cap 8

Poruncește Isaie a să scrii în carte numele pruncului ce să va naște. Proorocește că să vor strica împărățiile lui Israil și Asirii și năcazul Iudei și viitoarea cea de la Dumnezeu mântuire, măcar că mulți din Iuda vor cădea. Poruncește a să lega mărturia

*și leagea a să însămnă, spuind celor ce să departă de la leage
răotățile ce să apropie.*

1. i au zis Domnul cătră mine: „Ia-ți ție o carte mare și scrie într-însa cu condeiu omenesc: «Degrabă trage jafurile, curund pradă».
2. Și Mi-am pus mărturii credincioasă pre Urie preotul și pre Zaharie, fiul lui Varahie”.
3. Și m-am apropiat de prorociță și au zămislit și au născut fiu. Și au zis Domnul cătră mine: „Cheamă numele lui: «Grăbeaște a trage jafurile, sirguiaște a pradă».
4. Că, mai nainte de-a ști pruncul a chema pre tată-său și pre mumă-sa, să va lua tăria Damascului și jafurile Samarii înaintea împăratului asiriilor”.
5. Și au adaos Domnul încă a grăi cătră el, zicând:
6. „Pentru că au lepădat norodul acesta apele Siloe carele merg cu tăceare și au priimit mai vârtos pre Rasin și pre fiul Romeliii”.
7. Pentru aceea, iată, Domnul va aduce preste dâșii apele râului ceale tari și multe, pre împăratul || assiriilor și toată slava lui și să va sui preste toate păraiele lui și va curge preste toate râpele lui.
8. Și să va duce prin Iuda vârsând și trecând până la grumaz va veni; și va fi întinderea arepilor lui umplând lățimea pământului tău, o, Emanuile!
9. „Adunați-vă, noroade, și vă biruiți și auziți toate departe ținuturile, întăriți-vă și biruiți, încingeți-vă voi și vă biruiți.
10. Faceți sfat și să va răsipi, grăiți cuvânt și nu va fi, că cu noi ieste Dumnezeu!”
11. Că aceasta zice Domnul cătră mine, precum în mână tare m-au învățat ca să nu mă duc pre calea norodului acestuia, zicând:
12. „Să nu ziceți jurământ împreună, că toate ce vorbeaște norodul acesta jurământ împreună iaste și de frica lui nu vă teameți, nici vă spăimântați.
13. Pre Domnul oastelor, pre Acela sfințiți, Acela spaima voastră și Acela groaza voastră.
14. Și vă va fi voao spre sfințire, *iară spre piatra smintealii și spre piatra scandalii a doao case ale lui Israil, spre cursă și spre scădeare celor ce lăcuiesc în Ierusalim.
15. Și să vor sminti dintr-înșii mulți și vor cădea și să vor zdrobi și să vor încursa și să vor prinde.
16. Leagă mărturiia, însămnă leagea întru ucenicii Miei!”
17. „Și voui aștepta pre Domnul, Cel ce Ș-au ascuns fața Sa de cătră casa lui Iacov și voui aștepta.
18. Iată, eu și pruncii miei, carii m-au dat Dumnezeu spre sămn și spre minune lui Israil, de la Domnul oastelor, Carele lăcuiește în muntele Sionului”. |
19. Și când vor zice cătră voi: „Cercați de la pithonici și de la găcitorii carii scrășnesc întru descântecule sale! Au doară norodul nu va căuta de la Dumnezeul său pentru cei vii de la cei morți?”
20. La leage mai vârtos și la mărturie, iară de nu vor zice după cuvântul acesta, nu le va fi lumina de dimineața.
21. Și va trece printr-însa, va cădea și va flămânzi; și, deacă va flămânzi, să va mânii și va sudui pre împăratul său și dumnezeului său și va lua în sus.
22. Și la pământ va privi și, iată, năcazu și întunearec, slăbiciune și strâmtoare și ceață gonind; și nu va putea zbura din strâmtoarea sa.

*Luc. 2, 34.
Râm. 9, 33.
Petru 2, 7.

Cap 9

Prorocia pentru nașterea lui Hristos și pentru împărăția lui, carea să va înmulți. Pentru slobozirea Iudei de la împărăția lui Israil și Assirii, a cărora împărății, și mai ales a lui Israil, la Dumnezeu a să întoarce nevrând, foarte greale bătăi și gâlcevi dintre sineși le proceaste viitoare.

1. n vremea dintâi s-au ușurat pământul Zavulonului și pământul Nethalimului și mai pre urmă s-au îngreoiat calea mării de ceea parte de Iordanul Galileii neamurilor. Math. 4, 15.
2. Norodul carele umbla întru-ntunearec au văzut lumină mare; celor ce lăcuiesc în ținutul umbrii morții, lumină le-au răsărit.
3. Înmulțit-ai neamul și nu ai mărit veselii; veseli-să-vor înaintea Ta, ca cei ce să veselesc la săcerișu, precum să bucură biruitorii după ce au luat prada, când împart jafurile.

- *Iudi. 7, 22. 4. Că jugul greotății lui și toiagul umerelor lui și stema trăgătorului lui || le-ai biruit, *ca 316r
în zioa lui Madiam.
5. Că toată silnica pradă cu gălceavă și văjmântul mestecat cu sânge va fi spre aprindere și bucata focului.
6. Că *Prunc s-au născut noao* și Fiiu s-au dat noao și s-au făcut împărăția preste umărul Lui. Și să va chema numele Lui: minunat Sfetnic, Dumnezeu tare, Tatăl veacului ce va să fie, împăratul păcii.
7. Înmulți-să-va împărăția Lui, și păcii nu va fi sfârșit, pre scaunul lui David și preste împărăția Lui va șede, ca să o întărească și să o învârtoșeze întru judecată și dreptate, de acum și până în veac; râvna Domnului oastelor va face aceasta.
8. Cuvânt au trimis Domnul întru Iacov și au căzut în Israil.
9. Și va ști tot norodul lui Efreim și cei ce lăcuiesc în Samaria întru trufie și mărimea inimii, zicând:
10. „Cărămizile au căzut, ci cu pietri cioplite vom zidi, duzii i-au tăiat, ci chedrii vom schimba!”
11. Și va rădica Domnul vrăjmașii Rasin preste el, și pre nepriiatinii lui spre gălceavă îi va întoarce,
12. Siria despre răsărit și filisteii despre apus; și vor îmbruce pre Israil cu toată gura, întru toate acestea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.
13. Și norodul nu s-au întors la Cel ce bate și pre Domnul oastelor nu l-au cercat.
14. Și va răsipi Domnul de la Israil capul și coada, pre cel ce să pleacă și să înfrânează într-o zi.
15. Cel de mulți ani și cinstit, acela e capul; și prorocul ce învață minciuna, acela e coada. |
16. Și vor fi cei ce fericesc pre norodul acesta înșelându-l, și cei ce să fericesc, prăpădiți. 316v
17. Pentru aceasta întru tinerii lui nu să va veseli Domnul și de săracii lui și de văduve nu-l va fi milă, că tot e fățarnică și vicleană și toată gura au grăit nebulie. Întru toate acestea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.
18. Că s-au aprins ca focul necredința, tufa și spinul le va îmbruce și să va aprinde întru desimea dumbrăvii și să va învălui trufia fumului.
19. Întru mâniia Domnului oastelor s-au turburat pământul; și va fi norodul ca mănecarea focului. Omul frățini-său nu-i va îngădui.
20. Și să va pleca spre dreapta și va flămânzi și va mânca la stânga și nu să va sătura; fieștecarele carnea brațului său va îmbruce, Manasie a lui Efreim și Efreim a lui Manasie, ei împreună asupra Iudei.
21. Întru toate acestea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.

Cap 10

Amar celor ce fac legi nedreapte spre asuprirea săracilor și a văduvelor! Pre împăratul Assur toiagul iuțimii Domnului, pentru mândria și trufia inimii, a să smeri mai nainte vestește.

Mângâie pre Israil, să nu să teamă de Assur. Rămășițele sale că să vor întoarce către Dumnezeu le vestește.

1. mar celor ce fac legi nedreapte și, scriind, nedreptate au scris!
2. Ca să asuprească la judecată pre cei săraci și să facă silă pricinei celor smeriți din norodul Mieu, ca să fie văduvele prada lor și să răpească pre cei săraci.
3. Ce veți face în zioa cercetării și a supărării ce vine departe? La a cui ajutoriu veți scăpa? Și unde || veți lăsa slava voastră? 317r
4. Ca să nu vă plecați supt legătură și cu cei uciși să cădeți, preste toate acestea nu s-au întors iuțimea Lui, ci încă mâna Lui e întinsă.
5. Amar lui Assur, varga iuțimii Meale și toiagul însuși iaste, în mâna lor urgia Mea.
6. La neam înșelătoriu îl voi trimite și împotriva norodului iuțimei Meale îi voi porunci să ia jafurile și să răpească prada și să puie spre călcare ca tina ulițelor.
7. Iară dânsul nu așa va socoti și inima lui nu așa va gândi, ci spre zdrobire va fi inima lui și spre uciderea neamurilor nu puține.
8. Că va zice:
9. „Au doară căpeteniile meale nu sânt și împărați, au nu precum Carcamis, așa și Calano, și ca Arfad, așa și Emath? Au nu precum Damascul, așa și Samaria?”

10. În ce chip au aflat mâna Mea împărățiile idolului, așa și bozilor din Ierusalim și din Samaria.
11. Au nu precum am făcut Samariei și idolilor ei, așa voi face Ierusalimului și bozilor lui?
12. Și va fi deacă va umplea Domnul toate lucrurile Sale în muntele Sionului și în Ierusalim, voi cerceta preste roada inimii cei mari a împăratului *Assur și preste slava înălțimii ochilor lui. *4 Împăr. 19, 35.
Jos 37, 36.
13. Că au zis: „Întru tăria mânilor mele am făcut și întru înțelepciunea mea am înțeles și am depărtat hotarele noroadelor și pre căpeteniile lor i-am prădat și am tras jos ca un putearnic pre cei ce ședea întru-nălțime.
14. Și au aflat ca pre un cuib mâna mea tăria noroadelor și, precum să culeg oaole ceale
317v | părăsite, așa tot pământul eu l-am adunat și n-au fost cine să miște aripa și să deșchiză gura și să grămujde”.
15. Au doară să va fali săcurea împotriva celui ce taie cu ea? Sau să va înălța firastăul asupra celui ce-l trage? Precum de s-ar rădica varga împotriva celui ce o rădică și să să înalțe toiagul carele adecă lemn e?
16. Pentru aceasta va trimite Stăpânitoriul, Domnul oastelor, întru ceale groase ale Lui suptietate, și supt slava Lui aprinsă va arde ca aprinderea de foc.
17. Și va fi lumina lui Israil în foc și sfântul lui în vapaie și să va aprinde și să va îmbuca spinele lui și tufa într-o zi.
18. Și slava codrului lui și a Carmilului lui de la suflet până la trup să va mistui și de frică va pribegi.
19. Și rămășițele lemnului codrului lui de puține să vor număra și un prunc îi va scrii.
20. Și va fi în zioa aceea, nu va adaoge rămășița lui Israil și cei ce au fugit din casa lui Iacov răzimați de cel ce-i bate, ci să va răzima de Domnul, sfântul lui Israil, întru adevăr.
21. Rămășițele să vor întoarce, rămășițele, zic, a lui Iacov cătră Dumnezeu cel tare.
22. *Că de va fi norodul tău, Israil, ca năsipul mării, rămășițele să vor întoarce din el, sfârșitul scurtat va vărsa dreptate. *Jos 11, 11.
Râm. 9, 27.
23. Cu sfârșit și scurtare Domnul, Dumnezeu oastelor, va face în mijlocul a tot pământul.
24. Pentru aceasta, acestea zice Domnul, Dumnezeu oastelor: „Nu te teame, norodul Mieu ce lăcuiești în Sion, de Assur! Cu varga te va lovi și toiagul său îl va rădica preste tine în calea Eghiptului. ||
- 318r 25. Că încă puțin și cătuș de cât și să va săvârși urgiia și iuțimea Mea preste răotatea lor”.
26. *Și va deștepta pre ei Domnul oastelor zbiciu, ca bătaia lui Madiam în piatra Oriv, și varga Sa preste mare și o va rădica în calea Eghiptului. *Jos 37, 36.
Iud. 7, 25.
27. Și va fi în zioa aceea, să va lua sarcina Lui de pe umărul tău și jugul Lui din grumazul tău și va putrezi jugul de la fața untului-de-lemn.
28. Veni-va în Aiath, treace-va în Magron, la Mahmas va rândui vasele Sale.
29. Trecut-au alergând Gava, scaunul nostru, amețit-au Rama, Gavathul lui Saul au fugit.
30. Rântează cu glasul tău, fata lui Galim, ia aminte, Laisa, săraca Anathoth!
31. Trecut-au Medemena, lăcuiitorii Gavimului, întăriți-vă!
32. Încă zio iaste să să stea în Novi, mișca-Ș va mâna Sa preste muntele featii Sionului, măgura Ierusalimului.
33. Iată, Stăpânitoriul, Domnul oastelor, va frânge plosculița întru groază și statul celui înalt să va aprinde și cei înalți să vor smeri.
34. Și să vor răsipi ceale dease ale dumbrăvii cu fierul și Livanul cu cei înalți va cădea.

Cap 11

Prorocia despre nașterea lui Hristos, despre judecată, rădicarea, întoarcerea noroadelor și a limbilor cătră Hristos și pentru slava mormântului Lui. Și despre întoarcerea rămășițelor lui Israil cătră Dumnezeu și despre credința limbilor.

1. * i va ieși varga din rădicina lui Iesie și floare din rădicina ei să va sui. *Fapt. 13, 23.
- 318v 2. Și să va odihni preste El Duhul Domnului, duhul | înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tării, duhul științii și al credinții bune.
3. Și va umplea pre el duhul teamerii de Domnul; nu după vederea ochilor va judeca, nici după auzitul urechilor va vădi,
4. Ci va judeca cu dreptate preste cei săraci și va vădi întru dreptate pentru blânzii pământului și va lovi pământul cu varga gurii Sale *și cu duhul buzelor Sale va ucide pre cel necredincios. *Tesal. 2, 8.

5. Și va fi dreptatea brâul coapselor Lui și credința încingerea șalelor Lui.
- *Jos 65, 25. 6. *Lăcui-va lupul cu mielul și pardosul cu iedul să va culca, vițelul și leul și oaia împreună vor petrece și prunc mic îi va mâna.
7. Vițelul și ursul să vor paște, împreună vor zecea puii lor, și leul ca bou va mânca paie.
8. Și să va desfăta pruncul de la față de viezuina aspidii și în gaura vasiliscului, carele va fi întărcat, mâna sa va trimite.
9. Nu vor vătăma și nu vor ucide în tot muntele cel sfânt al Mieu, că s-au umplut pământul de știința Domnului, ca apele mării ce acopăr.
- *Râm. 15, 12. 10. *În zioa aceea rădăcina lui Iesie, ce stă pre sămnul noroadelor, pre Dânsul neamurile îl vor ruga și va fi mormântul Lui slăvit.
11. Și va fi în zioa aceea, va adaoge Domnul a doao oară mâna Sa spre moștenirea rămășiții norodului Său, carea va rămânea de assirii și de Eghipt și de Fetros și de la Ethiopia și de la Elam și de la Sennar și de la Emath și de la ostroavele mării.
12. Și va rădica sămn întru neamuri și va adu | na pribejii lui Israil și pre cei răsipiți ai Iudii îi va culeage din patru laturile pământului. 319r
13. Și să va lua rāvna lui Efrem și vrājmașii Iudii vor peri. Efrem nu va rāvni înprotiva Iudii și Iuda nu va oști înprotiva lui Efrem.
14. Și vor zbura în umerele filisteilor pre mare. Împreună vor prāda pre fiii rāsăritului, Idumeea și Moav porunca mării lor și fiii lui Ammon a<s>cultători vor fi.
15. Și va pustii Domnul limba mării Eghiptului și va rădica mâna Sa spre râu, întru tării duhului Său, și-l va lovi în șapte pāraie, așa ca să treacă printr-însul încălțați.
16. Și va fi cale rămășiței norodului Mieu care va rămânea de assiri, precum au fost lui Israil în zioa aceea, în carea s-au suit din pământul Eghiptului.

Cap 12

Cântecul laudei și al mulțămirii pentru izbăvirea și facerile de bine ale lui Hristos Mântuitorului.

1. i vei zice în zioa aceea: „Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, că Te-ai mâniaat pre mine; întorsu-s-au urgia Ta și m-ai mângăiat!
- *Ieșir. 15, 2. 2. Iată, Dumnezeu, mântuitorul meu, cutezând voiu umbla și nu mă voiu teame, *că tării mea și lauda mea e Domnul și s-au făcut mie spre mântuire”.
- Psal. 117, 14. 3. Scoate-veți ape întru bucurie din fântânile Mântuitorului.
4. Și veț zice în zioa aceea: „Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui! Cunoscut faceți întru norod aflările Lui! Aduceți-vă aminte că înalt e numele Lui! |
5. Cântați Domnului, că mărit au făcut, vestiți aceasta întru tot pământul! 319v
6. Sălteză și laudă, lăcașul Sionului, că mare e în mijlocul tău sfântul lui Israil!”

Cap 13

Cea mare și vrājmașe bătaia vaviloneanilor de la meadi.

1. edenii Vavilonului carea o au văzut Isaiia, fiul lui Amos.
2. Preste muntele cel cu ceață rădicați sămn, înălțați glas, rădicați mâna și să între prin porț căpeteniile!
3. „Eu am poruncit celor sfințiți ai Miei și am chemat pre cei tari ai Miei întru mânia Mea, pre cei ce să bucura întru slava Mea”.
4. Glasul mulțimii în munți ca de noroad multe, glasul sunetului împăraților, al neamurilor adunate. Domnul oastelor au poruncit oastei războiului,
5. Celor ce vin din țară departe, de la înălțimea ceriului; Domnul și vasele iuțimei Lui, ca să piarză tot pământul.
6. Urlați, că aproape ieste zioa Domnului, ca o jefuire de la Domnul va veni!
7. Pentru aceasta toate mâinile să vor slăbi și toată inima omului să va lăncezi
- *Ezechiil 32, 7. 8. Și să va zdrobi. Chinuri și durori vor ținea, ca ceea ce naște îi vor durea, fieștecarele de aproapele său să va ameți, obraze pârjolite, feațele lor.
- Ios. 2, 10 și 3, 15. 9. Iată, zioa Domnului va veni vrājmașă și plină de urgie și de mânia și de iuțime, să puie pământul întru pustiire și pre păcătoșii lui să-i zdrobească dintr-însul.
- Math. 24, 29. 10. *Că stealele ceriului și strălucirea lor nu-ș vor descoperi lumina sa; întunecatu-s-au
- Marc. 13, 24. soarele întru răsăritul său și luna nu va stră | luci întru lumina sa. 320r
- Luca 21, 25.

11. Și voi cerceta preste răotățile lumii și împotriva necredincioșilor nedreptatea lor și voi face a înceta trufia necredincioșilor și mândria celor tari o voi smeri.

12. Mai scump va fi omul decât aurul și omul decât aurul lămurit.

13. Preste aceasta voi turbura ceriul și să va clăti pământul din locul său pentru urgia Domnului oastelor și pentru zioa, mâniia iușimii Lui.

14. Și va fi ca căprioara fugând și ca oaia; și nu va fi cine să adune, fieștecarele la norodul său să va întoarce și fieștecarii la pământul său vor fugi.

15. Tot care să va afla să va ucide și tot care va mai veni va cădea de sabie.

16. *Pruncii lor să vor zdrobi înaintea ochilor lor, răpi-să-vor casele lor și muierile lor să vor sili. *Psal. 136, 9 [12].

17. Iată, Eu voi scormi asupra lor pre medeani, carii argint să nu caute, nici aur să voiască.

18. Ci cu săgeți pre prunci îi vor ucide și de pântecel ce apleacă nu le va fi milă și preste fii nu va îngădui ochiul lor.

19. Și va fi Vavilonul acela slăvit întru împărății, aleasa mândria haldeilor, *precum au răsipit Domnul Sodomul și Gomorul. *Facere. 19, 24.

20. Nu să va lăcui până în sfârșit și nu să va întemeia până la neam și neam, nici va pune acolo șatra aravul, nici păstorii să vor odihni acolo,

21. Ci vor petreace acolo fiară și să vor umplea casele lor de bălauri și vor lăcui acolo ștrutii și cei păroși vor sălta acolo.

22. Și vor răspunde acolo boaghiile în casele ei și sirenil în bisearicile desfătării.

Cap 14 |

320v

Prorocia despre mângăierea jidovilor și izbăvirea din robia Vavilonului și de zdrobirea vaviloneanilor, a cărora marea trufie, mărirea domnii și vrăjmășie. Să însămnează cu certarea filisteilor și altora, carii pentru pedeapsa jidovilor s-au veselit.

1. proape ieste să vie vreamea lui și zilele lui nu să vor îndelunga, că Să va milostivi Domnul spre Iacov și va aleage încă din Israil și-i va face a să odihni pre pământul său; adaoge-să-va nimearnicul la dânșii și să va lipi de casa lui Iacov.

2. Și-i vor ținea noroadel și-i vor aduce în locul său și-i va moșteni casa lui Israil pre pământul Domnului spre sluji și slujnice și vor fi prinzând pre cei ce-i prinsease pre ei și vor supune pre strângătorii săi.

3. Și va fi în zioa aceea, deacă-ț va da Dumnezeu odihnă de osteneala ta și de bătaia ta și de vârtoasă robie în carea mai nainte ai robit,

4. Vei lua pilda aceasta împotriva împăratului Vavilonului și vei zice: „În ce chip au încetat strângătorii și s-au odihnit dajda?

5. Zdrobit-au Domnul toiagul necredincioșilor, varga stăpânitorilor,

6. Cea ce tăia noroadel cu urgie, cu rană nevindecată, carea supunea întru urgie neamurile, gonind vrăjmășește.

7. Odihnit-s-au și au tăcut tot pământul, veselitu-s-au și s-au bucurat.

8. Și cetinii s-au veselit de tine și chedrii Livanului: «De când ai adormit, nu să va sui cine să ne taie».

321r 9. Iadul dedesupt s-au turburat întru întimpinarea venirii tale, deșteptatu-ț-au ție urieșii, toți împărății pământului s-au sculat || din scaunele sale, toate căpeteniile neamurilor.

10. Toți vor răspunde și vor zice ție: «Și tu ești rănit ca și noi, noao aseaminea te-ai făcut».

11. Trasu-s-au jos la iad mândria ta, căzut-au trupul tău; dedesuptul tău să va aștearne molia și acoperemântul tău vor fi viermii.

12. Cum ai căzut din ceriu, luceafărul, cel ce de dimineață răsăreai, căzut-ai pre pământ cel ce răneai neamurile,

13. Cel ce ziceai întru inima ta: «În ceriu mă voi sui, preste stealele lui Dumnezeu voi înălța scaunul meu, ședea-voiu în muntele așezământului, în coastel criveșului.

14. Sui-mă-voiu spre înălțimea norilor, aseaminea voi fi Celui Preaînalt».

15. Însă la iad te tragi, în fundul lacului.

16. Cei ce te vor vedea cătră tine să vor pleca și la tine vor privi: «Au doară acesta ieste bărbatul cel ce au turburat pământul, cel ce au bătut împărății?

17. Cel ce au pus lumea pustie și cetățile ei le-au surpat, celor învinși, lor ei nu le-au deșchis temnița?»

18. Toți împărății limbilor, toți au adormit întru slavă, omul în casa sa.

19. Iară tu ești lepădat din mormântul tău ca o rădăcină netreabnică, pângărit și învăluit de cei ce sânt uciși de sabie și s-au pogorât la temelile lacului ca un stârv putred.

20. Nu vei avea soțire, nici cu ei îngropăciune, că tu pământul tău l-ai pierdut, tu norodul tău l-ai ucis; nu să va chema în veac sămânța celor răi.

21. A găti fiii lui spre ucidere întru nedreptatea părinților lor nu să vor scula, nici vor moșteni pământul, nici vor umplea fața lumii de cetății”.

22. „Și mă voi scula asupra lor – zice Domnul oastelor – și voi pierde numele Vavilonului și rămășițele și odrasla și ruda”, zice Domnul.

23. „Și o voi pune spre moștenirea ariciului și spre | bălți de ape și o voi mătura, cu 321v mătură zdrobind”, zice Domnul oastelor.

24. Juratu-s-au Domnul oastelor, zicând: „De nu precum am socotit, așa va fi și precum cuminte am așezat.

25. Așa să va întâmpla, ca să zdrobesc pre Assir, împăratul Mieu, și întru munții Miei să-l calc; și să va lua de la ei jugul lui și sarcina lui de la umărul lor să va depărta”.

26. Acest sfat ce am gândit preste tot pământul și aceasta e mâna cea întinsă preste toate neamurile.

27. Că Domnul oastelor au judecat și cine o va putea slăbi? Și mâna Lui e întinsă și cine o va întoarce?

28. În anul în carele au murit împăratul Ahaz s-au făcut vedearea aceasta:

29. „Nu te veseli Filistie, tu, toată, că s-au zdrobit varga celui ce te bătea; că din rădăcina șarpelui va ieși vasiliscul și sămânța lui sorbind paserea.

30. Și să vor paște cei întâi născuți ai săracilor și săracii cutezând vor petrece și a peri de foamete voi face rădăcina ta, și rămășițele tale le voi ucide.

31. Urlă, poartă, strâgă, cetate, așternutu-s-au toată Filistia, că de la crivețu fumul va veni și nu ieste cine să scape de oastea lui!”

32. Și ce să va răspunde solilor neamului? Că Domnul au întemeiat Sionul și într-însul vor nădăjdi săracii norodului Lui.

Cap 15

Căderea moaviteanilor să vestească și bănatul prorocului despre Moav.

1. ovoara lui Moav: „Că noaptea s-au jefuit | | Ar Moav, au tăcut; că noaptea 322r s-au răsipit zidul lui Moav, tăcut-au.

2. Suitu-s-au casa și Divon la ceale înalte spre plângere pentru Navon și pentru Medava, Moav au urlat; *în toate capetele lui coposire și toată barba să va rade.

*Ier. 48, 37.
Iez. 7, 18.

3. Întru întreitele ulițele lui s-au îmbrăcat cu sac, preste acoperișurile lui și în ulițele lui toată urlarea s-au pogorât spre plângere.

4. Străgat-au Hezevon și Eleale, până la Iasa s-au auzit glasul lor, preste aceasta trimișii lui Moav vor urla, sufletul lui va urla șișei.

5. Inima mea cătră Moav va strâga, râteazele lui până la Sigor – giuninca de trei ani. Că prin suirea Luith plângând să va sui și în calea Oronaim străgare de zdrobire vor înălța.

6. Că apele Nemrim vor fi pustie, că s-au uscat iarba, scăzut-au odrasla, verdeața toată au perit.

7. După mărima lucrului și cercetarea lor, la răpejunea sălcilor îi vor duce.

8. Că au încungiurat străgarea hotarul lui Moav, până la Galaim urlarea lui și până la puțul Elim străgarea lui.

9. Că apele lui Divon s-au umplut de sânge, că voi pune preste Divon adaogeri celor ce vor fugi din Moav de leu și rămășițelor pământului.

Cap 16

Să roagă a să trimită mielul, adecă Hristos, din piatra pustiiului; Moav, pentru mândria și necredința să va smeri, puțini dintr-însul rămâind.

1. rimate mielul, Doamne, stăpânitoriul pământului, din piatra pustiiului la muntele featii Sionului.

2. Și va fi ca paserea fugând și ca puii din cuib zburând, așa vor fi featele lui Moav întru trea|cearea lui Arnon.

322v

3. Fă sfat, adună săbor, pune ca o noapte umbra ta în amiazăzi, ascunde pre cei ce fug și pre cei ce rătăcesc nu-i vădi.

4. Lăcui-vor la tine pribeajii Miei, Moav e ascunderea lor de cătră fața jefuitorului, că s-au sfârșit pravul, săvârșitu-s-au mișelul, scăzut-au cel ce călca pământul.

5. Și să va găti întru milă scaunul și va șede pre el întru adevăr în cortul lui David, judecând și căutând judecata și degrabă răsplătind ce e drept.

6. *Auzit-am noi mândriia lui Moav, mândru e foarte; mândriia lui și truflia lui și urgia lui mai mult decât tăria lui. *Iere. 48, 29.

7. Pentru aceasta va urla Moav cătră Moav, tot va urla; acestor, ce să veselesc preste ziduri de cărămizi arse, spuneți ranele sale.

8. Că oșteazele Hesevonului s-au pustiit și viia Savama Domnului neamurilor o au tăiat afară, zbigele ei până la lazăr au ajuns, rătăcit-au în pustie; odraslele ei s-au lăsat, trecut-au marea.

9. Preste aceasta voiui plânge în plângere Iazer viia Savama. Îmbăta-te-voiui pre tine cu lacrăma mea, Hesevon și Eleale, că preste culesul tău și preste săcerișul tău glasul călcătorilor au năvălit.

10. Și să va lua veselia și bucuria din Carmil și în vii nu vor sălta, nici să vor veseli, vin în jgheab nu vor călca cei ce să obicinuisă a călca; glasul celor ce calcă l-am depărtat.

333r* 11. Preste aceasta pântecel mieu cătră Moav ca alăuta va răsuna și ceale dinlontrul mieu la zidul de | | cărămizi arse.

12. Și va fi când să va arăta ce au ostenit Moav preste ceale înalte ale sale, va întra la sfintele sale să se roage, și nu va putea”.

13. Acesta e cuvântul ce au grăit Domnul cătră Moav, de atunci:

14. Și acum au grăit Domnul, zicând: „În trei ani, ca anii slujii, să va lua slava lui Moav preste tot norodul cel mult și să va lăsa mititel și puțin, nicidecum mult”.

Cap 17

Deacă să vor bate damaschineanii, ajutorii lui Israil, așjderea și Israil va fi bătut, că s-au uitat de Dumnezeu, mântuitorul său, cătră carele asuprit să va întoarce și amar să vestește celor ce gonesc norodul Domnului.

1. ovoara Damascului: „Iată, Damascul va înceta a fi cetate și va fi ca grămada de pietri în surupare.

2. Părăsite, cetățile lui Aroir turmelor vor fi și vor odihni acolo și nu va fi cine să le sparie.

3. Și va înceta ajutoriul de la Efreim și împărăția de la Damasc și rămășițele Siriei și slava fiilor lui Israil vor fi”, zice Domnul oastelor.

4. „Și va fi în zioa aceea, suptiia-să-va slava lui Iacov și grăsimea trupului lui să va veștezi.

5. Și va fi ca cel ce adună la secerișu ce rămâne și brațul lui va culeage spice și va fi ca cel ce caută spice în valea Rafaim.

6. Și să va lăsa într-însul ca strugurele și ca scuturarea olivei de doao sau trei olive în vărful ramului, sau patru au cinci în vârful ei rodurile ei”, zice Domnul, Dumnezeul lui Israil.

7. În zioa aceea să va pleca omul cătră Făcătorul său și ochii lui cătră sfântul lui Israil vor privi.

333v 8. Și nu să va pleca la oltare, care au făcut mâinile lui și la ceale ce au lucrat deagetele lui, nu să | va uita la grânci și la bozi.

9. În zioa aceea vor fi cetățile țării ei părăsite ca plugurile și holdele ce au rămas de la fața fiilor lui Israil, și vei fi pustie.

10. Că te-ai uitat de Dumnezeu, mântuitorul tău, și de ajutoriul tău cel tare nu ți-ai adus aminte; pentru aceea vei sădi sad credincios și odraslă streină vei sămăna.

11. În zioa sădirii tale, strugurele sălbatec, și dimineață sămânța ta va înfluri; luatu-s-au săcerișul în zioa moștenirii și-i va părea rău foarte.

12. Amar mulțimii noroadelor multora, ca mulțimea mării ce sună și gâlceava gloatelor, ca sunetul apelor multe!

13. Răsuna-vor noroadele ca sunetul apelor ce să varsă și-l va probazi și va fuji departe și să va răpi ca praful munților de fața vântului și ca volbura în prejma viforului,

14. În vremea de sara și, iată, turburare în dimineață și nu va sta. Aceasta e parte celor ce ne-au jefuit și soarta celor ce ne-au răpit pre noi.

Cap 18

Asupra eghipteanilor cari amăgise pre jidovi să nădăjduiască întru dânșii; adaoge-să mângăierea norodului Iudii pentru întoarcerea la Ierusalim.

1. mar pământului cu chinval de arepi, ce ieste de ceea parte de râul Ethiopii,
2. Cel ce trimite pre mare soli și în vase de hârtie pre ape. Duceți-vă, îngeri grabnici, la neamul cel smult și rănit, la norodul cel groaznic după carele nu ieste altul, la neam ce aștaptă și-i călcat, a căruia i-au răpit râurile pământul.
3. Toți lăcuitorii lumii ce petreceți pre pământ, deacă să va rădica sămn în munți, veți vedea, și răsunarea de trâmbiță veți auzi.
4. Că aceastea zice Domnul cătră mine: „Odihni-Mă-voiu și voiu socoti în locul Mieu; ca lumina de amiazăzi chiară ieste și ca norul de roao în zioa săcerișului. | |
5. Că mai nainte de săcerișu tot au înflurit și fără vreamă odrăslire va odrăslî și să vor 334r tăia râmîșorii ei cu seacerile și ceale ce vor rămânea să vor tăia și să vor scutura.
6. Și să vor lăsa împreună paserilor munților și fiarălor pământului și toată vara vor fi preste el paseri și toate fiarăle pământului preste el vor ierna.
7. În vreamea aceea să va aduce dar Domnului oastelor de la norodul cel zmult și sfârticat, de la norodul cel groaznic, după carele n-au fost altul, de la neamul ce aștaptă ce aștaptă și-i călcat, a căruia i-au răpit râurile pământului la locul numelui Domnului oastelor, la muntele Sionului.

Cap 19

Scrie mai deplin certarea eghipteanilor și cum că cei întorși cătră Domnul, trimițindu-le pre Mântuitoriul, să vor mântui.

1. ovoara Eghiptului: „Iată, Domnul să va sui pre nor ușor și va întra în Eghipt și să vor clăti ceale cioplite ale Eghiptului de la fața Lui și inima Eghiptului să va lăncezi în mijlocul lui.
2. Și voiu face să se rădice eghipteanii asupra eghipteanilor și va oști omul asupra fratelui său și bărbatul împotriva priiatinului său, cetate asupra cetății, împărăție asupra împărății.
3. Și să va rumpe duhul Eghiptului întru ceale dinlontrul lui și sfatul lui îl voiu răsipi și vor întreba ceale cioplite ale sale și pre gâcitorii săi și pre pithonici și pre vrăjitori.
4. Și voiu da Eghiptul în mânilor domnilor nemilostivi și împărat tare va domni între dânșii”, zice Domnul, Dumnezeul oastelor.
5. „Și să va săca apa din mare și râul va scădea și să va usca.
6. Și vor scădea râurile, suptiia-să-vor și să vor usca pâraiele iazurilor, trestii și șovarul să vor veștezi.
7. Goli-să-va matca râului de izvorul său și toată sămănătura de pre lângă râuri să va usca, săca-va și nu va fi. |
8. Și să vor măhni pescarii și vor plânge toți cei ce trimit unghița în râu, cei ce întind 334v năvodul preste fața apelor să vor veștezi.
9. Sminti-să-vor cei ce lucră inul, cei ce teaptănă și țas ceale suptiri.
10. Și vor fi ceale stropicioase a lui lăncezindu-să, toți cei ce făcea belți a prinde pești.
11. Nebuni căpetenii lui Taneos, înțelepți sfeatnicii lui Faraon au dat sfat nebun; cum veți zice lui Faraon: «Fiiul celor înțelepți sânt eu, fiiul împăraților celor de demult?»
12. Unde sânt acum înțelepții tăi, vestească-ți ție și-ți spuie ce au gândit Domnul oastelor asupra Eghiptului?
13. Nebuni s-au făcut căpeteniile lui Taneos, veștezitu-s-au căpeteniile lui Memfeos, înceluit-au pre Eghipt unghiețul noroadelor lui.
14. Domnul au mestecat în mijlocul lui duhul ametiirii și a rătăci au făcut pre Eghipt în tot lucrul său, precum rătăceaște cel beat și cel ce boreaște.
15. Și nu va fi eghipteanilor lucru care să facă cap și coadă, carea să se pleace și să se înfrâneaze.
16. În zioa aceea va fi Eghiptul ca muierile și să vor buigui și să vor teame de fața mișcării mâinii Domnului oastelor, care însuși o va clăti preste el.
17. Și va fi pământul Iudii Eghiptului spre spaimă, tot cine-ș va aduce aminte de el să va spăimânta de la fața sfatului Domnului oastelor, carea însuși au gândit asupra lui.

18. În zioa aceea vor fi cinci cetăți în pământul Egiptului grăind în limba lui Hanaan și jurându-să pre Domnul oastelor; cetatea soarelui să vă chema una.

335r 19. În zioa aceea va fi oltariul Domnului în mijlocul || pământului Egiptului și stâlpul Domnului cătră hotarul lui.

20. Va fi spre sămn și spre mărturie Domnului oastelor în pământul Egiptului, că vor striga cătră Domnul de la fața celui ce-i năcăjaște; și le va trimite mântuitoriu și apărătoriu și-i va izbăvi.

21. Și să va cunoaște Domnul de la Egipt și vor cunoaște egipteanii pre Domnul în zioa aceea și-L vor cinsti cu junghieri și cu daruri și făgăduințe vor făgădui Domnului și le vor plini.

22. Și va lovi Domnul Egiptul cu rană și o va vindeca și să vor întoarce la Domnul și li să va îmblânzi și-i va vindeca.

23. În zioa aceea va fi cale din Egipt spre assiri și va intra assirul în Egipt și egipteanii la assirii și vor sluji egipteanii lui Assur.

24. În zioa aceea va fi Israil al triilea; egipteanului și assirului, blagoslovenie în mijlocul pământului,

25. Pre carele l-au blagoslovit Domnul oastelor, zicând: «Blagoslovit e norodul Mieu Egiptului și lucrul mânilor Meale assirului și moștenirea Mea, Israil».

Cap 20

Dintr-aceaea, că lui Isaie să poruncește a umbla gol și desculțu, să vestește robia egipteanilor și a ethiopilor de la assiri, îngrozindu-să iudeii de năcazul lor.

1. n anul în carele au intrat Tharthan în Azut, când îl trimisease Sargon, împăratul assirilor și oștise împotriva Azotului și-l prinsease,

335v 2. În vremea aceea au grăit Domnul în mâna lui Isaie, fiiul lui Amos, zicând: „Mergi și dezleagă sacul | de pre coapsele tale și ia încălțămintele tale din picioarele tale!” Și au făcut așa, mergând gol și desculțu.

3. Și au zis Domnul: „Precum au umblat sluga Mea, Isaie, gol și desculțu sămn de trei ani, și minune va fi preste Egipt și preste Ethiopia,

4. Așa va mâna împăratul assirilor robia Egiptului și treacerea Ethiopii, celor tineri și a celor bătrâni, goală și desculțată, cu ceale ascunse deascoperite, spre bațjocura Egiptului.

5. Și să vor teame și să vor rușina de Ethiopia, nădejdea sa și de Egipt, slava sa.

6. Și va zice lăcuiitoriu ostrovului acestuia în zioa aceea: «Iată, aceasta era nădejdea noastră, la carii am scăpat spre agiutoriu, să ne izbăvească de la fața împăratului assirilor; și cum vom putea scăpa noi?»”

Cap 21

Surparea Vavilonului prin medeani și perseani. Povara Idumeii și a Aravii.

1. ovara mării pustie: „Precum volburile de cătră Africa vin, din pustie vine, din pământ groaznic,

2. Vedea grea mi s-au vestit. Cel ce e necredincios necredincios să poartă și cel ce e jefuitoriu pradă. Suie-te la Elam, conoceaște Meadea; toată jemerea ei a înceta o am făcut.

3. Pentru aceea s-au umplut coapsele meale de dureare, strâmtoare m-au cuprins, ca strâmtoarea ceii ce naște. Căzut-am auzând, turburatu-m-am văzând.

4. Veștețitu-s-au inima mea, întunearecul m-au buiguiaț. Vavilonul, iubita mea, pusu-s-au mie spre minune.

5. Pune masa, socoteaște prin oglinde pre cei ce mănă și beu. Sculați, căpetenii, apucați pavăza, ||

336r 6. Că aceastea mi-au zis mie Domnul: «Mergi și pune privighitoriu și orice va vedea să vestească».

7. Și am văzut căruța a doi călărași, pre călărețul asinului și călărețul cămilii. Și au privit cu deadinsul cu multă vedea.

8. Și au străgat leul: «Preste straja Domnului eu sânt, stând pururea zioa; *și preste paza mea eu sânt, stând toate nopțile. *Avacu. 2, 1.

9. Iată, acesta vine, călărețu om de căruță de doi cai de călăreți». Și au răspuns și au zis: *Ieremie 51, 8. *«Căzut-au, căzut-au Vavilonul și toate ceale cioplite a dumnezeilor ei s-au zdrobit pre pământ!»
10. Îmblățișul meu și fiii arii mele, carele am auzit de la Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, v-am vestit voao. Apoc. 14, 8.
11. Povara Dumei cătră mine străgă din Seir: «Păzitoriule, ce-i de noaptea, păzitoriule, ce-i de noaptea?»
12. Zis-au păzitoriul: «Venit-au dimineața și noaptea. De căutați, căutați! Întoarceți-vă, veniți!»
13. Povara în Araviia; în dumberavă până sara veți dormi în căile Dedanim.
14. Întâmpinând, sătosului aduceți apă cei ce lăcuie pământul crivețului; cu pâni întâmpinați pre cel ce fuge.
15. Că de la fața sabiilor au fugit, de la fața sabiilor ce să apropie, de fața arcului încordat, de fața greului războiu.
16. Că acestea zice Domnul cătră mine: «Încă într-un an, ca în anul slujitoriului, și să va lua toată slava lui Chidar».
17. Și rămășițele numărului săgetătorilor celor tari din fiii lui Chidar să vor scădea; că Domnul, Dumnezeul lui Israil, au grăit”.

Cap 22

Cuvântul Domnului împotriva Ierusalimului, a căria jefuire o plânge prorocul. Și cum că, părăsind pre Dumnezeu, în zădar să întăreaște a sta împotriva asiriilor. | Muștră-să, căci când ar trebui a plânge, nesațiului slujesc. Și, lepădând pre Sovna, mai-marele bisearicii să rânduiaște Eliachim, căruia mare putere să dă.

336v

1. ovava Vălii Vedeniiei. „Ce-ți iaste și ție, că te-ai suit și tu toată pre acoperișuri?
2. Plină de străgare, cetate groasă, cetate dântuind. Ucișii tăi nu sânt uciși de sabie, nici morți în războiu.
3. Toate căpeteniile tale au fugit deodată și greu au fost legați. Toți carii s-au aflat s-au legat aseamenea, departe au fugit.
4. Pentru aceea am zis: «Depărtați-vă de la mine! Amar voiu plânge. Să nu vă sirguiti a mă mângăia pentru jaful featei norodului meu!
5. Că zioa uciderii și a călcării și a plângerilor Domnului, Dumnezeului oastelor, în Valea Vedeniiei, ispitind zidul și mărit preste munte.
6. Și Eliam au luat tulba, căruța omului călărețu și păreatele l-au gonit pavăza.
7. Și vor fi văile tale ceale alese pline de cărauși, și călărașii vor pune scaunele sale în poartă
8. Și să va deasoperi acoperemântul Iudei și vei vedea în zioa aceea armele casii dumberăvii.
9. Și crepăturile cetății lui David vei vedea, că s-au înmulțit. Și ați adunat apele scaldătoareii ceii din jos.
10. Și casele Ierusalimului ați numărât și ați străcat casele spre întărirea zidului.
11. Și baltă ați făcut între doao ziduri, la apa scaldătoareii ceii vechi. Și nu v-ați uitat la Cel ce o făcuse și Lucrătorii ei de departe nu L-ați văzut.
12. Și va chema Domnul, Dumnezeul oastelor, în zioa aceea la plângere și la tânguire, la pleșuire și la îmbrăcăminte cu sac.
13. *Și iată, bucuria și veselia, a ucide viței și a junghia berbeci, a mânca cărnuri și a bea vin: || ‘Să mâncăm și să bem, că mâne vom muri!’»
14. Și s-au descoperit în urechile mele glasul Domnului oastelor: «De să va slobozi nedreptatea aceasta voao, până ce veți muri», zice Domnul, Dumnezeul oastelor.
15. Acestea zice Domnul, Dumnezeul oastelor: «Mergi, întră la cel ce lăcuiaște în cort, la Sovnam, mai-marele bisearicii, și vei zice cătră dânsul:
16. ‘Ce tu aici sau ca cine ești aici? Că ți ai tăiat aici mormânt, tăiat-ai întră înălțime pomenire cu deadinsul, în piatră, cort ție.
17. Iată, Domnul a treace te va face, precum să treace culcușul de găini și ca o îmbrăcăminte, așa te va rădica.
18. Cununând, te va încununa cu năcazu, ca o loptă te va zvârli în pământ lat și desfătat. Acolo vei muri și acolo va fi căruța slavei tale, ocara casii Domnului tău.
19. Și te voiu scoate din starea ta și din slujba ta; jos te voiu pune.
20. Și va fi în zioa aceea, chema-voiu sluga Mea, Eliachim, fiiul lui Helchie.

*Înțelep. 2, 6.
Jos 56, 12.
1 Cor. 15, 22.

337r

21. Și-l voi îmbrăca cu haina ta și cu brăul tău îl voi întări și putearea ta o voi da în mâna lui. Și va fi ca un tată celor ce lăcuiesc în Ierusalim și casii Iudei.

22. *Și voi da cheia casii lui David preste umărul lui. **Și va deschide și nu va fi cine să închiză; și va închide și nu va fi cine să deschiză.

*Apoc. 3, 7.

**Iov 12, 14.

23. Și-l voi înfinge cuiariu în loc credincios și va fi spre scaunul slavei casii tătâni-său.

24. Și vor spânzura preste ea toată slava casii tătâni-său, multe fealiuri de vase, tot vasul mic, de la vasele făpturilor până la tot vasul musicesc'.

25. În zioa aceea – zice Domnul oastelor – să va lua cuiariul care au fost înfipt în loc credincios și să va frânge și va cădea și va peri ceaea ce spânzură într-însul», că Domnul au grăit'.

Cap 23 |

337v *Jefuirea Tirului la ani șasăzeaci a fi să vestește, pentru mândria ei, și după aceea să va întoarce.*

1. ovara Tirului: „Urlați, corăbiile mării, că s-au jefuit casa de unde s-au fost obicinuit a veni, din pământul Chethim s-au descoperit lor.

2. Tăceți cei ce lăcuiți în ostrov, neguțatori de la Sidon, cei ce trec cu corăbiile marea te-au umplut.

3. În ape multe sămânța Nilului, săcerișul râului, roadele lui. Și s-au făcut neguțatoriia noroadelor.

4. «Rușinează-te, Sidon», că zice marea; tăriia mării zicând: «Nu m-am chinuit a naște și nu am născut și n-am doicit tineri, nici la creștere am dus ficioare».

5. Deacă să va auzi în Eghipt, le va părea rău auzind din Tir.

6. Treaceți mările, urlați cei ce lăcuiți în ostrov!

7. Au nu a voastră ieste aceasta, carea să fălea din zilele ceale vechi într-u vechirea sa? Duce-o-vor picioarele sale departe a nimernici.

8. Cine au gândit aceasta de Tir, cea oarecând încununată, a căria neguțatori, căpeteniile și câștigătorii ei, aleșii pământului?

9. Domnul oastelor au gândit aceasta ca să tragă mândria a toată slava și spre ocară să ducă pre toți aleșii pământului.

10. Treci pământul tău ca râul, fata mării! Nu-ți ieste ție mai mult brău.

11. Mâna sa o au întins preste mare, turburat-au împărățiile. Domnul au poruncit asupra lui Hanaan, ca să zdrobească pre cei tari ai lui.

12. Și au zis: «Nu vei adaoge mai mult a te fâli, hulă suferind fecioara, fata Sionului. În Chetim sculându-te vâslează și acolo nu va fi ție odihnă.

13. Iată pământul Haldeilor, așa norodul n-au fost, Assur o au întemeiat; spre robie au dus pre cei tari ai ei, săpat-au casele ei, pusu-o-au spre cădeare».

14. Urlați, corăbiile mării, că s-au jefuit vârtutea voastră!

338r 15. Și va fi în zioa aceea, într-u uitare vei fi, o, Tire, șaptezeaci de ani, ca zilele unui împărat. Iară după șapte|zeaci de ani va fi Tirului ca cântecul curvei:

16. «Ia alăuta, încunjură cetatea, curvă, carea ești dată uitării. Bine cântă, de multe ori cântă, ca să fie pomenirea ta!»

17. Și va fi după șaptezeaci de ani, va cerceta Domnul Tirul și o va întoarce la prețurile sale; și iarăș va curvi cu toate împărățiile pământului preste fața pământului.

18. Și vor fi neguțatoriile ei și prețurile ei sfințite Domnului. Nu să vor ascunde, nici să vor pitula, că celor ce vor lăcui înaintea Domnului va fi neguțatoriia ei, să mânânce într-u îndestulare și să se îmbrace până la vechire”.

Cap 24

Realele care vrea Domnul pentru păcate a toată lumea a-i face, puind însă și mângăiare rămășițelor. Și cât de înfricoșată va fi zioa înfricoșatei judecăți.

1. ată, Domnul va răsipi pământul și-l va goli și va năcăji fața lui și va pierde lăcuiitorii lui.

2. *Și va fi ca norodul, așa preotul; și ca sluga, așa stăpânul lui; ca slujnica, așa stăpâna ei; ca cel ce cumpără, așa cel ce vinde; ca cel ce împrumutează, așa cel ce ia împrumut; ca cel ce ceare înapoi, așa cel ce-i datoriu.

*Ozie 4, 9.

3. Cu răsipire să va răsi pi pământul și cu răpire să va prăda. Că Domnul au grăit cuvântul acesta.
4. Plâns-au și au curs pământul și au slăbit; trecut-au lumea, slăbit-au nălțimea norodului pământului.
5. Și pământul s-au pângărit de lăcuiitorii săi, că au trecut legile, schimbat-au leagea, răsi pit-au așezământul cel veacinic.
6. Pentru aceasta, blăstămul va îmbuca pământul și vor păcătui lăcuiitorii lui; și pentru aceea vor nebuni lucrătorii lui și să vor lăsa oameni puțini.
7. Plâns-au culesul, slăbit-au vița, gemut-au toți cei ce să veselii a cu inima.
8. Încetat-au bucuria tâmpenelor, odihnit-au sunetul celor ce să veselii a, tăcut-au împreună dulceața alăutei. |
9. Cu cântare nu vor bea vinul, amară va fi beutura celor ce o vor bea. 338v
10. Zdrobită e cetatea deșertăciunii, închis-u-s-au toată casa, nimene întrând.
11. Străgare va fi preste vin în ulițe; pustiitu-s-au toată veselii a, trecut-au bucurii a pământului.
12. Lăsat-u-s-au în cetate pustiirea și supărarea va apăsa porțile.
13. Că acestea vor fi în mijlocul pământului, în mijlocul noroadelor. Precum când puține masline ce rămân s-ar scutura din maslin și strugurii, sfârșindu-să culesul.
14. Aceștia vor rădica glasul său și vor lăuda; deacă să va slăvi Domnul, vor rânțeza din mare.
15. Pentru aceasta întru învățături slăviți pre Domnul, în ostroavele mării numele Domnului, Dumnezeului Israil.
16. De la marginile pământului laudele am auzit: „Slava celui drept”. Și am zis: „Taina mea mie, amar mie; trecând au trecut legile și cu treacerea celor ce trec au trecut”.
17. Groază și groapă și cursă preste tine, cei ce-s lăcuiitorii pământului.
- *Iere. 48, 44. 18. Și va fi: *Cel ce va fugi de glasul îngrozirii va cădea în groapă, să va ținea în cursă; că jgheburile dintru înălțimi s-au deșchis și să vor lovi temeliile pământului.
19. Cu spargere să va sparge pământul, cu zdrobire să va zdrobi pământul, cu clătire să va clăti pământul,
20. Cu mișcare să va mișca pământul ca beatul și să va lua ca cortul unii nopti; și-l va îngreoa răotatea sa și va cădea și nu va adaoge a să scula.
21. Și va fi în zioa aceea, cerceta-va Domnul preste oastea ceriului întru-nălțime și preste împărății pământului, carii sânt pre pământ.
22. Și să vor aduna în adunarea unii legături spre baltă și să vor închide acolo în temniță și || după multe zile să vor cerceta. 339r
23. Și să va rușina luna și să va sminti soarele când va împărăți Domnul oastelor în muntele Sionului și în Ierusalim și întru vederea bătrânilor Săi va fi slăvit.

Cap 25

Prorocul mulțameaște lui Dumnezeu pentru lucrurile lui ceale minunate și pentru facerile de bine ce va da norodului Său în muntele Sionului.

1. **D**oamne, Dumnezeul meu ești Tu, înălța -Te-voiu și mă voiu mărturisi numelui Tău, că ai făcut minunate gândurile ceale vechi credincioase. Amin.
2. **C**ă ai pus cetatea spre mormânt, cetatea cea tare spre cădere, casa celor streini, ca să nu fie cetate și în veac să nu să zidească.
3. Pentru aceasta Te va lăuda norodul cel tare, cetatea neamurilor celor vârtoase să va teame de Tine.
4. Că Te-ai făcut tărie săracului, tărie celui lipsit întru năcazul său, nădeajde despre volbură, umbrire despre zăduf, că duhul celor vârtoși, ca volbura împingând păreatele.
5. Ca zăduhul în seate, răscoala celor streini o vei smeri și ca cu căldura supt nor ce înfierbântă, odrasla celor tari a să veștezi o vei face.
6. Și va face Domnul oastelor tuturor noroadelor în muntele acesta ospățu de ceale grase, ospățul culesului de ceale grase cu măduha, a culesului fără drojdii.
7. Și va prăpădi în muntele acesta fața legăturii ce e legată preste toate noroadele și pânza carea o au urzit preste toate neamurile.
- *Apoc. 7, 17 și 21, 4. 8. Prăpădi-va moartea în veac *și va șterge Domnul Dumnezeu lacrima de la toată fața și ocara no|rodului Său o va lua din tot pământul, că Domnul au grăit. 339v
9. Și va zice în zioa aceea: „Iată, Dumnezeul nostru ieste acesta, așteptatu-L-am pre El și ne va mântui. Acesta e Domnul, L-am suferit pre El, bucura-ne-vom și ne vom veseli întru mântuirea Lui”.

10. Că va petrece mâna Domnului în muntele acesta și să va împlăti Moav supt el, precum să zdrobesc paiele în car.

11. Și-Și va întinde mânilor Sale supt el, precum își întinde cel ce înoată spre înotare. Și va smeri slava lui cu înfrângerea mânilor lui.

12. Și întăririle zidurilor tale celor înalte împreună vor cădea și să vor smeri și să vor trage pre pământ până la pulbere.

Cap 26

Cântecul de mulțămărită pentru înălțarea dreptilor și smerirea necredincioșilor și pentru învierea morților.

1. n zioa aceea să va cânta cântecul acesta în pământul Iudii: „Cetatea tării noastre, Sion mântuitoriul, să va pune într-însa zid și cel dinnaintea zidului.
2. Deșchideți porțile și să între neamul cel drept ce păzește adevărul.
3. Rătăcirea cea veache au trecut. Ținea-vei pacea; pace, că întru Tine am nădăjduit.
4. Nădăjduit-ați întru Domnul în veacuri veacinece, în Domnul, Dumnezeu cel tare, în veac.
5. Că va pleca pre cei ce lăcuiesc întru-nălțime, cetatea cea înaltă o va smeri. Smeri-o-va până la pământ, jos o va trage până la pulbere.
6. Călca-o-va piciorul, picioarele săracilor, pașii lipsiților.
7. Cărarea dreptului dreaptă ieste, dreaptă e calea dreptului a umbla. ||
- 340r 8. Și întru cărarea judecăților Tale, Doamne, Te-am așteptat. Numele Tău și pomenirea Ta întru pofta sufletului.
9. Sufletul meu Te-au dorit noaptea, ci și cu sufletul meu întru ceale dinlontru inimii mele dimineță voiu mâneca la Tine.
- Când vei face judecățile Tale pre pământ, dreptatea vor învăța lăcuiitorii lumii.
10. Să ne fie milă de cel necredincios și nu va învăța dreptatea în pământul sfinților, întru carele au petrecut și nu va vedea slava Domnului.
11. Doamne, înalțe-se mâna Ta și să nu vază. Vază și să se rușineaze cei ce răvnesc norodului, și focul pre protivnicii Tăi să-i îmbrace.
12. Doamne, da-vei pace noao, că toate lucrurile noastre le-ai lucrat noao.
13. Doamne, Dumnezeuul nostru, stăpânitu-ne-au domni fără de Tine, numai întru Tine să ne aducem aminte de numele Tău.
14. Cei ce mor nu trăiască, uriașii nu înviaze, pentru aceea i-ai cercetat și i-ai zdrobit și ai pierdut toată pomenirea lor.
15. Îngădui-ai neamului, Doamne, îngădui-ai neamului. Au doară Te-ai slăvit? Depărtat-ai toate marginile pământului.
16. Doamne, întru strâmtoare Te-au cercat, întru năcaz de murmurare învățătura Ta lor.
17. Precum ceaea ce zămisleaște, apropiindu-să de-a naște, durând-o, strângă întru durerile sale, așa ne-am făcut de la fața Ta, Doamne.
18. Zămislit-am și ca cum am fi fost aproape de-a naște și am născut duh. Mântuiri n-am
- 340v făcut pre pământ; pentru aceea n-au că|zut lăcuiitorii pământului.
19. Vii vor fi morții Tăi, uciișii miei vor învia. Deșteptați-vă și lăudați, cei ce lăcuți în praf. Că rooa luminii, rooa Ta, și pământul uriașilor îl vei trage spre cădere.
20. Mergi, norodul meu, întră în cămara ta, închide ușa ta preste tine, ascunde-te puțin, cătuș de cât, până ce va trece urgia.
21. *Că, iată, Domnul va ieși din locul Său ca să cerceteaze răotatea lăcuiitorului pământului împotriva Lui și va deascoveri pământul sângele său și nu va mai acoperi pre uciișii săi. *Mih. 1, 3.

Cap 27

Pedeapsa lui Leviathan, părințasca certarea Domnului spre fiii lui Israil. Cetatea cea întărită să va pustii. Fiii lui Israil, întorși de la assiri și din Eghipt, să vor închina Domnului în Ierusalim.

1. n zioa aceea va cerceta Domnul cu sabia Sa cea vârtoasă și mare și tare, preste Leviathan, șarpele verigă și preste Leviathan, șarpele colăcit și va ucide chitul care ieste în mare.
2. În zioa aceea, viia vinului curat va cânta Lui.

3. Eu, domnul cel ce o ții, degrabă îi voi închina, ca nu cumva să se cercetează împotriva ei, noaptea și zioa o ții.

4. Urgie nu-m iese mie. Cine mă va da spin sau tufă în războiu? Pași-voiu preste ea, aprinde-o-voiu aseamenea.

5. Au mai bine va ținea țaria mea, face-va pace mie, pace va face mie?

6. Cei ce intră cu năvălire la Iacov înfluri-va; și va odrăslî Israil și vor umplea fața pământului de sămânță.

7. Au doară lângă rana celui ce-l loveaște l-au lovit? Nu precum au ucis pre uciișii lui, || așa au fost ucis? 341r

8. În măsură împotriva măsurii, când să va lepăda o vei judeca. Cugetat-au întru duhul său cel vârtos în zi de zăduh.

9. Dript aceea, pentru aceasta să va ierta nedreptatea casii lui Iacov și acesta tot rodul, ca să să ia tot păcatul lui deacă va pune toate pietrele oltariului; ca pietrele ceale de cenușe zdrobite, nu vor sta grânci și bisearicile bozilor.

10. Că cetatea cea întărită va fi pustie, cea frumoasă să va lăsa și să va slobozi ca pustia. Acolo să va paște vițelul și acolo să va culca și va mistui vârfurile ei.

11. În seaceta săcerișele ei să vor zdrobi, muierile venind și învățînd-o. Că nu e norodul înțelept, pentru aceea nu-i va fi milă de el Celui ce l-au făcut pre el și Cel ce l-au închipuit pre el nu-i va îngădui.

12. Și va fi în zioa aceea, va lovi Domnul de la matca râului până la răpejunea Eghiptului. Și voi vă veți aduna câte unul și câte unul fiii lui Israil.

13. Și va fi în zioa aceea, să va răsuna cu trâmbiță mare și vor veni cei ce era pierduți din pământul assirilor și cei ce rămăsease în pământul Eghiptului și să vor închina Domnului în muntele cel sfânt, în Ierusalim.

Cap 28

Israeliteanilor celor mândri și bețivi le amănăntă Domnul, pentru că preoții să dedau bețiii și căpeteniile hulesc cuvintele și amănăntările prorocilor, puindu-și minciuna nădejdea sa.

Despre piatra unghiului în temeliile Sionului a să pune. Despre pedeapsa celor ce hulesc și mângăiare a puțanii buni.

1 mar cununii mândrii, bețivilor lui Efrem și floarei ce cade slavei înălțării lui, carii era în vârful vălii ceii grase, rătăcind de vin!

2 Iată, Cel Putearnic și Tare, Domnul, ca pornirea grin|dinii volbura rupând, 341v
ca pornirea apelor multe ce să varsă și slobozite preste pământ desfătat.

3. Cu picioarele să va călca cununa mândrii celor bețivi a lui Efrem.

4. Și va fi, căzând floarea slavii buiecii lui, ce iaste preste creștetul vălii celor grase, ca cel vremealnic mai înainte de coacerea toamnei, la carele uitându-să, văzându-l, îndată cătu-l va prinde cu mâna, îl va îmbuca.

5. În zioa aceea va fi Domnul oastelor cununa slavei și îngrădirea de bucurie celui rămas norodului Său

6. Și duhul judecății celui ce șade la judecată și țaria celor ce să vor întoarce de la războiu la poartă.

7. Ci și aceștia pentru vin n-au știut și pentru beție au rătăcit. Preotul și prorocul n-au știut pentru beția, sorbiți au fost de vin, rătăcit-au întru beție, n-au știut pre Cel ce veade, n-au cunoscut judecata.

8. Că toate measele s-au umplut de borât și de grozăvii, așa cât nu mai era loc.

9. Pre carele va deprinde învățătura și pre carele va face a înțeleage auzitul? Pre cei înțărcați de lapte, pre cei smulși de la țată.

10. Pentru că poruncește, iară poruncește, poruncește, iară poruncește, aștaptă, iară aștaptă, aștaptă, iară aștaptă, puțin acolo, puțin acolo.

*1 Cor. 14, 21.

11. *Că în graiul buzelor și cu altă limbă va grăi cătră norodul acesta,

12. Căruia au zis: „Aceasta-i odihna mea, mângăiați pre cel obosit, și aceasta e stâmpărarea mea”. Și n-au vrut a auzi.

13. Și le va fi lor cuvântul Domnului: „Poruncește, iară poruncește, poruncește, iară poruncește; aștaptă, iară aștaptă, aștaptă, iară aștaptă, puțin acolo, puțin acolo”, ca să meargă și să cază îndărăpt și să se zdrobească și să cază în cursă și să se prinză. ||

14. Pentru aceasta auziți cuvântul Domnului, oameni hulitori, cei ce domniți preste 342r
norodul meu, care iese în Ierusalim.

15. Că ați zis: „Făcut-am legătură cu moartea și cu iadul am făcut togmeală. Biciul vărsindu-să, când va trece nu va veni preste noi, că am pus minciuna nădejdea noastră și cu minciuna am fost acoperiți”.

16. Pentru aceasta, acestea zice Domnul Dumnezeu: *„Iată, Eu voi trimite în temelile Sionului piatră, piatră aleasă, de unghiu, scumpă, în temelie întemeiată. Cel ce va crede nu grăbească.

*Psalm 117, 22.
Math. 21, 42.
Fapt. 4, 11.
Râm. 9, 33.
1 Petru 2, 6.

17. Și voi pune în cântariu judecata și dreptatea în măsură; și va răsi grindinea nădejdea minciunii și acoperemântul îl vor povoi a apele.

18. Și să va șterge legătura voastră cea de moarte și togmeala voastră cu iadul nu va sta. Biciul vărsindu-să când va trece, veți fi lui spre călcare.

19. Oricând va trece, vă va lua, că dimineața din dimineață va trece, zioa și noaptea, și numai însuși năcazul va da înțeleagere auzitului”.

20. Că s-au îngustat așternutul, așa ca să cază altul, și plașca scurtă pre amândoi nu-i poate acoperi.

21. *Căci ca în muntele despărțirilor va sta Domnul, ca în valea cea din Gavaon să va mâniia ca să-și facă lucrul Său, streină lucrarea Lui, să-și lucre lucrul Său; nimearnic e lucrul Lui de la Dânsul.

*2 Împăr. 5, 10.
1 Par. 14, 11.
Ios. 10, 10.

22. Și acum să nu batjocoriți, ca nu cumva să se strângă legăturile voastre, că săvârșirea și scurtarea am auzit de la Domnul, Dumnezeul oastelor, preste tot pământul.

23. Luați în urechi și cuprindeți glasul meu, luați aminte și ascultați graiul meu!

24. Au doară toată zioa va ara plugariul ca să samine, tăia-va și va grăpa pământul său? |

342v 25. Au nu deacă va asămăna fața lui, va sămăna ghith și cumin va răsi și va pune grâu pre rând și orzul și mălaiul și odosul în marginile sale?

26. Și o va deprinde în judecată; Dumnezeul său îl va învăța.

27. Că nu cu hirăstaie să va îmblăți ghith, nici roata carului preste cumin să va întoarce, ci cu varga să va îmblăți ghith, și cuminul cu toiagul.

28. Iară pânea să va sfărâma, însă nu în veac îmblătind o va îmblăți, nici o va năcăji roata carului, nici cu unghile sale îl va sfărâma.

29. Și aceasta de la Domnul, Dumnezeul oastelor, au ieșit, ca să facă minunat sfatul și să mărească dreptatea.

Cap 29

Conocirea și năcăjirea Ierusalimului, sfărâmarea neamurilor celor ce o au conocit. Despre cartea cea însămnată și urărea jidovilor. Amar celor adânci cu inima să veasteaște.

Rămășițele lui Iacov zice că să vor lumina și la Dumnezeu să vor întoarce.

1. mar lui Ariil, Ariil cetatea carea o au prins David; adaosu-s-au an cătră an, praznicele au trecut.

2. Și voi încungiura cu șanț pre Ariil și va fi tristă și măhnită și va fi mie ca Ariil.

3. Și voi încungiura ca un ocol împrejurul tău și voi arunca șanț asupra ta și întăriri voi pune spre conocirea ta.

4. Smeri-te-vei, din pământ vei grăi și din praf să va auzi graiul tău, și va fi ca a pithonului glasul tău și din pulbere graiul tău va șopti.

343r 5. Și va fi ca pulberea suptire mulțimea celor ce te vor vântura și ca pozderiia ce treace mulțimea ce | |lor ce au biruit împotriva ta.

6. Și va fi de năpraznă degrabă, de la Domnul oastelor să va cerceta întru tresnet și clătirea pământului și în glas mare de volbură și de vifor și de vâpaie de foc mistuitoriu.

7. Și va fi ca visul vedenii de noaptea mulțimea tuturor neamurilor carele au tăbărât împotriva Ariil și toți cei ce au oștit și au conocit și au biruit asupra ei.

8. Și precum visază cel flămând și mână, iară deacă să trezește, deșert e sufletul lui și, precum visază cel sătos și bea și, după ce să trezește obosit, încă i-i seate și sufletul lui deșert e, așa va fi mulțimea tuturor neamurilor care au tăbărât împotriva muntelui Sionului.

9. Amețiți-vă și vă mirați, învăluiti-vă și vă îndoiti; îmbătați-vă, și nu de vin; clătiți-vă, și nu de beție,

10. Pentru că v-au mestecat voao Domnul duhul durmitării, închide-va ochii voștri prorocii și căpeteniile voastre; cei ce văd videnii îi va acoperi.

11. Și vă va fi voao vedeniia tuturor ca cuvintele cărții pecetluite carea, dându-să celui ce ști slovele, vor zice: „Citeaște aceasta!” Și va răspunde: „Nu o pociu, că-i pecetluită”.

12. Și să va da cartea celui ce nu cunoaște slovele și i să va zice: „Ceteaște!” Și va răspunde: „Nu cunosc slovele”.

*Math. 15, 8. 13. Și au zis Domnul: „Pentru *că să apropie norodul acesta cu gura sa și cu buzele sale
Mar. 7, 6. Mă slăveaște, iară inima lui departe-i de la Mine și s-au temut de Mine pentru porunca omenească și pentru învățături,

*1 Cor. 1, 19. 14. Pentru aceea, iată, Eu voiu adaoge ca să fac mirare norodului acestuia cu minune
Avd. 1, 8. mare și groaznică. *Că va peri înțelepciunea de la înțelepții lui | și înțeleagerea celor 343v
precepuți ai lui să va ascunde.

15. Amar celor ce sânteți adânci cu inima, ca să ascundeți de Domnul sfatul, a căroră sânt întru întunecare lucrurile și zic: „Cine ne vede și cine ne cunoaște?”

*Ecli. 23, 26. 16. Îndărătnică e gândirea voastră aceasta, ca cum ar gândi tina împotriva olariului și să zică lucrul lucrătorului său: „Nu m-ai făcut”, și cel închipuit să zică ziditorului său: „Nu înțelegi”.

17. Au nu încă întru puțin și întru scurt să va întoarce Livanul întru Carmil și Carmilul spre dumberavă să va socoti?

18. Și vor auzi în zioa aceea surzii cuvintele cărții și dintru întunecare și din ceață ochii orbilor vor vedea

19. Și vor adaoge cei blânzi veselie întru Domnul și oamenii cei săraci întru sfântul lui Israil să vor bucura.

20. Că au scăzut cel ce biruia, săvârșitu-s-au hulitoriul și s-au tăiat toți cei ce păziia preste nedreptate,

21. Cei ce făcea a păcătui pre oameni în cuvânt, și pre cel ce-i certa în poartă îl clevea, și s-au abătut în deșert de la cel drept.

22. Pentru acestea, aceasta zice Domnul cătră casa lui Iacov, cel ce au răscumpărat pre Avraam: „Nu numai să va rușina Iacov, nici numai fața lui să va roși,

23. Ci, deacă va vedea pre fiii săi, lucrul mânilor Meale în mijlocul său sfințind numele Mieu și vor sfinți sfatul lui Iacov și pre Dumnezeu lui Israil vor propovedui.

24. Și vor ști cei ce rătăcesc cu duhul înțeleagerea, și șoptitorii vor învăța leagea”.

Cap 30

Amănănțare asupra jidovilor, carii nesfātuind pre Domnul, asuprindu-i assirii, scăpa la eghipteani.

Și neurând ei a asculta dojenirea prorocilor, || ci deșarte folosânțe căutând, greu năcaz le vestește. Și cât e de milostiv Dumnezeu celor ce să întorc la El. Și despre marea fericirea celor ce să întorc și judecata celor necredincioși.

344r

1. „ mar fiilor părăsitori – zice Domnul – ca să faceți sfat, și nu dintru Mine, și să urziți pânză, și nu prin Duhul Mieu, să adaogeți păcat preste păcat.

2. Cei ce umblați să vă pogorâți în Egipt și gura Mea n-ați întreat, nădăjduind ajutoriu întru tăria lui Faraon și având nădejde în umbra Eghiptului.

3. Și vă va fi voao tăria lui Faraon spre rușinare și nădejdea umbrii Eghiptului spre ocară.

4. Că era în Tanis căpeteniile tale, și solii tăi până la Haneși au ajuns.

5. Toți s-au rușinat de norodul cel ce nu le-au putut folosi, nu le-au fost spre ajutoriu și spre oarece folos, ci spre rușinare și spre batjocură”.

6. Sarcina dobitoacelor crivețului în pământul cel de năcaz și de strâmtoare, leița și leul dintr-înșii, năpârca și vasiliscul zburând, purtând preste umerele dobitoacelor bogățiile sale și preste ghebul cămilelor comoarele sale la norodul ce nu le va putea folosi.

7. Că Egiptul în zădar și în deșert va ajuta; pentru aceea am străgat cătră dânșii: „Numai mândriia ieste, așază-te!”

8. Acum, dară, întrând, scie-i pre leaspede și în carte cu de-adinsul scie aceea și va fi în zioa mai de pre urmă spre mărturie până în veac.

9. Că norodul spre mânie întărâtând ieste și fiii mincinoși, fii ce nu vreau a asculta leagea lui Dumnezeu.

10. Cei ce zic celor ce văd: „Să nu vedeți!” și celor ce privesc: „Să nu priviți noao ceale ce sânt drepte, grăiți-ne noao ceale ce plac, vedeți noao greșalele. |

11. Luați de la mine calea, abateți de la mine cărarea, încetează de la fața noastră sfântul lui Israil!” 344v

12. Pentru aceea, acestea zice sfântul lui Israil: „Pentru aceea că ai urgisit cuvântul acesta și ai nădăjduit în hulă și în gâlceavă și v-ai răzimat de dânsa,

13. Pentru aceea vă va fi voao nedreptatea aceasta ca o ruptură căzând și cercată în zăd înalt, că degrabă, când nu să nădăjduiaște, va veni zdrobirea ei.

14. Și să va sfârâma, precum să zdrobeaște vasul olariului, cu zdrobire tare foarte. Și nu să va afla din sfârmiturile ei hârb în care să se poarte focșor din aprindere sau să se scoată o țiră de apă din groapă”.

15. Că acestea zice Domnul Dumnezeu, sfântul lui Israil: „De vă veți întoarce și vă veți odihni, vă veți mântui. Întru tăcere și în nădejde va fi tăria voastră”. Și nu ați vrut.

16. Și ați zis: „Nicidecum, ci la cai vom scăpa”. Pentru aceea veți fugi. „Și pre cei iuți vom încăleca”. Pentru aceea, mai iuți vor fi cei ce vă vor goni pre voi.

17. O mie de oameni de la fața groazei unuia și de fața groazei cinci veți fugi, până când vă veți lăsa ca cătarga corăbii în vârful muntelui și ca un sămn preste deal.

18. Pentru aceea aștaptă Domnul să Se milostivească spre voi și pentru aceea Să va înălța îngăduindu-vă, că Dumnezeul judecății e Domnul, fericiți toți cei ce-L aștaptă pre El.

345r 19. Că norodul Sionului va lăcui în Ierusalim. Plân | gând nicidecum vei plânge, milostivindu-Să, Să va milostivi spre tine. La glasul strâgării tale, îndată cât va auzi va răspunde ție.

20. Și vă va da Domnul pâne strânsă și apă scurtă și nu va face a zbura de la tine mai mult învățătorul tău; și vor fi ochii tăi văzând pre dascalul tău.

21. Și urechile tale vor auzi cuvântul Celui ce dojeneaște dinapoi: „Aceasta iaste calea, umblați printr-însa și nu vă abateți nici spre dreapta, nici spre stânga”.

22. Și vei spurca tăblile celor cioplite din argintul tău și văjmântul cel țasut din aurul tău și le vei răsipi ca necurăția ceii lunatece. „Ieși”, îi vei zice.

23. Și să va da ploaia săminții tale, oriunde vei sămăna pre pământ, și pânea roadelor pământului va fi de prisosit și grasă; paște-să-va în moșiia ta în zioa aceea mielul desfătat.

24. Și taurii tăi și puii cei de asin carii lucră pământul vor mânca mestecătură, precum în arie s-au vânturat.

25. Și vor fi preste tot muntele înalt și preste tot dealul rădicat păraie de ape curgătoare în zioa uciderii a multora, când vor cădea turnurile.

26. Și va fi lumina lunii ca lumina soarelui și lumina soarelui va fi înșeptită ca lumina a șapte zile, în zioa în carea va lega Domnul rana norodului Său și lovitura ranei lui o va vindeca.

27. Iată, numele Domnului vine de departe, arătând putearea Lui și greu a-L suferi. Buzele Lui pline sânt de urgie și limba Lui, ca focul ce mistuiaște. |

345v 28. Duhul Lui, ca răpegiunea ce să varsă până la jumătate de deal, a pierde noroadele spre nimica și frâul rătăcirii ce era în fâlcile noroadelor.

29. Cântecul vă va fi voao ca noaptea praznicului sfințit și veselii inimii, ca cel ce merge cu fluierul, să între în muntele Domnului, la cel tare a lui Israil.

30. Și auzită va face Domnul slava glasului Său și groaza brațului Său va arăta întru amănănțarea iuțimii și, în văpaia de foc ce mistuiaște, îl va lovi în volbură și în piatră de grindine.

31. Că de glasul Domnului să va spăimânta Assur, cu varga lovit.

32. Și va fi treacerea varghei întemeiată, pre carea o va face Domnul a să odihni preste el în tâmpene și în alăute și în războaie alese îi va învinge.

33. Că-i gătită de ieri Tofeth, de la împăratul e gătită, adâncă și desfătată; hrana ei, focul și leamne multe, suflarea Domnului, ca răpegiunea de piatră pucioasă aprinzând-o.

Cap 31

Pre jidovi, carii părăsând nădejdea cea cătră Dumnezeu, la eghipteani și la omenești ajutoriu scapă, îi vestește că să vor mistui împreună cu ajutorii săi. Iară cei ce să vor întoarce cătră Domnul cu dumnezeiasca puteare să vor izbăvi.

1. mar celor ce să pogor în Egipt la ajutoriu, în cai nădăjduind și având nădejdea în căruțe, că multe sânt și în călăreți, că-s putearnici foarte; și nu s-au nădăjduit spre sfatul lui | | Israil și pre Domnul nu l-au căutat.

346r 2. Iară El înțelept au adus răul și cuvintele Sale nu le-au depărtat. Și să va scula împotriva casii celor răi și împotriva ajutoriului celor ce lucră nedreptate.

3. Egiptul e om și nu Dumnezeu și caii lor, trup și nu duh. Și Domnul va pleca mâna Sa și va cădea ajutorul; și va cădea căruia i să dă ajutorul și împreună toți să vor mistui.

4. Că acestea zice Domnul către mine: „Precum de-ar răgni leul și puilul de leu preste prada sa și, deacă-l va întimpina mulțime de păstori, de glasul lor nu să va înfricoșa și de mulțimea lor nu să va spăimânta, așa să va pogori Domnul oastelor, să tăbărască preste muntele Sionului și preste dealul lui.

5. Ca paserile ce zboară, așa va acoperi Domnul oastelor Ierusalimul, acoperind și izbăvind, trecând și mântuind.

6. Întoarceți-vă, precum întru adânc v-ați fost depărtat, fiii lui Israil!

7. Că în zioa aceea va lepăda omul idolii săi cei de argint și idolii săi cei de aur pre carii i-au făcut voao mânilor voastre spre păcat.

8. Și va cădea Assur de sabie, nu omenească, și sabiia, nu a omului, îl va îmbuca, și va fugi, nu de fața sabiilor; și tinerii lui vor fi dăjduitori.

9. Și tăria lui de groază va trece și să vor spăimânta fugând căpeteniile lui, zis-au Domnul, al căruia foc e în Sion și cuptoriul Lui în Ierusalim.

Cap 32 |

Despre împăratul și căpetenii carii vor împărăți întru dreptate și despre a supusului norod fericare. Iară căpetenii bolunde și muierilor celor bogate viitoarea pedeapsă li să vestește și frumsețea păcii și odihnă găzdacă să făgăduiaște norodului lui Dumnezeu. 346v

1. **L**ată, întru dreptate va împărăți împăratul și căpeteniile întru judecată vor povățui.

2. Și va fi omul ca cel ce să ascunde de vânt și să tănuiaște de vifor, ca părăiele apelor în seate și ca umbra pietrii plecate în pământ pustiu. ||

3. Nu vor păinjeni ochii celor ce văd și urechile celor ce aud cu deadinsul vor asculta. 347r

4. Și inima bolunzilor va înțelege știința și limba gângavilor degrabă va grăi și neatede.

5. Nu să va mai chema cel ce e neînțelept căpetenie, nici cel viclean să va chema mai mare.

6. Că cel bolund nebunii va grăi și inima lui va face nedreptate ca să isprăvească fățărnicia și să grăiască către Domnul șalnic, și deșert să facă sufletul celui flămând și beutura celui sătos să o iaie.

7. Vasele celui șalnic reale sânt, că el ș-au togmit gândurile a pierde pre cei blânzi prin cuvânt de minciună, când grăia cel sărac judecată.

8. Iară căpetenii ceale ce-s vreadnice de căpetenie va gândi și însuși preste povățuitori va sta.

9. Muieri găzdate, sculați-vă și auziți glasul Mieu! Feate ce nădăjduiți, luați în urechi graiul Mieu!

10. Că după zile și un an voi vă veți turbura, nădăjduindu-vă că s-au sfârșit culesul, culeagere mai mult nu va veni.

11. Încremeniți-vă, ceale bogate, turburați-vă, ceale ce nădăjduiți! Dezbrăcați-vă și vă rușinați, încingeți coapsele voastre!

12. Preste țâțe plângeți, preste țara cea dorită, preste viia cea roditoare.

13. Preste pământul norodului Mieu spini și tufe să vor sui, cu cât mai vartos preste casele ceale de bucurie a cetății ce dântuiaște! |

14. Căci casa ș-au slobozit, mulțimea cetății ș-au lăsat, întunearec și pipăire ș-au făcut preste peșteri până în veac. Bucuriia asinilor celor sălbateci, pășune turmelor, 347v

15. Până ce să va vărsa preste noi Duhul din nălțime și va fi pustia spre Carmil și Carmilul spre dumbravă să va socoti.

16. Și va lăcui în pustie judecata și dreptatea în Carmil va șede.

17. Și va fi lucrul dreptății pacea și cinstea dreptății, tăcearea și negrije până în veac.

18. Și va șede norodul Mieu întru frumsețea păcii și întru corturile nădejdi și întru odihnă bogată.

19. Iară grindinea întru pogorârea dumbrăvii și cu smerenie să va smeri cetatea.

20. Fericiți cei ce sămănați preste toate apele, trimițind piciorul bouului și a asinului.

Cap 33

Mestecat despre oborârea lui Senaheriu vorbește și despre slobozirea jidovilor și despre înălțimea dumnezeieștii puteri. Să porneaște asupra fățarnicilor. Și cum trebuie să fie

cei ce vor lăcui cu Domnul întru înălțime. Iară Ierusalimul va fi lăcașul bogat întru carea să va mări Domnul și puitoriul de leage al nostru.

1. mar celui ce prădezi, au nu și tu vei fi prădat? Și cel ce urgisești, au nu și tu vei fi urgisit? Deacă vei sfârși a prăda, te vei prăda; deacă te vei osteni a urgisi, te vei urgisi.
- 348r 2. Doamne, miluiaște-ne, că pre Tine Te-am așteptat! || Fii brațul nostru spre dimineața și mântuirea noastră în vreme de năcazu.
3. De glasul îngerului au fugit noroadele și de la înălțarea Ta s-au răsipit neamurile.
4. Și să vor aduna jafurile voastre precum să culeaje gândacul, precum când sânt pline gropile de el.
5. Măritu-S-au Domnul că au lăcuit întru-nălțime, împlut-au Sionul de judecată și de dreptate.
6. Și va fi credință în vremile tale; bogățiile mântuirii, înțelepciunea și știința; frica Domnului, aceasta iaste comoara ei.
7. Iată, văzând vor strâga afară, îngerii păcii amar vor plânge.
8. Răsipitu-s-au căile, încetat-au cel ce treace pre cărare, netreabnic s-au făcut așezământul, lepădat-au cetățile, n-au socotit oamenii.
9. Plâns-au și s-au lânchevit pământul, mestecatu-s-au Livanul și au asurzit și s-au făcut Saron ca pustiiul și s-au lovit Vasanul și Carmilul.
10. „Acum Mă voi scula – zice Domnul – acum Mă voi înălța, acum Mă voi rădica.
11. Zămisli-veți zăduh, naște-veți pozdărăie, duhul vostru ca focul vă va arde pre voi.
12. Și vor fi noroadele ca cenușa din aprindere, spinii adunați cu foc să vor arde.
13. Auziți cei de departe ceale ce am făcut și cunoașteți, vecinilor, țaria Mea!
14. Zdrobitu-s-au în Sion cei păcătoși, stăpânit-au cutremurul pre cei fățarnici. Cine dintre voi va putea lăcui cu focul cel mistuitoriu? Cine dintre voi va lăcui cu focurile ceale vecinice?
- 348v 15. *Cel ce umblă întru dreptăți și grăiaște ade|vărul, cel ce leapădă lăcomiia din hulă și-ș scutură mâinile sale de toată dăruirea, cel ce-și astupă urechile să nu auză sângele și-ș închide ochii să nu vază răul, *Psal. 14, 2.
16. Acela întru ceale înalte va lăcui, întăriri de pietri înălțimea lui, pâne lui s-au dat, apele lui credincioase sânt.
17. Pre împăratul întru podoaba sa l-or vedea ochii lui, privi-va pământul de departe.
18. Inima ta va cugeta frica: * „Unde iaste cel învățat? Unde e cel ce cumpănește cuvintele legii? Unde e învățătorul pruncilor?” *1 Cor. 1, 20.
19. Pre norodul cel nerușinos nu-l vei vedea, norodul cel de cuvânt înalt, așa ca să nu poți înțeleage limpezirea limbii lui, întru carele nu e nici o înțelepciune.
20. Uită-te la Sion, cetatea prăznuirii noastre! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, lăcașul cel bogat, cortul, carele nicidecum nu să va putea treace de-acolo, nici să vor lua cuiele lui în veac și toate funișoarele lui nu să vor rumpe.
21. Că numai acolo mărit ieste Domnul nostru. Locul râurilor, păraie late și deșchise. Nu va treace printr-însul luntrea vânsătorilor, nici corabiia cea mare va păși preste dânsul.
22. Că Domnul e judecătorul nostru, Domnul, puitoriul de leage al nostru, Domnul, Împăratul nostru, El ne va mântui pre noi.
23. Slobozitu-s-au funișoarele tale și nu vor birui. Așa va fi vitreală ta, ca să nu poți depărta sămnul; atunci să vor împărți jafuri de multe prăzi, ștopii vor răpi răpire.
24. Nici va zice vecinul: „Lânchezitu-m-ai”. Norodul cel ce lăcuieste într-însa, lua-să-va de la el nedreptatea. ||

349r

Cap 34

Aspra lui Dumnezeu izbândă despre toate neamurile. Și zdrobirea Idumeii. Și bătaia cea de pururea să vesteaste.

1. propiați-vă, neamuri, și auziți, și noroade, luaț aminte! Auză pământul și plinirea lui, lumea și toată odrazla ei!
2. Că urgia Domnului e preste toate neamurile și iuțimea preste toată oastea lor. Ucisu-i-au și i-au dat spreucidere.
3. Ucișii lor să vor lepăda și din trupurile lor să va sui putoare. Împuti-să-vor munții de sângele lor.
4. Și să va veștezi toată oastea cerească și să vor învălui ca cartea cerului. Și toată oastea lor va curge, precum cade foaia din vie și din zmochin.

5. Că s-au îmbătat în ceriu sabiia Mea. Iată, preste Idumeia să va pogorî și preste norodul uciderii Meale la judecată.

6. Sabiia Domnului s-au umplut de sânge, îngroșatu-s-au de grăsime din sângele mieilor și al țapilor, din sângele berbecilor celor măduhoși, că jârtva Domnului în Vosra și ucidere mare în pământul Edomului.

7. Și să vor pogorî unicorni cu ei și tauri cu cei putearnici. Îmbăta-să-va pământul lor de sânge și locul lor de untura celor grase.

8. Că zioa izbândii Domnului, anul răsplătirii lor, a judecării Sionului.

9. Și să vor întoarce răpegiunile ei în rășină și pământul ei în piatră pucioasă. Și va fi pământul ei spre rășină arzând, |

10. Noaptea și zioa nu să va stânge, în veac să va sui fumul ei. Din neam în neam să va pustii, în veacii veacilor nu va fi să treacă printr-însa. 349v

11. Și o va stăpâni onocrotanul și ariciul, ivis și corbul vor lăcui într-însa. Și să va întinde preste ea măsura, ca să se desfacă întru nimica și îndreptariul spre pustiire.

12. Cinstiții ei nu vor fi acolo. Pre împăratul mai vârtos vor chema și toate căpeteniile ei vor fi spre nimică.

13. Și vor răsiți în casăle ei spini și urzici, odăi în zidurile ei și va fi culcuș de bălauri și pășunea ștrutiilor.

14. Și vor întâmpina dimonii pre onoțentauri și cel păros va strâga unul cătră altul; acolo s-au culcat lamia și ș-au găsit eiș odihnă.

15. Acolo au avut groapă ariciul și ș-au hrănit puii și au săpat împregiur și i-au adăpostit în umbra ei; acolo s-au adunat zăganii altul cătră altul.

16. Cercați cu deadinsul în cartea Domnului și cetiți. Unul dintr-înșii n-au lipsit, altul pre altul n-au cercat, că ce iese din gura mea El au poruncit și Duhul Lui acela le-au adunat.

17. Și El le-au trimis soarte și mâna Lui au împărțit lor spre măsură; până în veac o vor stăpâni, în neam și în neam vor lăcui într-însa.

Cap 35

Despre viitoarea mângăiare, veselii, negrija și veacnica fericirea celor ce vor creade în Hristos.

1. eseli-să-va cea pustie și neumblată și să va | | bucura pustiiul și va înfluri ca crinul. 350r

2. ncolțind va încolți și să va bucura veselindu-să și lăudând. Slava Livanului s-au dat ei. Podoaba Carmilului și Saron, aceia vor vedea slava Domnului și podoaba Dumnezeului nostru.

3. Întăriți mânil ceale slăbănogite și genunchele ceale slabe le învârtoșați.

4. Ziceți celor slabi de inimă: „Întăriți-vă și nu vă teameti. Iată, Dumnezeul vostru izbânda răsplătirii va aduce. Dumnezeu însuși va veni și vă va mântui pre voi”.

5. Atunci să vor deșchide ochii orbilor și urechile surzilor vor fi deșchise.

6. Atunci va sări ștopul ca cerbul și să va deșchide limba mușilor, că s-au tăiat în pustie ape și răpejuni întru cea neumblată.

7. Și ceaea ce era uscată va fi spre baltă și cea sătioasă spre izvoară de ape. În culcușurile în carele mai înainte lăcuia bălauri va răsări verdeață de trestie și de șovar.

8. Și va fi acolo cărare și cale, și calea sfântă să va chema. Nu va treace printr-însa ceva întinat, și aceasta vă va fi cale dreaptă, așa ca bolunzii să nu rătăcească printr-însa.

9. Nu va fi acolo leu și fiară rea nu să va sui pre dânsa, nici să va afla acolo și vor umbla cei ce vor fi sloboziți.

10. Și cei răscumpărați de la Domnul să vor întoarce și vor veni în Sion cu laudă și veselie veacnică preste capul lor. Bucurie și veselie vor dobândi și va fugi durearea și suspinarea.

Cap 36

Senaheriv, după ce ia cetățile Iudei, trimi te pre Rausachin să prinză Ierusalimul. Carele, multe hule aruncând spre Ezechiil și blăstămuri spre Dumnezeu, îndeamnă pre ierusalimleani a da cetatea. 350v

4 Împăr. 18, 13.
2 Par. 32, 1.
Ecli. 48, 20.

1. i au fost în anul al patrusprăzecealea a împăratului Ezechiil, s-au suit Senaheriv, împăratul assirilor, preste toate cetățile Iudei ceale întărite și le-au prins.

2. Și au trimis împăratul asirilor pre Rapsachin din Lahis în Ierusalim, către împăratul Ezechie, cu mână grea, și au stăcut în ducerea apei scaldătoareii ceii din sus, în calea Țarinii Nălbitoriului.

3. Și au ieșit la el Eliachim, fiul lui Helchie, care era preste casă, și Sovna scriitorul și Ioah, fiul lui Asaf istoricul.

4. Și au zis către ei Rapsachis: „Spuneți lui Ezechie: «Aceasta zice împăratul cel mare, împăratul asirilor: ‘Ce nădăjduire iaste aceasta, cu carea nădăjduiești?’»

5. Au cu ce sfat sau tărie rânduiești a sta împotriva? Spre cine ai nădeajde, pentru că te-ai depărtat de la mine?

6. Iată, nădăjduiești spre un toiag de trestie acest rupt, spre Eghipt, de carele, de să va răzima omul, va întra în mâna lui și o va găuri. Așa Faraon, împăratul Eghiptului, tuturor celor ce să nădăjduiesc într-însul’».

7. Iară de-m vei răspunde: «Întru Domnul, Dumnezeul nostru, nădăjduim», au nu Acela iaste, a Căruia i-au luat Ezechie ceale înalte și oltarele și au zis Iudei și Ierusalimului: «Înaintea oltariului acestuia vă veți închina?»

8. Și acum te dă domnului meu, împăratului asirilor, și-ți voi da doao mii de cai, nici vei putea da dintru tine călăreți lor. | |

351r 9. Și cum vei suferi fața judecătoriaului unui loc din slugile domnului meu, ceale mai mici? Iară de nădăjduiești în Eghipt, în căruțe și în călăraș.

10. Și acum, au doară fără Domnul m-am suit la locul acesta, să-l pierzu? Domnul au zis către mine: «Suie-te preste pământul acesta și-l pierde!»

11. Și au zis Eliachim și Sovna și Ioah către Rapsachis: „Grăiaște către slujile tale în limba siriiiană, că o înțeleagem. Să nu grăiești către noi jidoveaște în urechile norodului ce este pre zid”.

12. Și au zis către ei Rapsachis: „Au doară la domnul tău și la tine m-au trimis domnul meu ca să grăiesc toate cuvintele aceastea și nu mai vârtos către bărbații ce șed în zid, să-și mânce gunoiul său și să beaie pișatul picioarelor sale cu voi?”

13. Și au stăcut Rapsachis și au strigat cu glas mare, jidoveaște, și au zis: „Auziți cuvintele marelui împărat, împăratului asirilor!”

14. Aceastea zice împăratul: «Nu vă înșele pre voi Ezechie, că nu vă va putea scoate.

15. Și nu vă dea nădeajde Ezechie spre Domnul, zicând: ‘Scoțind ne va slobozi Domnul, nu să va da cetatea aceasta în mâna împăratului asirilor.

16. Să nu auziți pre Ezechii!». Că aceastea zice împăratul asirilor: «Faceți cu mine blagoslovenie și ieșiți la mine și mâncați fieștecarele viia sa și fieștecarele smochinului său și beți fieștecarele apă din jgheabul său,

17. Până ce voi veni și vă voi lua la pământul cel ce iaste ca pământul vostru, la pământ de grâu și de vin, la pământul pâinilor și a viilor.

18. Nici vă turbure Ezechie zicând: ‘Domnul ne va izbăvi pre noi!’ Au doară au izbăvit dumnezeii limbilor fieștecarele pământul său din mâna împăratului asirilor?

351v 19. Unde iaste dumnezeul Emath și Arfad? Unde | ieste dumnezeul Sefarvaim? Au doară au izbăvit Samaria din mâna mea?

20. Cine ieste dintre toți dumnezeii țărâlor acestora, carele ș-ar fi scos țara sa din mâna mea, ca să scoată Domnul Ierusalimului din mâna mea?»

21. Și au tăcut și nu i-au răspuns lui cuvânt, că poruncise împăratul, zicând: „Nu-i răspundeți”.

22. Și au întra Eliachim, fiul lui Helchie, care era preste casă și Sovna scriitorul și Ioah, fiul lui Asaf istoricul, la Ezechie cu hainele tăiate și i-au spus lui cuvintele lui Rapsachis.

Cap 37

Îngrozindu-să Ezechie pentru blăstămurile lui Rapsachis și a lui Senaheriv, trimite la Isaie să se roage Domnului, Carele, întărindu-l, îi făgăduiaște dumnezeiescul ajutoriu. Și, tăindu-să prin înger oastea lui Senaheriv, și el de la fiii săi să ucide.

1. i au fost, deacă au auzit împăratul Ezechie, ș-au tăiat vejmintele sale și s-au 4 Împăr. 19, 1.
învăluit cu sac și au întra în casa Domnului.

2. Și au trimis pre Eliachim, carele era preste casă și pre Sovna scriitorul și pre cei mai bătrâni dintre preoți, acoperiți cu saci și Isaie, fiul lui Amos prorocul,

3. Și au zis către el: „Aceastea zice Ezechie: «Zioa năcazului și a certării și a blăstămului, zioa aceasta. Că au venit fiii până la naștere și puteare nu ieste a naște.

4. De cumva ar auzi Domnul, Dumnezeul tău, cuvintele lui Rapsachis, pre carele l-au trimis împăratul asirilor, domnul său, a blăstăma pre Dumnezeul cel viu și a proboti cu cuvintele carele le-au auzit Domnul, Dumnezeul tău, rădică, dară, rugăciune pentru rămășițele ce s-au aflat». | |

5. Și au venit slugile împăratului Ezechie la Isaiia.

352r

6. Și au zis cătră ei Isaiia: „Acestea veți zice Domnului vostru: «Acestea zice Domnul: ‘Nu te teame de fața cuvintelor care ai auzit, cu carele M-au blăstămat copiii împăratului asirilor.

7. Iată, Eu voi da lui duh și va auzi veaste și să va întoarce la țara sa; și-i voi face a cădea de sabie în pământul său’»”.

8. Și s-au întors Rapsachis și au aflat pre împăratul asirilor oștind asupra Lovnii. Că au zis cum că au fost purces din Lahis,

9. Și au auzit de Tharaca, împăratul Ethiopii, zicându-i: „Ieșit-au să oștască asupra ta”. Carea auzând, au trimis soli la Ezechie, zicând:

10. „Acestea veți zice lui Ezechie, împăratului Iudei, grăind: «Să nu te înceluiască Dumnezeul tău, în Carele tu nădăjduiești, zicând: ‘Nu să va da Ierusalimul în mâna împăratului asirilor’.

11. Iată, tu ai auzit toate care au făcut împărății asirilor tuturor țărâlor care le-au răsipit, și tu te vei putea slobozi?

12. Au doară i-au scos pre ei dumnezeii limbilor pre carii i-au răsturnat părinții miei, pre Gazam și Haram și Resef și pre fiii lui Edin, carii era în Thadasar?

13. Unde împăratul Emath și împăratul Arfad și împăratul cetății Sefarvaim, Ana și Ava?»”

14. Și au luat Ezechie cărțile din mâna solilor și le-au cetit și s-au suit în casa Domnului și le-au desfăcut Ezechie înaintea Domnului.

15. Și s-au rugat Ezechie cătră Domnul, zicând:

16. „Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, Cel ce zezi preste heruvimi, Tu ești Dumnezeul săngur tuturor împărățiilor pământului, Tu ai făcut ceriul și pământul.

17. Pleacă, Doamne, ureachea Ta și auzi; deșchide, Doamne, ochii Tăi și vezi și auzi toate cuvintele lui Senaheriv, care au trimis a blăstăma pre Dumnezeul cel viu,

352v

18. Că cu adevărat, Doamne, pustie au făcut împărății asirilor țărâle și ținuturile lor;

19. Și au dat pre dumnezeii lor focului, că nu era dumnezei, ci lucruri de mâni omenești, lemn și piatră, și i-au sfărmat.

20. Și acum, Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiaște-ne din mâna lui și să cunoască toate împărățiile pământului că Tu ești Domn singur”.

21. Și au trimis Isaie, fiul lui Amos, la Ezechie, zicând: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Pentru ceale ce M-ai rugat despre Senaheriv, împăratul asirilor».

22. Acesta e cuvântul carele au grăit Domnul preste el: «Urgisitu-te-au pre tine și te-au bațocorit, fecioară, fata Sionului; după tine ȝ-au clătit capul fata Ierusalimului,

23. Pre care l-ai probotit, pre care l-ai blăstămat și preste care ai înălțat glasul și ai rădicat nălțimea ochilor tăi? La sfântul lui Israil!

24. Prin mâna slugilor tale ai probotit pre Domnul și ai zis: ‘Întru mulțimea căruțelor mele eu m-am suit la înălțimea munților, la culmele Livanului, ca să taiu chedrii lui cei înalți și ceatinile lui ceale aleasă și voi intra întru înălțimea vârfului lui, dumbrava Carmilului lui.

25. Eu am săpat și am beut apă și am săcat cu urma piciorului meu toate păraiele iazurilor’.

26. Au doară n-ai auzit ceale ce i-am făcut lui oarecând? Din zilele ceale de demult Eu l-am plăzmut și acum l-am adus. Și s-au făcut | | spre zmulgerea dealurilor celor împreună războitoare și a cetăților celor întărite.

353r

27. Lăcutorilor scurtându-să mâna, s-au cutremurat și s-au amețit; făcutu-s-au ca fânul câmpului și ca iarba cea de pășune și ca ierburile de pre acoperișuri, care s-au uscat mai nainte de-a să coace.

28. Lăcașul tău și ieșirea ta și intrarea ta am cunoscut, și nebuniia ta împotriva Mea.

29. Când te aprindeai asupra Mea, mândria ta s-au suit în urechile Meale. Pune-voiu drept aceea cerce în narile tale și frâu în buzele tale și te voiu întoarce în calea pre carea ai venit.

30. Iară ție acesta va fi sămn: mîncă într-acest an ceale ce din voia sa să nasc, și în anul al doilea poame vei mânca, iară în anul al treilea sămănați și săcerați și sădiți vii și mîncăți rodul lor.

31. Și va trimite cel ce va fi rămas din casa Iudii și rămășița, rădăcină în jos și va face rod în sus.

32. Că din Ierusalim vor ieși rămășițele și mântuirea din muntele Sionului». Râvna Domnului oastelor va face aceasta.

33. Pentru aceea, acestea zice Domnul despre împăratul assirilor: «Nu va intra în cetatea aceasta și nu va arunca acolo săgeata și nu o va cuprinde pavăza și nu va trimite împrejurul ei șanț.

34. Pre calea carea au venit, prin aceea să va întoarce și în cetatea aceasta nu va intra», zice Domnul.

35. «Și voi apăra cetatea aceasta, ca să o mântuiesc pentru Mine și pentru David, sluga Mea»”.

353v 36. Și* au ieșit îngerul Domnului și au lovit în tabăra assirilor o sută optzeci și cinci de mii. Și s-au sculat dimineață și, iată, | toți trupuri de morți. *1 Împăr. 19, 35. Tov. 1, 21.

37. Și au ieșit și s-au dus și s-au întors Senaheriv, împăratul assirilor, și au lăcuit în Ninivea.

38. Și au fost când să ruga în biserica lui Nesruh dumnezeului său; Adrameleh și Sarasar, fiii lui, l-au lovit cu sabia și au fugit în pământul Ararat și au împărățit Asarhadon, fiul lui, pentru el. Ecli. 48, 24. 1 Maca. 7, 4. 2 Maca. 8, 19.

Cap 38

Ezechie, din moartea cea prin Isaie amânândă slobozându-să prin sămnul ceasornicului Ahas și făgăduindu-să slobozirea din mâna assirilor și adăogându-să la viață cinsprăzece ani, acest cântec de mulțămăită lui Dumnezeu au cântat.

1. n zilele acelea a bolnăvit Ezechie până la moarte. Și au intrat la el Isaie, fiul lui Amos prorocul, și i-au zis: „Aceasta zice Domnul: «Rânduiaște casei tale, că vei muri tu și nu vei trăi»”.

2. Și s-au întors Ezechie față cătră păreate și s-au rugat cătră Domnul.

3. Și au zis: „Rogu-mă, Doamne, adu-Ți aminte, rogu-mă, cum am umblat înaintea Ta într-un adevăr și într-un inimă desăvârșit și ce e bun în ochii Tăi am făcut”. Și au plâns Ezechie cu plângere mare.

4. Și au fost cuvântul Domnului cătră Isaie, zicând:

5. „Mergi și zi lui Ezechie: «Aceasta zice Domnul, Dumnezeuul lui David, tătâni-tău: ‘Auzit-am rugăciunea ta și am văzut lacrimile tale. Iată, Eu voi adaoage preste zilele tale cinsprăzece ani.

6. Și din mâna împăratului assirilor te voi slobozi pre tine și cetatea aceasta și o voi apăra’»”.

354r 7. Iară acesta va fi ție sămn de la Domnul, că va face Domnul cuvântul acesta care au zis: | | 8. *, „Iată, Eu voi face a să întoarce umbra liniilor prin carele să pogorâse în ceasornicul lui Ahas în soare, înapoi cu zece linii”. Și s-au întors soarele zece linii pe treaptele ce să pogorâse. *Ecli. 48, 26.

9. Scrisoarea lui Ezechie, împăratului Iudei, când fusease bolnav și să tămăduise din beteșugul său:

10. „Eu am zis într-un jumătățarea zilelor mele: «Mearge-voiu la porțile iadului.

11. Căutat-am rămășița anilor miei». Zis-am: «Nu voiu vedea pre Domnul Dumnezeu în pământul celor vii; nu mă voiu mai uita la om și la lăcutoriu răpausului.

12. Neamul meu s-au luat și s-au zmult de la mine, ca cortul păstorilor.

Tăiatu-s-au ca de la țăsătoriu viața mea. Când încă mă urziam, m-au tăiat». De dimineața până sara mă vei sfârși.

13. Nădărduiam până dimineața, ca leul, așa au zdrobit toate oasăle mele.

De dimineața până sara mă vei sfârși.

14. Ca puiul de rândunea, așa voi strâga, cugeta-voiu ca porumbița. Supțiatu-s-au ochii miei privind spre înălțime.

Doamne, sâlnicie pațu, răspunde pentru mine!

15. Ce voi zice sau ce-m va răspunde mie, când Însuș va face?

Aduce-Ți-voiu aminte toți anii miei într-un amărăciunea sufletului meu.

354v 16. Doamne, de să viețuiaște așa și într-unele ca acestea viața duhului meu, certa-mă-vei și mă vei via.

17. Iată, în pace amărăciunea mea e amară foarte. | Iară Tu ai scos sufletul meu, ca să nu pieiu. Lepădat-ai dinnapoia Ta toate păcatele mele.

18. Că nu iadul să va mărturisi Ție, nici moartea Te va lăuda. Nu vor aștepta cei ce să pogor în lac adevărul Tău.

19. Cel viu, cel viu, acela să va mărturisi Ție, ca și eu astăzi. Tatăl fiilor cunoscut va face adevărul Tău.

20. Doamne, mântuiește-mă, și psalmii noștri vom cânta în toate zilele vieții noastre în casa Domnului”.

21. Și au poruncit Isaie să ia o păstură de zmochine și să puie preste rană și să să însănătoșeze.

22. Și au zis Ezechie: „Ce sămn va fi că mă voiui sui în casa Domnului?”

Cap 39

Lui Ezechie, după ce au arătat solilor vaviloneanilor vistieriile sale, de la Isaie i să vestește că să vor trece toate averile sale acelea în Vavilon.

4 Împăr. 20, 12.

1. În vremea aceea au trimis Merodah Valadan, fiul lui Valadan, împăratul Vavilonului, cărți și daruri la Ezechie, că auzise cum că au fost bolnăvit și să sănătoșase.

2. Și s-au veselit de ei Ezechie și le-au arătat lor cămara mirezmelor și a argintului și a aurului și a mirosurilor și a unsoarelor celor bune și toate apotecele unealtelor sale și toate ce s-au aflat întru vistieriile lui. N-au fost cuvânt ce să nu le fie arătat Ezechie în casa sa și întru toată putearea sa.

3. Și au intrat Isaie prorocul la Ezechie împăratul și i-au zis lui: „Ce au zis oamenii aceștia și de unde au venit la tine?” Și au zis Ezechie: „Din pământ || departe au venit la mine, din Vavilon”.

355r

4. Și au zis: „Ce au zăbovit în casa ta?” Și au zis Ezechie: „Toate care sânt în casa mea au văzut. N-au fost ceva care să nu le fiu arătat în vistieriile mele”.

5. Și au zis Isaie către Ezechie: „Auzi cuvântul Domnului oastelor:

6. «Iată, zile vor veni și să vor lua toate ceale ce sânt în casa ta și care au agonisit părinții tăi până în zioa aceasta în Vavilon. Nu să va lăsa ceva», zice Domnul.

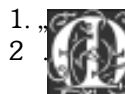
7. Și din fiii tăi carii vor ieși din tine, pre carii i-ai născut, vor lua și vor fi fameni în polata împăratului Vavilonului”.

8. Și au zis Ezechie către Isaie: „Bun e cuvântul Domnului, ce ai grăit”. Și au zis: „Fie numai pace și adevăr în zilele mele!”

Cap 40

Mângăierea și mântuirea Ierusalimului cea prin Hristos viitoare. Propoveduirea lui Ioan Botezătorului. Slăbiciunea omenească și neîncetarea dumnezeiescului cuvânt. Venirea cea după trup a lui Hristos și slava Lui, putearea și răsplătirea de față a propovedui. Împotriva închinătorilor de idoli. Neasămănată lui Dumnezeu puteare și înțelepciunea o pune înainte; și cum că cei ce nădăjduiesc întru Domnul schimbă țăriia.

Math. 3, 3.

1. „Îngăiați-vă, mângăiați-vă, norodul Mieu”, zice Dumnezeu vostru.

Marc. 1, 3.

2. „Grăiți la inimă Ierusalimului și o chemați, că s-au umplut răotatea ei.

Luc. 3, 4.

Luat-au din mâna Domnului îndoite pentru toate păcatele sale”.

Ioan 1, 23.

3. Glasul celui ce străgă în pustie: „Gătiți calea Domnului, drepte faceți în pustie cărările Dumnezeului nostru”.

355v

4. Toată valea să va înălța și tot muntele și dealul să va smeri; și vor fi ceale strâmbe spre dreapte, și ceale aspre spre căi neatede.

5. Și să va deasoperi slava Domnului și va vedea tot trupul așijderea, că gura Domnului au grăit.

*Ecli. 14, 18.

6. Glasul celui ce zice: „Străgă!” Și am zis: „Ce voiui străga?” „Tot *trupul, iarbă și toată slava lui, ca floarea câmpului”.

Iacov 1, 10.

1 Petru 1, 24.

7. Uscatu-s-au iarba și au căzut floarea, că Duhul Domnului au suflat într-însul; cu adevărat iarbă e norodul.

8. Uscatu-s-au iarba și au căzut floarea, iară cuvântul Domnului nostru rămâne în veac.

9. Preste munte înalt te suie tu, cel ce binevestești Sionului! Înălță întru țarie glasul tău, cel ce binevestești Ierusalimului! Înălță, să nu te temi. Zi cetăților Iudii: „Iată, Dumnezeu vostru!”

10. Iată, Domnul Dumnezeu întru țarie va veni și brațul Lui va stăpâni. Iată, plata Lui cu El și lucrul Lui înaintea Lui.

11. *Ca păstorul va paște turma Sa. În brațele Sale va aduna mieii și în sânul Său îi va rădica, cei fătați însuși îi va purta. *Ezec. 34, 23. și 37, 24.
12. Cine au măsurat cu pumnul apele și ceriurile cu palma le-au cântărit? Cine au spânzurat cu trii deagete mărimea pământului și au cumpănit în cântariu munții și dealurile în cumpănă? Ioan 10, 11.
13. *Cine au ajutat pre Duhul Domnului? Sau cine au fost sfetnicu Lui și I-au arătat? *Înțel. 9, 13.
14. Cu cine au făcut sfat și L-au deprins și L-au învățat cărarea dreptății și L-au învățat știința și calea priceperii I-au arătat Lui? Râm. 11, 34. 1 Cor. 2, 16.
15. Iată, neamurile ca picătura ciuturii și ca o cirtă din cântariu s-au socotit? Iată, os | | troavele ca un praf mititel.
16. Și Livanul nu va fi destul a prinde și jiviniile lui nu vor fi destule spre jârtvă.
17. Toate neamurile ca când n-ar fi, așa sânt înaintea Lui, și ca o nimica și deșert ceva sânt socotite Lui.
18. *Cui, dară, aseamenea ați făcut pre Dumnezeu? Sau ce chip Îi veți pune? *Fapt. 17, 29.
19. Au doară chip cioplit au vărsat meșterul? Sau lucrătorul de aur, cu aur L-au închipuit? Și cu lespezi de argint, argintariul?
20. Doară lemn și neputregăios au ales. Meșterul înțelept cearcă în ce chip va așeza chipul care să nu să miște.
21. Au doară nu știți? Au doară n-ați auzit? Au doară nu s-au vestit voao din început? Au doară n-ați înțeles temeliile pământului?
22. Cel ce șade preste ocolul pământului și lăcuiorii lui sânt ca lăcustele; Cel ce au întins ca o nimica ceriurile și le-au desfăcut ca cortul a lăcui;
23. Cel ce dă ispititori de taine, ca cum n-ar fi judecătorii pământului, ca o deșertăciune au făcut.
24. Și, adecă, nici sădit, nici ultuit, nici rădăcinat în pământ buciumpul lor. De năpraznă au suflat într-înșii și s-au uscat și volbura ca o pozderăie îi va lua.
25. „Și cui M-ați asemănat și M-ați alăturat?” zice Cel Sfânt.
26. Rădicați spre înălțime ochii voștri și vedeți cine au zidit aceastea? Care scoate întru număr oastea lor și pe toți pe nume-i cheamă. După mulțimea țării și a vârtuții și a puterii Lui, nici unul au rămas. |
- 356v 27. Pentru ce zici, Iacov, și grăiești, Israile: „Ascunsu-s-au calea mea de la Domnul și de la Dumnezeul meu judecata mea au trecut?”
28. Au doară nu știi au n-ai auzit? Dumnezeu e vecinic Domn, Cel ce au zidit marginile pământului. Nu va scădea, nici să va osteni, nici e cercetare înțelepciunii Lui.
29. Cel ce dă celui obosit puteare și celor ce nu sânt, țării și vârtutea le înmulțește.
30. Scădea-vor pruncii și să vor osteni și cei tineri întru neputință vor cădea.
31. Iară cei ce nădăjduiesc întru Domnul vor schimba țaria, lua-vor aripi ca de pajeră, alerga-vor și nu să vor osteni, umbla-vor și nu vor slăbi.

Cap 41

Să ceartă Dumnezeu cu închinătorii de idoli pentru puteare și multe și mari faceri de bine norodului jidovesc dăruite; prin carele Îș vădește putearea Sa și bunătatea cătră oameni, arătând împreună și neputința idolilor și deșertăciunea închinătorilor lor.

1. acă înaintea Mea ostroavele și neamurile schimbe țaria. Să se apropie și acum să grăiască, împreună la judecată să ne apropiem.
2. Cine au deșteptat de la răsărit pre cel drept, chematu-l-au să urmează după Sine? Da-va înaintea Lui neamurile și pre împărați va dobândi. Da-va ca pulberea sabii Lui, ca pre o pozdărâie de vânt răpita arcului Lui.
3. Goni-i-va, treace-va în pace, cărare în picioarele Lui nu să va arăta.
4. Cine au lucrat și au lucrat aceastea și le-au făcut, chemând neamurile din început? Eu, Domnul, *Cel întâiu și Cel mai pre urmă Eu sânt. | |
- 357r 5. Văzut-au ostroavele și s-au temut, marginile pământului s-au buiguit, apropiatu-s-au și s-au vecinat.
6. Fieștecarele pe aproapele său îl va agiuta și frăținelui său va zice: „Întărește-te”.
7. Întărit-au meșterul de fier, lovind cu maiul pre cel ce da cu maiul atunci, zicând: „Cu cleiu bun iaste”. Și l-au întărit cu cuie, ca să nu să clătească.
8. Și tu, Israil, sluga Mea, Iacov, pre care am ales, sămânța lui Avraam, priiatinului Mieu,

*Jos 44, 6
și 48, 12.
Apoc. 18, 17
și 22, 13.

9. Întru ce te-am apucat de la marginile pământului și de la ceale departe ale lui te-am chemat și ți-am zis: „Sluga Mea ești tu, alesu-te-am pre tine și nu te-am lepădat.

10. Nu te teame, că Eu cu tine sânt. Nu te abate, că Eu sânt Dumnezeuul tău. Întăritu-te-am și ți-am ajutat și te-au priimit pre tine, dreapta dreptului Mieu.

11. Iată, să vor învălui și să vor rușina toți cei ce oștesc împotriva ta. Fi-vor ca cum n-ar fi și vor peri oamenii cei ce-ți grăiesc împotriva.

12. Căuta-vei și nu vei afla pre oameni, răskoalele tale fi-vor ca cum n-ar fi și ca o mistuire oamenii cei ce oștesc asupra ta.

13. Că Eu, Domnul, Dumnezeuul tău, apucând mâna ta și zicându-ți: «Nu te teame, Eu ți-am ajutat.

14. Să nu te temi, viermele lui Iacov, cei ce sânteți morți din Israil. Eu ți-am ajutat ție», zice Domnul și răscumpărătorul tău, sfântul lui Israil.

15. Eu te-am pus ca pre un car ce îmlăteaste, nou, ce are boturi firestruitori. Îmlăți-vei munții și-i vei sfârâma și dealurile ca pulberea le vei pune.

16. Vântura-i-vei și vântul îi va lua și volbura îi va | răsi. Și tu te vei bucura în Domnul, 557v
întru sfântul lui Israil te vei veseli.

17. Cei lipsiți și săraci caută apele și nu sânt. Limba lor s-au uscat de seate. Eu, Domnul, îi voi asculta, Dumnezeuul lui Israil nu-i voi părăsi.

18. Deșchide-voiu în dealurile ceale întinse râuri și în mijlocul câmpilor izvoară; pune-voiu pustiul spre bălți de ape.

19. Da-voiu spre pustiire chedrul și spinul și mirha și lemnul de maslin; pune-voiu în pustie ceatină, ulmul și vuxul împreună.

20. Să vază și să știe și să-și aducă aminte și să înțaleagă aseamenea că mâna Domnului au făcut aceasta, și sfântul lui Israil o au zidit.

21. „Aproape faceți judecata voastră”, zice Domnul. „Aduceți, de cumva aveți ceva”, zis-au împăratul Iacov.

22. Apropie-să și să vă vestească oricare sânt viitoare; ceale mai dinnainte care au fost, vestiți. Și vom pune inima noastră și vom ști ceale mai de pre urmă ale lor și ceale ce sânt viitoare, spuneți-ne.

23. Vestiți-ne ceale ce vor fi viitoare și vom ști că dumnezei sânteți voi; și bine, și rău, de puteți, faceți. Și să grăim și să vedem împreună.

24. Iată, voi sânteți din nimica, și lucrul vostru, din cel ce nu iaste. Urăciune e cel ce v-au ales pre voi.

25. Deșteptat-am de la crivețu și va veni de la răsăritul soarelui, chema-va numele Mieu și va aduce sfeatnicii ca o tină și ca olariul ce calcă pământul.

26. Cine au vestit din început, să știm? Și dintăiu, să zicem: „Drept ești?” Nu iaste nici cel ce ves | teaste, nici cel ce prorocaste, nici cel ce aude cuvintele voastre. 558r

27. Întăiu cătră Sion va zice: „Iată, de față sânt” și Ierusalimul vestitoriu îl voi da.

28. Și am văzut, și nu era nici dintr-aceștia cineva care să facă sfat și, întreat fiind, să răspundă cuvânt.

29. Iată, toți sânt nedreți și deșarte lucrurile lor; vânt și deșertăciunea bozilor.

Cap 42

Tatăl binevoiaște în fiul Hristos, ale Căruia puteri și lucruri ce va face prorocul le deascope, îndemnând toate neamurile spre laudă și spre mulțămire. Și adaoge că cei răi și nemulțămitori greu să vor certa de la Domnul, mult tânguindu-să pentru nemulțămirea slugilor lui Dumnezeu.

Math. 12, 18.

1. **I**ată sluga Mea, primi-l-voiu pre el, alesul Mieu, bine ș-au plăcut într-însul sufletul Mieu. Dat-am Duhul Mieu preste el, judecată noroadelor va face.

2. **N**u va strâga, nici va lua față, nici să va auzi glasul lui afară.

3. Trestia bătută nu o va zdrobi și inul ce fumegă nu-l va stânge; întru adevăr va scoate judecata.

4. Nu va fi întristat, nici turburat, până ce va pune pre pământ judecată; și leagea Lui ostroavele o vor aștepta.

5. Aceastea zice Domnul Dumnezeu, Cel ce au zidit ceriurile și le-au întins, Cel ce au întărit pământul și ceale ce au răsărit dintr-însul, Cel ce dă stare norodului ce iaste preste el și duh celor ce umblă preste el.

6. Eu, Domnul, te-am chemat pre tine întru dreptate și am apucat mâna ta și te-am ținut și te-am dat spre așezământ de leage norodului și spre lumina neamurilor, | *Jos 49, 6.
- 358v 7. Ca să deșchizi ochii orbilor și să scoți din închisoare pre cel legat, din casa temniții pre cei ce șed întru întunecare.
8. *Eu, Domnul, acesta e numele Mieu. Slava Mea altuia nu o voi da și lauda Mea celor cioplite. *Jos 48, 11.
9. Ceale ce întâiu au fost, iată, au venit. Și ceale noao Eu le vestesc. Mai înainte de-a răsări, auzite vi le voi face.
10. Cântați Domnului cântare noao, lauda Lui în marginile pământului, cei ce vă pogorâți la mare și plinirea ei; ostroave și lăcuiorii lor.
11. Rădăce-să pustia și cetățile ei, în casă va lăcui Chidar; lăudați lăcuiorii pietrii, din vârful munților vor strâga.
12. Pune-vor Domnului slavă și lauda Lui în ostroave vor vesti.
13. Domnul ca cel tare va ieși, ca omul ostașu va deștepta râvna; glăsui-va și va strâga, preste nepriiatinii Săi să va întări.
14. Tăcut-am pururea, n-am grăit, răbdătoriu am fost ca ceaea ce va să nască, voiui grăi, răsipi-voiui și voiui mistui împreună.
15. Pustii voiui face munții și dealurile și toată iarba lor o voiui usca și voiui pune râurile întru ostroave și bălțile le voiui usca.
16. Și voiui povățui pre cei orbi spre calea carea nu o știu și pre cărările care n-au cunoscut îi voiui face a umbla. Pune-voiui întunecarecul înaintea lor spre rușine și ceale strămbe, spre căi dreapte. Aceaste cuvinte le-am făcut lor și nu i-am părăsit.
17. Întorsu-s-au îndărăpt. Rușinează-să cu rușine cei ce nădăjduiesc în cel cioplit, cei ce zic celui vărsat: „Voi, dumnezeii noștri!”
18. Surzi, auziți, și cei orbi, uitați-vă spre vedere!
- 359r 19. Cine-i orb, fără sluga Mea? Și surd, fără la ca | |rele am trimis solii Mieî? Cine e orb, fără cel ce e vândut? Și cine e orb, fără sluga Domnului?
20. Cel ce vezi multe, au nu vei privi? Cel ce ai deșchis urechile, au nu vei auzi?
21. Și Domnul au vrut a-l sfinți pre el și a mări leagea și a o înălța.
22. Iară norodul acel, răpit și bătut; cursa tinerilor toți, și în casăle temniții sânt ascunși; făcutu-s-au spre răpire, nici iaste cine să scoată; spre jefuire, nici iaste cine să zică: „Întoarcel!”
23. Cine e între voi care să auză aceasta, să ia aminte și să asculte ceale viitoare?
24. Cine au dat spre jefuire pre Iacov și pre Israil celor ce-l bat? Au nu Domnul acela, Căruia am păcăuit? Și n-au vrut a umbla întru cărările Lui și n-au auzit leagea Lui,
25. Și au vărsat preste el urgia iuțimii Sale și războiu tare. Și l-au ars împregiur și n-au cunoscut; și l-au aprins și n-au înțeleș.

Cap 43

Pre norodul ce creade, fără grije-l face, aceluiaș din toată lumea înmulțirea viitoare făgăduind, cu vestirea celor trecute și a celor viitoare a lui Dumnezeu cătră norodul Său faceri de bine, prin care pre Săne sângur Dumnezeu adevărat a fi să adeverează, adăogând greu ponoslu împrotiva nemulțămirii jidovilor.

1. i acum, aceastea zice Domnul, Cel ce te-au zidit, Iacove, și te-au închipuit pre tine, Israile: „Să nu te temi că te-am răscumpărat și te-am chemat pre numele tău, al Mieu ești tu!”
2. Când vei trece prin ape, cu tine voiui fi și râurile nu te vor acoperi; când vei umbla prin foc, nu te | vei arde și vâpaia nu va arde întru tine,
- 359v 3. Că Eu sânt Domnul, Dumnezeul tău, sfântul lui Israil, mântuitoriu tău; dat-am jârtva cea de îmblânzire a ta: Eghiptul, Ethiopiia și Sava pentru tine.
4. Din carea cinstit te-ai făcut întru ochii Mieî și slăvit. Eu te-am iubit și voiui da oameni pentru tine și noroade pentru sufletul tău.
5. Să nu te temi, că Eu cu tine sânt; de la răsărit voiui aduce sămânța ta și de la apus te voiui aduna.
6. Zice-voiui crivețului: «Dă!» și amiazăzii: «Să nu tăgăduiești!». Ado fiii Mieî de departe și featele Meale de la marginile pământului.
7. Și pre tot cel ce cheamă numele Mieu spre slava Mea l-am zidit, l-am închipuit și l-am făcut.

8. Scoate afară pre norodul orb, și ochi având; surd, și urechi îi sânt.

9. Toate noroadele s-au adunat întru una și s-au strâns neamurile. Cine întru voi va vesti aceasta și ceale ce sânt dintâi să ne facă a le auzi? Deaie mărturiile lor, îndrepteaze-se și asculte și zică: «Adevărat».

10. Voi, mărturiile Meale – zice Domnul – și sluga Mea, pre carea O am ales ca să știți și să-M creadeți și să înțeleageți că Însumi Eu sânt; mai nainte de Mine nu s-au închipuit Dumnezeu și după Mine nu va fi.

*Ezec. 13, 4. 11. *Eu sânt, Eu sânt Domnul și nu iaste fără Mine mântuitoriu!”

12. Eu am vestit și am mântuit. Auzitul l-am făcut și n-au fost între voi strein; voi, mărturiile Meale – zice Domnul – și Eu, Dumnezeu.

13. Și dintâiu Eu însumi și nu iaste cine să scoată din mâna Mea. Lucra-voiu, și cine îi va întoarce aceea?”

14. Aceastea zice Domnul, răscumpărătoriu vostru, sfântul lui Israil: „Pentru voi am tremis în Vavilon și am oborât toate încuietorile și pre haldeii ce să fălea întru corăbiile sale. | |

15. Eu, Domnul, sfântul vostru, Cel ce am zidit pre Israil împăratul vostru!”

360r

16. Aceastea zice Domnul, Cel ce au dat pre mare cale și prin răpegiuni de ape cărări.

17. Cel ce au scos căruța și calul, ceata și pre cel vârtos, împreună au adormit, nici să vor scula. Zdrobitu-s-au ca inul și s-au stâns:

18. „Nu-ți aduce aminte de ceale dintâiu și la ceale vechi nu te uita.

*2 Cor. 5, 17. Apoc. 21, 5. 19. *Iată, Eu fac ceale noao și acum vor răsări, adevărat le veți cunoaște. Pune-voiu în pustie apă și întru cea neumblată, râuri.

20. Slăvi-Mă-va pre Mine fiara câmpului, bălaurii și strutiile, că am dat în pustie apă, râuri întru cea neumblată, ca să dau beutură norodului Mieu, alesului Mieu.

21. Pre norodul acesta Mi-am închipuit Mie, lauda Mea va povesti.

22. Nu M-ai chemat pre Mine, Iacove, nici ai ostenit spre Mine, Israile!

23. Nu Mi-ai adus berbeacele arderii tale de tot și cu junghierile Tale nu M-ai slăvit. Nu te-am făcut a sluji întru jârtvă, nici osteneală ținut întru tămâie.

24. Nu Mi-ai luat cu argint trestia și cu grăsimea giunghierilor tale nu M-ai îmbătat. Iară a sluji întru păcatele tale pre Mine M-ai făcut. Datu-Mi-ai osteneală întru nedreptățile tale.

25. Eu sânt, Eu sânt Însum, Cel ce șterg nedreptățile tale pentru Mine și de păcatele tale nu-M voi aduce aminte.

26. Adă-M aminte și să ne judecăm împreună; spune de ai ceva a te îndrepta. |

27. Tatăl tău întâiu au păcătuit și tâlcuitorii tăi au trecut leagea împotriva Mea.

360v

28. Și am spurcat pre căpeteniile ceale sfinte; dat-am spre ucidere pre Iacov și pre Israil spre blăstăm”.

Cap 44

Dumnezeu mângăie pre norodul Său, vrând a vărsa preste el Duhul Său și ape preste cel sătios. Însuși Cel dintâiu și Cel mai de pre urmă și sângur Dumnezeu, ziditoriu tuturor și oblăduitoriu. Și a idolilor, a meșterilor lor și a închinătorilor lor marea deșertăciune, ba încă togma amegirea chiir să vădeaște. Pentru aceea de la idoli cătră Dumnezeu, întru a Căruia mâni sânt toate, norodul să cheamă.

Ierim. 30, 10
și 46, 27.

1. i acum, auzi, Iacov, sluga Mea, și Israil, pre carele am ales!

2. Aceastea zice Domnul, Cel ce te-au făcut și te-au închipuit, din pânțete ajutoriu tău: „Să nu te temi, sluga Mea, Iacov, și drepte pre carele am ales.

3. Că voi vărsa ape preste cel sătios și curgeri preste uscat. Vărsa-voiu Duhul Mieu preste sămânța ta și blagoslovenia Mea preste ruda ta.

4. Și vor odrăsli între buruiene ca sălcile lângă apele ceale curgătoare”.

5. Aceasta va zice: „A Domnului sânt eu!” și ceta va chema întru numele lui Iacov, și ceta va scria cu mâna sa: „Domnului!” și întru numele lui Israil să va asămăna.

*Sus 41, 4.

Jos 48, 12.

Apoc. 8, 16

și 22, 13.

6. *Aceastea zice Domnul, Împăratul lui Israil și răscumpărătoriu lui, Domnul oastelor: „Eu, Cel dintâi și Eu, Cel de apoi, și fără de Mine nu iaste dumnezeu.

7. Cine e aseamenea Mie, cheme și vestească. Și rânduiala Îm puie înainte, cu carea am rânduit norodul cel de demult. Ceale viitoare și ceale ce vor fi vestească-le lor. | |

8. Să nu vă temeți, nici să vă turburați. De atunci te-am făcut a auzi și am vestit. Voi sânteți martorii Miei, au doară iaste Dumnezeu fără Mine și ziditoriu pre care Eu nu l-am cunoscut?

361r

9. Toți făcătorii de idoli nimica sânt și ceale preaiubite a lor nu le vor folosi. Ei sânt martorii lor, că nu văd, nici înțeleg, ca să se rușineaze.

10. Cine au închipuit pre Dumnezeu și au vărsat chip cioplit spre nimica treabnic?

11. Iată, toți părtașii lui să vor rușina, că fauri sânt dintre oameni. Aduna-să-vor toți, sta-vor și să vor spăimânta și să vor rușina împreună.

12. *Faurul de fier pilă au făcut. Cu cărbuni și cu maiuri o au închipuit și o au lucrat cu brațul tării sale. Flămânzi-va și va slăbi, nu va bea apă și să va obosi. *Înțelep. 13, 11.

13. Meașterul de lemn au întins îndreptariul, închipuitu-l-au în fireastău, făcutu-l-au în dungi și l-au tras în strung. Și au făcut chip de om ca un om frumos ce lăcuiaște în casă.

14. Tăiat-au chedrii, adus-au cer și stăjariu, care sta între leamnele dumbrăvii; sădit-au brad, care l-au crescut ploaia.

15. Și s-au făcut oamenilor spre foc. Luat-au dintr-însele și s-au încălzit și le-au tăiat și au copt pâini. Iară din cel rămas au făcut Dumnezeu și i s-au închinat. Făcut-au chip cioplit și s-au plecat înaintea lui.

16. Jumătate dintr-însul l-au ars în foc, și din jumătatea lui cărnuri au mâncat. Fiert-au bucată și s-au săturat și s-au încălzit și au zis: «Ah, m-am încălzit, am văzut focul».

361v 17. Iară rămășița lui o au făcut Dumnezeu și | chip cioplit șieși. Să pleacă înaintea lui și să închină lui și i să roagă, zicând: «Izbăveaște-mă, că Dumnezeu meu ești tu!»

18. Nau știut, nici au înțeles. Că s-au uitat ca să nu vază cu ochii lor și să nu înțeleagă cu inima sa.

19. Nu socotesc cu mintea sa, nici cunosc, nici sâmtesc, să zică: «Jumătate dintr-însul l-am ars în foc. Și am copt pre cărbunii lui pâini, fiert-am cărnuri și am mâncat, și din rămășița lui idol voi face. Înaintea unui butuc de lemn voi cădea».

20. O parte din el cenușe iaste. Inima cea neînțeleaptă s-au închinat lui și nu va izbăvi sufletul său, nici va zice: «Doară minciună e în dreapta mea».

21. Adu-ți aminte de acestea, Iacove, și Israile, că sluga Mea ești tu! Închipuitu-te-am, sluga Mea ești tu, Israile, să nu te uiți de Mine!

22. Șters-am ca pre un nor nedreptățile tale și ca pre o negură, păcatele tale. Întoarce-te cătră Mine, că te-am răscumpărat!»

23. Lăudați, ceriuri, că milă au făcut Domnul! Dăntuiți, marginile pământului, răsunați, munți, laudare, dumbrava și tot lemnul ei, că au răscumpărat Domnul pre Iacov, și Israil să va slăvi!

24. Aceastea zice Domnul, răscumpărătorul tău și ziditorul tău din pântece: „Eu sânt Domnul, Cel ce am făcut toate, întins-am ceriurile sângur, așezat-am pământul și nime cu Mine”.

25. Deșearte făcând seamnele vrăjmașilor și pre găcitori spre mânie întorcându-i, întorcând pre cei înțelepți înapoi și știința lor nebună făcând-o,

26. Deșteptând cuvântul slugii sale și sfatul solilor săi plinind, cei ce zic Ierusalimului: «Avea-vei lăcuiitori» și cetăților Iudii: «Vă veți întemeia și ceale pustii a ei le voi deștepta». | |

362r 27. Cel ce zic adâncului: «Pustiaște-te, și râurile tale le voi săca!»

28. Cel ce zic lui Chir: «Păstoriul Mieu ești, și toată voia Mea o vei umplea». Cel ce zic Ierusalimului: «Zidi-te-vei», și bisericii, «Întemeia-te-vei».

Cap 45

Prorocia de Chir și de biruințele ce i le va da Dumnezeu cu certare, căci pre Dumnezeu într-aceastea nu-L cunoaște, însuși sângur fiind Dumnezeu tuturor, Domn Căruia nime nu-I poate zice împotriva. Să vestească nașterea lui Hristos. Și vorbească prorocul mestecat de slobozirea jidovilor prin Chirul și de mântuirea cea viitoare prin Hristos. Și cum că sângur Domnul e Dumnezeu adevărat, Care mântuiaște și ceale făgăduite plineaște.

1 ceastea zice Domnul unsului Mieu, Chirului, a căruia i-am apucat dreapta, ca să supuiu înaintea feații lui neamurile și să întorc spatelul împărăților și să deșchizu înaintea lui ușile și porțile nu să vor închide:

2. „Eu înaintea ta voi mearge și pre cei slăviți ai pământului îi voi smeri. Porțile ceale de aramă le voi zdrobi și încuietorile ceale de fier le voi sfărma.

3. Și-ți voi da ție comoarale ceale ascunse și ceale tănuite a ascunselor, ca să știi, că Eu, Domnul, Cel ce chem numele tău, Dumnezeu lui Israil.

4. Pentru sluga Mea, Iacov, și Israil, alesul Mieu, și te-am chemat pe numele tău. Asămănatu-te-am și nu M-ai cunoscut.

5. Eu, Domnul, nu e mai mult, afară de Mine nu e dumnezeu; încinsu-te-am și nu M-ai cunoscut.

6. Ca să știe cei de la răsăritul soarelui și cei | de la apus că fără de Mine nu iaste. Eu, 362v
Domnul și nu-i altul,

7. Cel ce am închipuit lumina și am zidit întunearecul, am făcut pace și am zidit râul; Eu, Domnul, Carele am făcut acestea toate.

8. Răurați, ceriuri, de sus și norii să ploaie pre cel drept. Deșchiză-să pământul și odrăzlească pre Mântuitorul și dreptatea răsară împreună. Eu, Domnul, l-am zidit.

*Ierem. 18, 6.
Râm. 9, 20. 9. Amar celui ce să împrotivească Făcătorului său, vas din hârburi de pământ. *Au doară va zice olariului său: «Ce faci?» și «Lucrul tău fără mâni iaste?»

10. Amar celui ce zice tatălui: «Ce rodești?» și muierii: «Ce naști?»

11. Acestea zice Domnul, sfântul lui Israil, ziditorul lui: „Ceale viitoare întrebați de la Mine, preste fiii Miei și preste lucrul mânilor Meale porunciți Mie.

12. Eu am făcut pământul și omul preste el Eu l-am zidit. Mânile Meale au întins ceriurile și a toată oastea lor am poruncit.

13. Eu l-am deșteptat spre dreptate și toate căile lui le voi îndrepta. El va zidi cetatea Mea și robia Mea să va slobozi nu cu prețu, nici cu daruri”, zice Domnul, Dumnezeul oastelor.

14. Acestea zice Domnul: „Osteneala Egiptului și neguțatoria Ethiopiei și Savaim, oamenii cei înalți, la tine vor trece și ai tăi vor fi. După tine vor umbla, legați cu cătuși vor merge. Și ție să vor închina și să vor ruga, numai întru tine iaste Dumnezeu, și: «Nu iaste fără Tine Dumnezeu.

15. Adevărat, Tu ești Dumnezeu ascuns, Dumnezeu, mântuitorul lui Israil»”.

16. Turburatu-s-au și s-au rușinat toți; împreună s-au dus întru rușine faurii rătăcirilor.

17. Israil s-au mântuit în Domnul cu mântuire veacinică. Nu vă veți turbura și nu vă veți rușina până în veacul veacului. | |

18. Că acestea zice Domnul cel ce au zidit ceriurile, acelaș Dumnezeu care au închipuit 363r
pământul și l-au făcut, însuși Ziditorul lui. Nu în deșert l-au zidit; ca să fie lăcuit l-au zidit: „Eu, Domnul și nu iaste altul!

19. Nu într-ascuns am grăit în locul pământului cel întunecos. N-am zis săminții lui Iacov: «În zădar Mă căutați». Eu, Domnul, Cel ce grăiesc dreptatea, vestind ceale drepte.

20. Adunați-vă și veniți și vă apropiați împreună cei ce v-ați mântuit din neamuri. N-au știut cei ce rădică lemnul ciopliturii sale și să roagă dumnezeului celui ce nu mântuiaște.

21. Vestiți și veniți și vă sfătuiți împreună. Cine auzită au făcut aceasta din început, de atunci mai nainte au zis? Au nu Eu, Domnul, și nu mai iaste Dumnezeu fără Mine? Dumnezeu drept și mântuitorul nu iaste, fără Mine.

22. Întoarceți-vă la Mine și veți fi mântuiți toate marginile pământului! Că Eu, Dumnezeu, și nu este altul.

23. Întru Mine Însuși M-am jurat, ieși-va din gura Mea cuvântul dreptății și nu să va întoarce.

*Râmi. 14, 11. 24. *Că Mie să va pleca tot jenunchel și va jura toată limba.

Filip. 2, 10. 25. Deci în Domnul va zice: «A Meale sânt dreptățile și împărăția; la El vor veni și să vor rușina toți cei ce să împrotivesc Lui.

26. Întru Domnul să va îndrepta și să va lauda toată sămânța lui Israil»”.

Cap 46

Să vădeaște deșertăciunea idolilor și răsipirea lor mai înainte să vestească. Jidovii cu rămășițele 363v
lui Israil la Dumnezeu să cheamă, arătându-li-să a lui Dumnezeu cătră dâșii ma|rea bunătate, adăogând grea mustrare pentru nemulțămirea lor, și închinarea de idoli ce-i îndeamnă ca la El, Carele sângur toate le cunoaște și le poate să să întoarcă, mântuire lor prin Fiiul făgăduindu-L.

1. drobitu-s-au Vil, sfărmatu-s-au Navon, făcutu-s-au chipurile lor fiarălor și dobitoacelor, greotățile voastre cu mare povară până la obosiri.

2. Uscatu-s-au și s-au zdrobit împreună; n-au putut mântui pre cel ce purta, și sufletul lor întru robie să va duce.

3. „Ascultați-mă, casa lui Iacov și toate rămășițele casii lui Israil, cei ce vă aduceți din pânțelele Mieu și vă purtați din zgăul Mieu.

4. Până la bătrânețe Eu însuși și până la căruntețe Eu voi purta. Eu v-am făcut și Eu voi aduce. Eu voi purta și voi mântui.

5. Cui M-ați asemănat și M-ați îndreptat și M-ați împotrivit și M-ați făcut aseamenea?

6. Cei ce scoateți aur din săculețu și argintul cu cumpâna măsurați, năimind meșterul de aur să facă dumnezeu și cad înaintea lui și să închină.

7. *Ducu-l pre el în umere purtându-l și puindu-l în locul său. Și va sta și din locul său nu să va mișca, ci și când vor strâga cătră el, nu va auzi. Din năcaz nu-i va mântui. *Varuh 6, 25.

8. Aduceți-vă aminte de aceasta și vă rușinați. Întoarceți-vă, călcătorii de leage, la inimă.

9. Aduceți-vă aminte de veacul cel mai dinnainte, că Eu sânt Dumnezeu și nu mai iaste dumnezeu, nice iaste aseamenea Mie.

364r 10. Vestind din ceput cea mai de pre urmă și dintâi | | ceale ce încă nu-s făcute, zicând: Sfatul Mieu va sta și toată voia Mea va fi,

11. Chemând de la răsărit paserea și din loc departe om după voia Mea; și am grăit și-l voi aduce, zidit-am și-l voi face.

12. Ascultați-Mă pre Mine, cei vârtoși cu inima, cei ce sânteți departe de dreptate!

13. Aproape am făcut dreptatea Mea, nu să va depărta și mântuirea Mea nu să va zăbovi. Da-voiu în Sion mântuirea și întru Israil slava Mea”.

Cap 47

Smerirea și sfărmașarea Vavilonului mai nainte să vestească pentru mândriia lui, trușia și nemilostivirea asupra jidovilor robilor săi și pentru că în vrăjitori, găcitori și descântători nădeajdea ș-au pus.

1. „ ogoară-te, șezi în pulbere, fecioară, fata Vavilonului, șezi pre pământ, că iaste scaunul feții haldeilor, că mai mult nu te vei chema moale și jingășe!

[2.] Ia moara și macină făina; goleaște rușinea ta, deasopere umărul, dezvălește fluierile, treci râurile.

3. *Deasopere-să-va ocara ta și să va vedea defăimarea ta, că izbândă voi lua și nu va sta Mie împotrivă om”. *Nahuh 3, 5.

4. Răscumpărătorul nostru, Domnul oastelor numele Lui, sfântul lui Israil.

5. „Șezi tăcând și întră întru întunearec, fata haldeilor, că nu te vei mai chema doamna împărățiilor.

6. Mâniatu-M-am pre norodul Mieu, spurcat-am moștenirea Mea și i-am dat în mâna ta. Nu le-ai pus milă. Spre cel bătrân ai îngreoiat jugul tău foarte.

7. Și ai zis: «În veac voi fi doamnă!» N-ai pus acestea preste inima ta, nici ț-ai adus aminte de cel mai de pre urmă al tău.

364v 8. Și ascultă acestea, ceaea ce ești jingășe și lăcuiești cutezând, ceaea ce zici în inima ta: *«Eu sânt și nu ias|te mai mult afară de mine! Nu voi șede văduvă și nu voi cunoaște stărpiciunea». *Apoc. 18, 7.

9. *Veni-vor ție doao acestea degrabă într-o zi, stărpiciunea și văduvirea. Toate au venit asupra ta pentru mulțimea vrăjitorilor tale și pentru împietrirea descântătorilor tăi cea foarte. *Jos 51, 19.

10. Și nădeajdea ai avut în răotatea ta și ai zis: «Nu iaste cine să mă vază». Înțelepciunea ta și știința ta aceasta te-au înșelat; și ai zis întru inima ta: «Eu sânt, și afară de mine nu iaste alta».

11. Veni-va asupra ta răul și nu vei ști înceaperea lui; și va năvăli asupra ta dosada, carea nu o vei putea cu jărtve curăți. Veni-va asupra ta de năpraznă mișelătatea, carea nu o vei ști.

12. Stăi cu descântătorii tăi și cu mulțimea vrăjitorilor tăi, cu carii te-ai ostenit din tinerețele tale, de cumva ceva îți va folosi au de poți fi mai tare.

13. Slăbit-ai întru mulțimea sfaturilor tale. Steaie și te mântuiescă găcitorii de ceriu, cei ce să uita la steale și socotea lumile, ca dintr-însele să vestească ceale viitoare ție.

14. Iată, s-au făcut ca un paiu, focul i-au ars pre ei. Nu vor mântui sufletul său din mâna văpăii. Nu sânt cărbuni cu carii să se încălzască, nici foc să șază la el.

15. Așa s-au făcut ție în oricarele te-ai fost ostenit. Neguțătorii tăi din tinerețele tale, fieștecarele în calea sa au rătăcit. Nu iaste cine să te mântuiescă”.

Cap 48

Ceartă Domnul fățarnicia, nemulțămirea și împietrirea jidovilor, arătând că El, iară nu idolii, au vestit ceale viitoare și le-au plinit. Însă pentru numele Său le va îngădui. Și așa cu blândeță la Sine-i chiamă, dovedindu-să pre Sine sângur a fi Dumnezeu, știutorul tuturor și norodului Său răscumpărătoriu și oblădui | toriu. Și imputându-le treacerea poruncilor Sale, care fiindu-le, 365r
fericiți ar fi fost.

1. uziți aceste, casa lui Iacov, cei ce vă chemați cu numele lui Israil și din apele Iudii aț ieșit, cei ce vă jurați întru numele Domnului și de Dumnezeu lui Israil vă aduceți aminte, nu întru adevăr, nici în dreptate.
2. Că din cetatea sfântă chemați sânt și preste Dumnezeu lui Israil s-au așezat. Domnul oastelor, numele Lui:
3. „Ceale mai dintâiu de atunci le-am vestit și din gura Mea au ieșit și auzite le-am făcut. De năpraznă le-am lucrat și au venit.
4. Că am știut că împietrit ești tu și vână de fier e cerbicea ta, și fruntea ta de aramă.
5. Zis-am ție mai nainte de atunci. Mai nainte până a veni ți le-am spus, să nu cumva zici: «Idolii miei au fost aceștia și ceale cioplite ale mele și vărsate au poruncit aceste».
6. Ceale ce ai auzit vezi-le toate. Iară voi vestit-ați vrana? Auzite ț-am făcut ceale noao de-acum și s-au ținut ceale ce nu știi.
7. Acum s-au zidit și nu de-atunci. Și mai nainte de zi și nu le-ai auzit, ca nu cumva să zici: «Iată, eu le-am cunoscut».
8. Nici ai auzit, nici ai cunoscut, nici de atunci s-au deșchis ureachea ta. Că știi că trecând vei trece leagea și trecătoriu din pântece te-am chemat.
9. Pentru numele Mieu voiu depărta urgiia Mea și cu lauda Mea te voiu înfrâna să nu pieri.
10. Iată, te-am copt, ci nu ca argintul alesu-te-am în cuptoriul sărăcii.
- *Sus 42, 8. 11. Pentru Mine, pentru Mine voiu face, ca să nu fiu suduit, *și slava Mea altuia nu o voiu da. |
- Sus 41, 4 și 44, 6. 12. Auzi-Mă, Iacove și Israile, pre care Eu chem, Eu Însumi, Eu Cel dintâi și Eu Cel mai 365v de pre urmă.
- Apocal. 1, 8, 16 și 22, 13. 13. Ci și mâna Mea au întemeiat pământul și dreapta Mea au măsurat ceriurile. Eu îi voiu chema și vor sta împreună.
14. Adunați-vă, toți voi, și auziți: «Cine dintr-înșii au vestit aceste? Domnul l-au iubit, face-va voia Sa în Vavilon și brațul Său întru haldei».
15. Eu, Eu am grăit și l-am chemat și l-am adus și s-au îndreptat calea lui.
16. Apropiiți-vă cătră Mine și auziți aceasta: Nu din ceput întru ascuns am grăit. Din vreamă mai nainte de ce ar fi, acolo eram”. Și acum Domnul Dumnezeu m-au trimis și Duhul Lui.
17. Acestea zice Domnul, răscumpărătoriu tău, sfântul lui Israil: „Eu, Domnul, Dumnezeul tău, Cel ce te învățu ceale folositoare, Cel ce te oblăduiesc în calea carea umbli.
18. Batăr de-i fi luat aminte poruncile Meale, s-ar fi făcut ca râul pacea ta și dreptatea ta ca adâncurile mării.
19. Și ar fi fost ca năsipul sămânța ta și ruda pântecelui tău ca pietricealele lui. N-ar fi perit, nici s-ar fi sfărmat numele ei de la fața Mea.
- *Ierem. 21, 6. 20. *Ieșiți din Vavilon, fugiți de la haldei, în glas de bucurie vestiți. Auzită faceți aceasta și o scoateți până la marginile pământului; ziceți: «Răscumpărat-au Domnul pre sluga Sa, Iacov.
- *Ieșire 17, 6. 21. N-au însătoșat în pustie, când îi scotea; *apă din piatră le-au scos lor»; și au tăiat 366r
Numer. 8, 11. piatra, și au curs apele.
- Jos 57, 21. 22. Nu iaste pace necredincioșilor!” zice Domnul.

Cap 49 ||

Rânduiaște-să Hristos povățuitoriu limbilor și a jidovilor celor ce să vor mântui; și să dă spre legătura norodului din toate părțile lumii a fi chemați. Și, arătând mare fericire celor ce vor creade în Hristos, îi îndeamnă spre mulțămire. Și cu blândețe mângăie Sionul, care de la 366r

Dumnezeu părăsit a fi să jeluia, făgăduindu-i că va fi toată lumea slăvită, toți către dânsa curgând și sfărâmându-să nepriiatinii ei.

1. uziți, ostroave, și luați aminte, noroade departe! Domnul din pântece M-au chemat, din pântecelile maicii Meale și-au adus aminte de numele Mieu.
2. *Și au pus gura Mea ca o sabie ascuțită. Cu umbra mâinii Sale M-au acoperit și M-au pus ca o săgeată aleasă. În tulba Sa M-au ascuns. *Jos 51, 16.
3. Și Mi-au zis: „Sluga Mea ești Tu, Israile, că întru tine Mă voi slăvi”.
4. Și Eu am zis: „În deșert M-am ostenit, fără pricină și în deșert am mistuit tăria Mea”. Deci judecata Mea, cu Domnul, și lucrul Mieu, cu Dumnezeul mieu.
5. Și acum, zice Domnul, închipuindu-Mă din pântece slugă Șieși, să întorc pre Iacov către El, și Israil nu să va aduna. Și am fost slăvit întru ochii Domnului și Dumnezeul Mieu au fost tăria Mea.
6. Și au zis: „Puțin iaste să-M fii Mie slugă a deștepta neamurile lui Iacov și drojdiile lui Israil a le întoarce. *Iată, Te-am dat spre lumina limbilor, ca să fii mântuirea Mea până la marginea pământului”. *Sus 42, 6.
Fapte 13, 42.
7. Acestea zice Domnul, răscumpărătorul lui Israil, sfântul lui, către sufletul cel urgisit, către neamul cel urât, către sluga stăpânilor: „Împărații vor vedea și să vor scula împreună căpeteniile și să vor închina pentru Domnul, | că credincios iaste, și sfântul lui Israil Cel ce Te-au ales”.
- 366v 8. Acestea zice Domnul: * „În vreme plăcută Te-am așteptat, și în zioa mântuirii Ț-am ajutat și Te-am ținut și Te-am dat spre așezământ de pace norodului, să deștepti pământul și să stăpânești moștenirile ceale răsipite, *2 Corith. 6, 2.
9. Să zici celor ce sânt legați: «Ieșiți!» și celor ce sânt întru întunecare: «Deascoperiți-vă!»”
Preste căi să vor paște și întru toate ceale neatede pășunea lor.
10. *Nu vor flămânzi, nici vor însătoșa, nici îi va lovi zăduful și soarele. Că Cel ce I-i milă de ei îi va îndrepta și la izvoarele apelor îi va adăpa. *Apocal. 7, 16.
11. Și voi pune toți munții Miei spre cale și cărările Meale să vor înălța.
12. Iată, aceștia de departe vor veni și iată, ceia de la crivețu și de la mare și cești de la vântul austrului.
13. Lăudați, ceriuri și dănțuiaște, pământule, bucurați-vă, munți, cu laudă! Că au mângăiat Domnul pre norodul Său și pre săracii Săi îi va milui.
14. Și au zis Sionul: „Părăsindu-m-au Domnul și Domnul m-au uitat!”
15. „Au doară poate uita muierea pruncul său, să nu miluiască pre fiul pântecelui său? Și aceea de-l va uita, iară Eu nu te voi uita pre tine”.
16. Iată, în mâinile Meale te-am scris. Zidurile tale înaintea ochilor Miei sânt pururea.
17. Venit-au ziditorii tăi, stricându-te și răsipindu-te; de la tine vor ieși.
18. *Rădica împregiur ochii tăi și vezi; aceștia s-au adunat, venit-au ție. „Viu sânt Eu – zice Domnul – că cu toț aceștia ca cu o podoabă te vei îmbrăca și-i vei pune împregiur tău ca o mireasă”. *Jos 60, 4.
- 367r 19. Că pustile tale și ceale nelăcuite ale tale și locul căderii tale acum înguste | | vor fi pentru lăcuitoari; și departe să vor goni cei ce te sorbea.
20. Încă vor zice în urechile tale fiii stărpiciunii tale: „Îngust e mie locul. Fă-m loc, să lăcuiesc”.
21. Și vei zice întru inima ta: „Cine au născut mie aceștia? Eu stearpă și nenăscând, cea dusă și robită. Și pre aceștia cine i-au doicit? Eu, cea părăsită și sângură; și aceștia unde era?”
22. Acestea zice Domnul Dumnezeu: „Iată, voi rădica către neamuri mâna Mea și către noroade voi înălța sămnul Mieu. Și vor aduce pre fiii tăi în brațe, și featele tale pre umere le vor purta.
23. Și vor fi împărații hrănitorii tăi și împărăteasele, doicele tale. Cu fața la pământ plecată să vor închina ție și praful picioarelor tale vor linge; și vei ști că Eu sânt Domnul, întru Carele nu să vor rușina cei ce-L aștaptă pre El”.
24. Au doară să va lua de la cel tare pradă? Au cela ce va fi prins pre cel vârtos să va putea mântui?
25. Că aceastea zice Domnul: „Însăși robii de la cel tare să va lua și ce s-au luat de la cel vârtos să va mântui. Iară pre cei ce te-au judecat pre tine Eu îi voi judeca, și fiii tăi Eu îi voi mântui.
26. Și voi hrăni protivnicii tăi cu cărnurile sale. Și ca cu must cu sângele său să vor îmbăta și va ști tot trupul că Eu sânt Domnul, Cel ce te mântuiesc și răscumpărătorul tău cel tare, Iacov”.

Cap 50

Nu din neputința lui Dumnezeu, ci pentru neleguirile sale rămâne sinagoga fără mire, nevrând pre Hristos a-L priimi, Care nimic n-au lăsat ce trebuia a face ca să-L priimească, ci încă, pentru dragostea ei, pre Sine Însuși spre năcazuri de ocară s-au dat. | Pentru aceea vestește că sinagoga cu dureri va peri.

367v

1. ceasta zice Domnul: „Ce carte iaste aceasta de slobozenie a maicii voastre, cu carea o am slobozit? Sau cine iaste crezutul Mieu, căruia v-am vândut? Iată, întru nedreptățile voastre sântet vânduți și întru neleguirile voastre am slobozit pre maica voastră.

*Jos 59, 1. 2. Că am venit și nu era om. Chemat-am și nu era cine să auză. *Au doară s-au scurtat și s-au micșorat mâna Mea, să nu pociu răscumpăra? Au nu iaste întru Mine puteare a izbăvi? Iată, întru certarea Mea pustie voi face marea, pune-voi râurile întru uscat, putrezi-vor peștii fără apă și vor muri de seate.

3. Îmbrăca-voi ceriurile cu întunearec și sac voi pune acoperemântul lor”.

4. Domnul Mi-au dat Mie limbă învățată, să știu sprijini pre cel ce-i obosit cu cuvântul. Rădică-m dimineața, dimineața rădică-m Mie ureachea, să-L auzu ca pre un învățătoriu.

5. Domnul Dumnezeu Mi-au deșchis ureachea și Eu nu Mă împrotivesc. Îndărăpt nu M-am dus.

*Math. 6, 67. 6. *Trupul Mieu l-am dat spre bătăi și obrazul Mieu spre loviri. Fața Mea nu o am întors de cătră cei ce Mă suduia și Mă scuipia.

7. Domnul Dumnezeu, ajutoriul Mieu, pentru aceea nu M-am rușinat. Pentru aceea am pus fața Mea ca o piatră vârtoasă și știu că nu Mă voi rușina.

*Râmlea. 5, 33. 8. *Aproape iaste Cel ce Mă îndreptează. Cine să va împrotivi Mie? Să stăm împreună! Cel ce e protivnicul Mieu apropie-să cătră Mine!

9. Iată, Domnul Dumnezeu, ajutoriul Mieu. Cine e cel ce să mă osândească? Iată, toți ca văjmântul să vor rumpe și molia îi va mânca. ||

10. Cine e dintre voi cel ce să teame de Domnul, auzând glasul slugii Sale? Care au umblat întru întunearec și nu iaste lui lumină, nădăjduiască în numele Domnului și să se razime spre Dumnezeuul său.

368r

11. Iată, voi toți, aprinzând foc, încinși cu văpăi, umblați în lumina focului vostru și în văpăile care ați aprins. Din mâna Mea s-au făcut aceasta voao, întru dureri veți adormi.

Cap 51

Îndeamnă Sionul cu pilda lui Avraam, căruia Dumnezeu făgăduințele le-au plin it, ca și dânsul adevărat să crează că va dobândi făgăduita de la Dumnezeu mângăiare. Despre mângăierea, mântuirea și marea fericirea Sionului, adecă a bisearcii, prin Hristos viitoare, și despre evangheliceasca leage desfătat graiaște și despre smerirea protivnicilor bisearcii.

1. uziți-mă pre mine, cei ce urmați ce e drept și căutați pre Domnul! Luați aminte la piatra de unde sânteti tăiați și la peșterea lacului din carea v-ați tăiat.

2. Luați aminte la Avraam, tatăl vostru, și la Sara, carea v-au născut, că unul l-am chemat pre el și l-am blagoslovit și l-am înmulțit.

3. Mângăia-va, dară, Domnul Sionul și va mângăia toate căderile lui. Și va pune pustiuul lui ca o desfătare și cea nelăcuită a lui ca gredina Domnului. Bucurie și veselie să va afla într-însul, mulțămită și glas de laudă.

4. Luați aminte la Mine, norodul Mieu, și neamul Mieu, auziți-Mă. Că leagea de la Mine va ieși și judecata Mea spre lumina noroadelor să va odihni.

5. Aproape e dreptul Mieu, ieșit-au mântuitoriu Mieu, și brațele Meale noroadelor vor judeca. Pre Mine ostroavele Mă vor aștepta | și brațul Mieu vor sprijini.

368v

6. Rădicați spre ceriu ochii voștri și vedeți supt pământ, jos, că ceriurile ca fumul să vor topi și pământul ca văjmântul să va rumpe, și lăcuiitorii lui ca acestea vor peri. Iară mântuirea Mea în veac va fi și dreptatea Mea nu va scădea.

*Psalm 36, 39. 7. Auziți-Mă pre Mine cei ce știți pre cel drept, norodul Mieu. *Leagea Mea în inima lor. Psalm 36, 31. Să nu vă teameți de ocară oamenilor și de blăstămurile lor să nu vă stidiți.

8. Căci ca pre un văjmânt, așa îi va mânca viermele; și ca lâna, așa îi va roade molia. Iară mântuirea Mea în veac va fi și dreptatea Mea în neamurile neamurilor.

9. Scoală-te, scoală-te, îmbracă tăria brațului Domnului! Scoală-te ca în zilele ceale de demult, întru neamurile veacurilor! Au doară nu Tu ai lovit pre cel mândru, rănit-ai bălaurul?

10. *Au doară nu Tu ai săcat marea, apa adâncului celui foarte, Cel ce ai pus adâncul mării calea, să treacă cei izbăviți?

*Ieșire 14, 21.

11. Și acum, cei ce sânt răscumpărați de la Domnul să vor întoarce și vor veni în Sion lăudând, și veselia veacinică preste capetele lor; bucurie și veselie vor ținea, fugi-va durearea și suspinarea.

12. Eu, Eu Însumi vă voi mângăia. Cine ești tu, să te temi de om muritoriu și de fiul omului, carele ca fânul, așa să va usca?

13. Și te-ai uitat de Domnul, făcătorul tău, Cel ce au întins ceriurile și au întemeiat pământul. Și te-ai înfricoșat necurmat toată zioa de la fața iuțimii celui ce te năcăjia și te gătise spre pierdere. Unde e acum mâniia celui ce te năcăjia?

14. Degrabă va veni pășind a deșchide și nu va ucide până la pierdere, nici va scădea pânea lui.

369r 15. Iară Eu sânt Domnul, Dumnezeul tău, Cel ce turbur marea și să umflă valurile ei. Domnul oaste |lor, numele Mieu.

16. *Pus-am cuvintele Meale în gura ta și cu umbra mâinii Meale te-am acoperit, să sădești ceriurile și să întemeiezi pământul. Și să zici cătră Sion: „Norodul Mieu ești tu”.

*Sus 49, 2.

17. Rădică-te, rădică-te, scoală, Ierusalime, ceaea ce ai băut din mâna Domnului păharul mâinii Lui. Până la fundul păharului celui de adormire ai beut; și l-ai beut până la drojdii.

18. Nu iaste cine să-l sprijinească din toți fiii carii i-au născut și nu iaste cine să-i apuce mâna dintru toți fiii carii i-au hrănit.

19. *Doao sânt care te-au întâmpinat. Cine să va întrista pentru tine? Jefuirea și sfărmașia și foametea și sabiia; cine te va mângăia?

*Sus 47, 9.

20. Fiii tăi s-au lepădat, dormit-au în capul tuturor căilor, ca orixul încursat, plini de urgia Domnului, de certarea Dumnezeului tău.

21. Pentru aceaea auzi, aceasta, cea săracă și beată, nu de vin.

22. Aceastea zice Stăpânitorul tău, Domnul și Dumnezeul tău, Cel ce va bate pentru norodul Său: „Iată, am luat din mâna ta păharul somnului, fundul păharului urgii Meale; nu vei mai adaoge a-l bea.

23. Și-l voi pune în mâna celor ce te-au smerit și au zis sufletului tău: «Pleacă-te, să treacem». Și ai pus ca pământul trupul tău și ca calea celor ce trec”.

Cap 52

Deștaptă Sionul, adecă pre bisearica lui Hristos, spre mângăiare pentru cea în dar răscumpărarea sa. Pomenește pogorârea lui Israil în Eghipt și izbăvirea de la Assur. Iară pre propoveditorii evangheliceștii păci îi laudă, îndemnând pre toți spre laudă pentru Hristos, Cel gata tuturor Mântuitoriu. Și despre | înălțarea și smerirea Lui și despre credința limbilor întru Dânsul.

369v

1. coală-te, scoală-te, îmbracă-te cu tăria ta, Sionule, îmbracă-te cu vejmintele slavii tale, Ierusalime, cetatea Celui Sfânt! Că nu va mai adaoge a treace preste tine cel netăiat împrejur și necurat.

2. Scătură-te din praf și te scoală! Șezi, Ierusalime! Dezleagă legăturile grumazului tău, roabă, fata Sionului!

3. Că aceastea zice Domnul: „În dar sânteți vânduți și fără argint vă veți răscumpăra”.

4. Că aceastea zice Domnul Dumnezeu: „În Eghipt s-au pogorât norodul Mieu din început, să fie acolo lucrători. Și Assur fără nici o pricină l-au asuprit.

Facer. 46, 6.

5. Și au doară Mie iaste aceasta – zice Domnul – că s-au luat norodul Mieu în dar? Stăpânitorii lui nedrept lucrează – zice Domnul – și *necurmat toată zioa numele Mieu să blastămă.

Ezechiil 36, 20.
Râm. 2, 24.

6. Pentru aceasta va ști norodul Mieu numele Mieu în zioa aceaea, că Eu însumi, Cel ce grăiam, iată, de față sânt”.

7. *Cātu-s de frumoasă pre munți picioarele celui ce vestește și propoveduiaște pacea, a celui ce vestește binele, a celui ce propoveduiaște mântuirea, a celui ce zice Sionului: „Împărăți-va Dumnezeul tău!”.

*Nauh. 1, 15.
Râm. 10, 15.

8. Glasul străjarilor tăi rădicat-au glasul, împreună vor lăuda. Că cu ochiu la ochiu va vedea, când va întoarce Domnul Sionului.

9. Bucurați-vă și lăudați împreună, pustile Ierusalimului! Că au mângăiat Domnul pe norodul Său, răscumpărat-au Ierusalimul.

- *Psalm. 17, 3. 10. Gătit-au Domnul brațul cel sfânt al Său în ochii tuturor limbilor *și vor vedea toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.
- *2 Corith. 6, 16. 11. Depărtați-vă, depărtați-vă, ieșiți de acolo, || *ce e pângărit să nu atingeți! Ieșiți din mijlocul ei, curățiți-vă cei ce purtați vasele Domnului! 370r
12. Că nu cu gâlceavă veți ieși, nici cu fuga veți grăbi, că va merge Domnul înaintea voastră și vă va aduna Dumnezeul lui Israil.
13. „Iată, va înțelege sluga Mea, înălța-Să-va și Să va rădica și înalt va fi foarte”.
14. Precum s-au buiguit pentru Tine mulți, așa neslăvită va fi între oameni vederea Lui și forma Lui între fiii omenești.
- *Râm. 15, 21. 15. Acesta va stropi neamuri multe, preste Dânsul vor conteni împărați gura Sa, *căci cărora nu s-au vestit pentru Dânsul, L-au văzut, și cei ce nu L-au auzit s-au uitat la El.

Cap 53

Nu toți cuprind propoveduirea Evangheliei. Prorocia preste nașterea lui Hristos și despre moartea Lui cea de ocară pentru păcatele noastre. Pentru blândețile și cea de voie a Lui aducere, pentru slava și înălțarea Lui și pentru mulțimea celor ce vor create.

- Ioan 12, 28. 1. ine au crezut auzitului nostru? Și brațul Domnului cui s-au descoperit?
- Râm. 10, 16. 2. Și să va sui ca niște nuiale dease înaintea Lui și ca o rădăcină din pământ sățios. Nu iaste Lui frumsește, nici podoabă. Și L-am văzut și nu era vedere; și L-am dorit.
- *Marc 9, 11. 3. *Urgisit și mai apoi de oameni, bărbatul durerilor, și Cel ce ști slăbiciunea. Și ca cum ar fi ascunsă fața Lui și urgisită, pentru aceea nici L-am socotit.
- *Math 8, 17. 4. *Adevărat, slăbiciunile noastre El le-au luat și durerile noastre El le-au purtat. Și noi L-am socotit ca pre un lepros și bătut de la Dumnezeu și smerit.
- *1 Cor. 15, 3. 5. *Iară El S-au rănit pentru nedreptățile | noastre, zdrobitu-S-au pentru nelegiuirile noastre. Dojana păcii noastre preste El, și cu vânătarea Lui ne-am vindecat. 370v
6. Toți noi ca niște oi am rătăcit, fieștecarele în calea sa s-au abătut și au pus Dumnezeu întru El nedreptatea noastră, a tuturor.
7. Adusu-S-au, că Însuși au vrut, și nu Ș-au deșchis gura Sa. Ca o oaie la junghiiare Să va duce și ca un miel înaintea celui ce-l tunde va amuți. *Și nu-Ș va deșchide gura Sa.
- *Math. 26, 63. 8. Din strâmtoare și din judecată S-au luat. Neamul Lui cine-l va spune? Că s-au tăiat de pre pământul celor vii; pentru nelegiuirea norodului Mieu L-am lovit.
- Fapte 8, 31. 9. Și va da pre cei necredincioși pentru îngroparea și pre cel bogat pentru moartea Sa,
- *1 Pet. 2, 12. *pentru că nedreptate n-au făcut, nici vicleșug au fost în gura Lui.
- 1 Ioan 3, 5. 10. Și Domnul au vrut a-L zdrobi întru slăbiciune. De va pune pentru păcat sufletul Său, va vedea sămânța de lung veac și voia Domnului întru mâna Lui să va îndrepta.
11. Pentru aceea că S-au ostenit sufletul Lui, va vedea și să va sătura. Întru știința Sa va îndrepta însuși Cel drept, sluga Mea, pre mulți și nedreptățile lor Însuși le va purta.
12. Pentru aceea îi voui împărți Lui mulți, și a celor mari va împărți jafurile, pentru că au dat spre moarte sufletul Său *și cu cei fără de leage S-au socotit. Și El păcatele multora le-au luat și pentru călcătorii de leage S-au rugat. ||
- *Mar 15, 28. Luc. 22, 37. Luc. 23, 34.

Cap 54

371r

Îndeamnă bisearica spre veselie, căci din limbi va fi mai sporită decât era sinagoga și prin lume să va înmulți, supt acoperemântul lui Dumnezeu pururea fiind păzită fără grije, uitându-să de năcazul cel vechiu. Și cum că din pietri scumpe să va zidi, întru dreptate fiind întemeiată, și toți într-însa să vor învăța de la Dumnezeu întru mulțimea păcii a să desfăta.

- Luc. 23, 29. 1. audă, cea stearpă, carea nu naști! Cântă, laudă și rânchiază, ceaea ce nu nășteai, că mulți sânt fiii ceii lăsate, mai vârtos decât a ceii ce are bărbat”, zice Domnul.
- Galat. 4, 27. 2. Lățește locul șetrii tale și pieile corturilor tale le întinde, nu îngădui! Lungi fă funișoarele tale și cuiele tale le întărește!

3. Că spre dreapta și spre stânga vei străbate și sămânța ta neamuri va moșteni și cetăți pustii va lăcui.

4. Să nu te temi, că nu te vei rușina, nici te vei stidi, că nu-ț va fi rușine, că de turburarea tinerețelor tale te vei uita și de ocara văduvirii tale nu-ț vei aduce aminte mai mult.

5. Că te va stăpâni Cel ce te-au făcut, *Domnul oastelor numele Lui și răscumpărătorul tău, sfântul lui Israil, Dumnezeu a tot pământul să va chema. *Luc. 1, 32.

6. „Căci ca pre o muiare lăsată și măhnită cu duhul te-au chemat pre tine Domnul și muiare din tinerețe lepădată”, zis-au Dumnezeuul tău.

7. „Spre o cirtă întru puțin te-am lăsat și întru mile mari te voiu aduna.

371v 8. Într-o cirtă de urgie am ascuns fața Mea puțințel de la tine și într-o milă veacinică te-am miluit”, | zis-au răscumpărătorul tău, Domnul.

9. * „Ca în zilele lui Noe iaste Mie aceasta, căruia M-am jurat să nu mai aduc apele lui Noe preste pământ. Așa M-am jurat, să nu Mă mâniuu spre tine și să nu te cert. *Facere 9, 11.

10. Că munții să vor clăti și dealurile să vor cutremura. Iară mila Mea nu să va depărta de la tine și așezământul Mieu de pace nu să va clăti”, zis-au milostivitorul tău, Domnul.

11. „Săracă, de vifor zbătută, cea fără nici o mângăiare, iată, Eu voiu aștearme pre rând pietrele tale și te voiu întemeia pre safiri.

12. Și voiu pune băștile tale iaspin și porțile tale pietri cioplite și toate hotarile tale pre pietri dorite,

13. *Toți fiii tăi învățați de la Domnul și mulțimea păcii fiilor tăi. *Ioan 6, 45.

14. Și întru dreptate te vei întemeia. Depărtează-te departe de hulă, că nu te vei teame și de spaimă, că nu să va apropiia de tine.

15. Iată, moștanul va veni, care nu era cu tine; nimearnicul tău oarecând să va adaoge ție.

16. Iată, Eu am zidit pre faurul ce suflă în foc cărbuni și scoate vas spre lucrul său; și Eu am zidit pre ucigașul a piiarde.

17. Tot vasul ce s-au închipuit împotriva ta nu să va dereage. Și toată limba ce stă împotriva ta în judecată o vei judeca. Aceasta e moștenirea slugilor Domnului și dreptatea lor la Mine”, zice Domnul.

Cap 55

372r *Pre toți la credință chemându-i, făgăduiaște || prisosirea sufleteștilor daruri. Chiimă-să de cătră păcate necredincioșii, fiind Domnul milostiv și credincios întru făgăduințe. Despre sporul evangheliceștii propoveduirii și fericirea celor ce vor create.*

1. „oți cei însătoșați, veniți la ape. Și carii nu aveți argint sârguiți, cumpărați și mâncați; veniți, cumpărați, fără argint și fără nici o schimbare, vin și lapte. Ecli 51, 33.
Apoc. 22, 16.

2. Drept ce cumpăniți argintul nu întru pâini și osteneala voastră nu întru sațiu? Ascultați, cei ce Mă auziți, și mâncați ce e bun și să va desfăta întru grăsimie sufletul vostru.

3. Plecați ureachea voastră și veniți la Mine. Auziți, și va fi viu sufletul vostru și voiu lovi cu voi legătură veacinică *milele lui David ceale credincioasă. *Fapt. 13, 34.

4. Iată, martor noroadelor l-am dat, povățuitoriu și poruncitoriu neamurilor.

5. Iată, neamul care nu-l cunoșteați îl vei chema. Și neamurile care nu te-au cunoscut la tine vor alerga, pentru Domnul, Dumnezeuul tău și sfântul lui Israil, că te-au mărit pre tine.

6. Căutați pre Domnul când să poate afla, chemați-L când e aproape.

7. Părăsască cel necredincios calea sa și omul cel nedrept cugetele sale și să întoarcă cătră Domnul și-l va milui și cătră Dumnezeuul nostru, că mult e a ierta.

8. Că nu sânt gândurile Meale ca gândurile voastre, nici căile voastre, căile Meale”, zice Domnul.

372v 9. „Că precum să înalță ceriurile de la pământ, așa s-au înălțat căile Meale de căile voastre și gân | durile Meale de gândurile voastre.

10. Și precum să pogoară ploaia sau zăpada din ceriu și acolo mai mult nu să întoarce, ci adapă pământul și-l stropește și-l face a răsări și dă sămânța sămănătorului și pâine celui ce mănă,

11. Așa va fi cuvântul Mieu carele va ieși din gura Mea; nu să va întoarce la Mine deșert, ci va face oricare am vrut; și va spori întru acealea la carele l-am tremis.

12. Că întru veselie veți ieși și în pace vă veți povățui; munții și dealurile vor cânta înaintea voastră laudă și toate leamnele ținutului vor plezni cu mâna.

13. În loc de paporă să va sui chiparos și în loc de urzică va crește mirsina. Și va fi Domnul vestit spre sămn veacinic, carele nu să va lua”.

Cap 56

Pre toți de tot neamul sau cinul îi îndeamnă Domnul a ținea poruncile Sale. Mângăierea famenilor drepti. Casa lui Dumnezeu, casa rugăciunii iaste. Greu certare și amânănțare asupra păstorilor Ierusalimului, pre carii orbi și câni muți și obraznici îi cheiamă.

- Înțelepci. 11, 1. 1. ceasta zice Domnul: „Păziți judecata și faceți dreptate, că lângă voi e mântuirea Mea sabie și dreptatea Mea să se deascopere”.
2. Fericit e omul cel ce face aceasta și fiul omului carele va apuca aceasta, păzând sâmbăta să nu o pângărească, păzând mâinile sale să nu facă rău.
3. Și să nu zică fiul nimearnicului, care să lipească de Domnul, zicând: „Cu despreunare mă va despărți Domnul de la norodul Său”. Și să nu zică famenul: „Iată, eu, | | lemn săc!” 373r
4. Că acestea zice Domnul famenilor: „Carii vor păzi simbetele Meale și vor aleage ceale ce Eu am voit și vor ținea așezământul Mieu de leage,
5. Da-le-voiu lor în casa Mea și între zidurile Meale loc și nume mai bun de fii și de feate; nume veacinic le voiu da lor, carele nu va peri.
6. Și pre fiii nimearnicului, cei ce să lipesc de Domnul să-L cinstească și să iubească numele Lui, ca să-I fie Lui spre slugi, pre tot cel ce păzează sâmbăta, să nu o pângărească, și ține așezământul Mieu,
7. Aduce-i-voiu în muntele Mieu cel sfânt și-i voiu veseli în casa Mea cea de rugăciune. Arderile lor și junghierile lor vor plăcea Mie pre oltariul Mieu, *căci că casa Mea casa rugăciunii să va chema tuturor noroadelor”.
- *Ieremie 7, 11. Math. 21, 13. Marc 10, 17. Luc. 19, 46. 8. Zice Domnul Dumnezeu, Cel ce adună pre cei răsiți a lui Israil: „Încă voiu aduna la el adunații lui”.
9. Toate fiarale câmpului, veniți a îmbrăca, toate fiarale dumbrăvii!
10. Străjarii lui sânt orbi toți, n-au știut toți; câni muți neputând lătra, văzând deșertăciunile, dormind și iubind visurile.
11. Și câni fără rușine foarte n-au cunoscut sațiu. Înșuși păstorii n-au cunoscut înțeleagerea. Toți în calea sa s-au abătut, *fiștecărele cătră lăcomiia sa, de la cel dintăiu până la cel mai pe urmă:
- *Ieremie 6, 23 și 28, 10. 12. „Veniți, să bem vin și să ne umplem de beție. Și va fi ca astăzi, așa și mâne, și cu mult mai mult”.

Cap 57

Moartea dreptilor și viitoarea lor | odihnă nu o înțeleg cei necredincioși, cărora Dumnezeu aici le împuță pentru închinarea idolilor și pentru alte ale lor nelegiuri, vestindu-le că să vor smeri. Iară celor ce să vor întoarce pace și mângăiare să fâgăduiaște, fiind inima necredinciosului ca marea fierbând, căriia nu iaste pace. 373v

1. el drept piare și nu iaste cine să gândească întru inima sa. Și bărbații milii împreună să culeg, că nu iaste cine să înțeleagă. Că de la fața răotății s-au cules cel drept.
2. Vie pacea, odihnească în culcușul său cel ce au umblat întru îndreptarea sa.
3. Iară voi apropiiați-vă încoace, fiii vrăjitorii, sămânța preacurvariului și a curvii.
4. De cine v-ați jucat? Spre cine v-ați lărgit gura și ați scos limba? Au doară nu voi sânteti fiii cei fără de leage, sămânța mincinoasă?
5. Cei ce vă mângăiați întru dumnezei supt tot copaciul umbros, jârtvindu-vă pruncii în răpejuni, preste pietri înalte?
6. În părțile răpejunii partea ta, aceasta e soartea ta. Și înșivă ați turnat gustare, ați adus jârtvă. Au doară preste acestea nu voiu urgisi?
7. Preste munte înalt și rădicat ai pus culcușul tău și acolo te-ai suit să jungii jârtve.
8. Și după ușe, dinnapoia ușorului, ai pus pomenirea ta. Că lângă Mine ai deascoperit și ai priimit pre cel curvariu. Desfătat-ai culcușul tău și ai făcut cu ei legătură. Iubit-ai așternutul lor cu mâna deșchisă.
9. Și te-ai împodobit cu ungere împărătească și ai înmulțit mirosurile tale; trimis-ai so | | lii 374r
tăi departe și ai fost smerit până la iad.
10. Întru mulțimea căii tale te-ai ostenit. N-ai zis: „Odihni-mă-voiu!” Viața mâinii tale ai aflat, pentru aceea nu te-ai rugat.

11. De carea grijindu-te, te-ai temut, căci ai mințit, și de Mine nu ți-ai adus aminte, nici ai socotit în inima ta, că Eu tăcând și ca când n-aș vedea și te-ai uitat de Mine.

12. Eu voi vesti dreptatea ta și lucrurile tale nu-ți vor folosi.

13. Când vei strâga, izbăvească-te adunații tăi, și pre toți aceia îi va sufla vântul, lua-i-va vâzduhul. Iară care are nădejdea Mea va moșteni pământul și va moșteni muntele Mieu cel sfânt.

14. *Și voi zice: „Cale faceți, dați drum, abateți-vă din cărare, luați smintealele din calea norodului Mieu!” *Jos 62, 10.

15. Că acestea zice Cel Preaînălțat și Înalț, Ce lăcuiaște veacul. Și sfânt numele Lui întru înălțime și întru cel sfânt lăcuind și cu duhul cel înfrâmt și smerit, ca să învieze sufletele celor smearini și vie să facă inima celor înfrâmți:

16. „Că nu până în veac voi izbândi, nici până în sfârșit Mă voi mânia, că Duhul de la fața Mea va ieși și suflarea Eu o voi face.

17. Pentru răotatea lăcomiilor lui M-am mâniat și l-am lovit. Și am ascuns de la tine fața Mea și am urgisit. Și s-au dus rătăcind în calea inimii sale.

18. Căile lui le-am văzut și l-am vindecat; și l-am întors și i-am dat mângăierii lui și celor ce plângea ai lui.

374v 19. Zidit-am roada buzelor pacea, pace celui | ce-i departe și celui de aproape”. Zis-au Domnul: „Și l-am vindecat,

20. Iară necredincioșii, ca marea fierbând, carea nu să poate alina, și să întorcă valurile ei spre călcare și spre tină.

21. Nu *iaste pace necredincioșilor”, zice Domnul Dumnezeu. *Sus 48, 22.

Cap 58

Înfruntă fățarnicia jidovilor, arătând postul lor a nu fi priimit lui Dumnezeu. Și care trebuie să urmeze cu postul, carele puindu-să, multe faceri de bine să dăruiesc oamenilor. Cum trebuie a prăznui sâmbăta, lepădându-și voia sa și ce răsplătire va fi celor ce vor prăznui așa.

1. trângă, să nu încetezi, ca trâmbița înalță glasul tău și vestește norodului Mieu nelegiuirile lor și casii lui Iacov păcatele lor.

2. Că pre Mine din zi în zi Mă caută și a ști căile Meale vreau, ca un neam ce au făcut dreptăți, și judecata Dumnezeului său nu o au părăsit. Cer de la Mine judecățile dreptății; a să apropiia de Dumnezeu vreau.

3. «Pentru ce am postit și nu Te-ai uitat la noi? Smerit-am sufletele noastre și n-ai știut?» Iată, în zioa postului vostru să află voia voastră și pre toți datornicii voștri îi ceareți.

4. Iată, spre pâri și gâlcevi postiți și vă loviți cu pumnul necredincios. Să nu postiți ca până la această zi, ca să se auză întru înălțime strângerea voastră.

375r 5. *Au doară de acest feal iaste postul carele am ales, prin zi a-și năcăji omul sufletul său? Au || doară a-și suci ca vârtejul capul său și sac și cenușe a-și aștearne? Au doară acesta îl vei chema post și zi bine priimită Domnului? *Zah. 7, 5.

6. Au doară acesta e mai vârtos postul care am ales? Dezleagă legăturile necredinții, desfă înfășurăturile ceale ce asupresc, slobozi pre cei zdrobiți, slobozi, și toată sarcina o rumpe!

7. *Frânge celui flămând pâinea ta și pre cei lipsiți și rătăciți bagă-i în casa ta. Când vei vedea golul acoperi-l, și trupul tău să nu-l treci cu vederea. *Ezec. 18, 7. Math. 25, 35.

8. Atunci să va ivi ca dimineața lumina ta și sănătatea ta mai degrabă va răsări; și va merge înaintea feții tale dreptatea ta și slava Domnului te va culeage.

9. Atunci vei chema și Domnul te va auzi. Strâga-vei și va zice: «Iată, Eu!», de vei lua din mijlocul tău lanțul și vei înceta a întinde deagetul și a grăi ce nu foloseaște.

10. Când vei vărsa celui flămând sufletul tău și suflet năcăjit vei sătura, răsări-va întru întunecare lumina ta și întunecarea tău va fi ca amiazăzi.

11. Și odihnă va da ție Domnul pururea și va umplea de străluciri sufletul tău și oasele tale va slobozi; și va fi ca o grădină stropită și ca un izvor de ape căruia nu-i vor scădea apele.

12. *Și să vor zidi întru tine pustiiile veacurilor. Temeliile neamului și a neamului vei deștepta. Și te vei chema ziditorul îngrădirilor, întorcând cărarea spre odihnă. | *Jos 61, 4.

375v 13. De vei întoarce de cătră sâmbăta piciorul tău a face voia ta în zioa Mea cea sfântă, și vei chema sâmbăta jingăse și sfânta Domnului slăvită și o vei slăvi, când nu faci căile tale și nu să află voia ta să grăiești cuvânt,

14. Atunci te vei desfăta în Domnul și te voi înălța preste înălțimile pământului și te voi hrăni cu moștenirea lui Iacov, tătâni-tău, că gura Domnului au grăit”.

Cap 59

Putearnic e și bine vrea Dumnezeu a mântui pre jidovi, ci răotățile lor, carele prorocul le înfruntă, opresc ca să nu fie ascultați și să se mântuiască. Pentru carele și ei să mărturisesc pe dreptate a fi părăsiți de la Dumnezeu și orbiți, cu multe reale năcăjiți. Despre iuțimea Domnului asupra celor răi și bunătatea spre cei ce să pocăiesc.

- Num. 11, 23. 1. **L**ată, nu e scurtată mâna Domnului, ca să nu poată mântui, nici s-au îngreoiat
Sus 50, 2. ureachea Lui, să nu asculte.
2. Ci nedreptățile voastre au împărțit între voi și între Dumnezeul vostru, și
păcatele voastre au ascuns fața Lui de la voi, să nu vă asculte.
- *Sus 1, 15. 3. *Că mâinile voastre pângărite sânt cu sânge și deagetele voastre cu nedreptate. Buzele
voastre au grăit minciună și limba voastră nedreptate grăiaște.
4. Nu iaste cine să chiiame dreptatea, nici iaste cine să judece adevărat. Ci nădăjduiesc
*Iov. 15, 35. în nimica și grăiesc deșertăciuni. *Zămislit-au osteneală și au născut nedreptate.
5. Oaole aspidelor au spart și pâzna painji | | nului au țasut. Cel ce va mânca din oaole 376r
lor va muri. Și ce e clocit va ieși spre vasilisc.
6. Pânzele lor nu vor fi spre vâjmânt, nici să vor acoperi cu lucrurile sale. Lucrurile lor,
lucruri netreabnice, și lucrul nedreptății, în mâinile lor.
- *Pilde 1, 16. 7. *Picioarele lor la rău aleargă și grăbesc a vărsa sânge nevinovat. Cugetele lor, cugete
Râm. 3, 15. netreabnice; jefuire și zdrobire în căile lor.
8. Calea păcii n-au știut și nu iaste judecată în pașii lor. Cărările lor s-au plecat lor, tot
cel ce calcă în eale nu cunoaște pacea.
9. Pentru aceasta s-au îndelungat judecata de la noi și nu ne va apuca dreptatea.
Așteptat-am lumina, și iată, întunearecul; strălucirea, și întru întunearec am umblat.
10. Pipăit-am ca orbii păreatele și ca cei fără ochi ne-am purtat. Împiedecatu-ne-am la
amiazăzi ca întru întunearec în ceale cu ceață, ca cei morți.
11. Răgni-vom ca urșii toți și ca porumbițele cugetând vom suspina. Așteptat-am judecata,
și nu iaste; mântuirea, și s-au depărtat de la noi.
12. Că s-au înmulțit nedreptățile noastre înaintea Ta și păcatele noastre ne-au răspuns
noao. Că nelegiuirile noastre, cu noi și nedreptățile noastre le-am cunoscut,
13. A păcătui și a minți împotriva Domnului. Și ne-am întors, ca să nu meargem după
Dumnezeul nostru, să grăim hulă și treacere de leage. Zămislit-am și am grăit din inimă
cuvintele minciunii.
14. Și s-au întors înapoi judecata și dreptate departe au stătut. Că au căzut în uliță 376v
adevărul și dreptatea n-au putut întra.
15. Și s-au făcut adevărul spre uitare. Și cel ce s-au depărtat de rău spre pradă s-au dat.
Și au văzut Domnul și răotatea s-au arătat întru ochii Lui, că nu iaste judecată.
16. Și au văzut că nu e om și S-au îndoit, căci nu iaste cine să ajute. Și și-au mântuit Luiși
brațul Său și dreptatea Lui, aceea L-au întărit.
- *Efes. 6, 17. 17. *Îmbrăcatu-S-au cu dreptatea ca cu platoșa, ca coiful mântuirii în capul Lui. Îmbrăcatu-S-au
1 Thesal 5, 18. cu vejmintele izbândii și S-au acoperit ca cu plașca râvnii,
18. Precum la izbândă ca la o răsplătire urgii protivnicilor Săi și întru mutarea nepriatinilor
Săi. Ostroave lor întru mutare va da.
19. Și să vor teame cei de la apus de numele Domnului și cei de la răsărituri, de slava
Lui, când va veni ca râul silnic, pre care Duhul Domnului îl silește.
- *Râm. 11, 26. 20. *„Și va veni Sionului Răscumpărătoriu și celor ce să întorc de la nedreptate întru
Iacov”, zice Domnul.
21. „Acest așezământ de leage al Mieu cu dânșii – zice Domnul – Duhul Mieu, Carele
iaste întru tine și cuvintele Meale care le-am pus în gura ta nu să vor depărta din gura ta
și din gura săminții tale – zice Domnul – de acum și până în veac”.

Cap 60

Bisearica spre dănțuire să deștaptă, că într-înșea slava Domnului strălucește, la carea să vor adaoge multe neamuri; și carele nu vor veni la ea vor peri. Întru carea pacea, dreptatea și

377r *lauda lui Dumnezeu să vor afla, depărtându-să nedreptatea. Și va fi || ei Domnul spre lumină veacinică și spre slavă.*

1. coală-te, luminează-te, Ierusalime! Că au venit lumina ta și slava Domnului spre tine au răsărit.
2. Că iată, întunecarea va acoperi pământul și ceața, noroadele. Iară preste tine va răsări Domnul și slava Lui întru tine să va vedea.
3. Și vor umbla neamurile întru lumina ta și împărații întru strălucirea nașterii tale.
4. *Rădăcă împregiur ochii tăi și vezi. Toți aceștia s-au adunat, venit-au ție. Fiii tăi de departe vor veni și featele tale din coaste să vor scula. *Sus 49, 18.
5. Atunci vei vedea și vei prisosi; și să va mira și să va desfăta inima ta când să va întoarce la tine mulțimea mării; tăria limbilor va veni ție.
6. Noroiu de cămile te va acoperi, drumarii Madiamului și Efanului, toți de la Sava vor veni, aur și tămâie aducând și lauda Domnului vestind.
7. Tot dobitocul Chidarului să va aduna ție, berbecii de la Navaioth să vor aduce ție. Aduce-să-vor preste oltariul Mieui cel de îmblânzire și casa mărimii Meale o voi slăvi.
8. Carii sânt aceștia ce zboară ca norii și ca porumbețele la fereștile sale?
9. Că pre Mine ostroavele Mă așaptă și corăbiile mării în început, ca să aduc fiii tăi de departe, argintul lor și aurul lor cu dâșii, numelui Domnului tău și sfântul lui Israil, pentru că te-au slăvit.
10. Și vor zidi fiii nimernicilor zidurile tale și împărații lor vor slugi ție, că întru urgia Mea te-ai lovit și întru păciuirea Mea te-am miluit.
11. *Și să vor deschide porțile tale pururea, zioa și noaptea nu să vor închide, ca să se aducă la tine tăria limbilor și împărații lor să se aducă. | *Apoc. 21, 25.
- 377v 12. Că limba și împărăția carea nu va sluji ție va peri și neamurile cu pustiire să vor jăfui.
13. Mărirea Livanului la tine va veni, chiparosul și molitvul și bradul împreună a împodobi locul sfințirii Meale și locul picioarelor Meale îl voiu mări.
14. Și vor veni la tine plecați fiii lor, cei ce te-au smerit și să vor închina urmelor picioarelor tale toți cei ce te defaimă și te vor chema cetatea Domnului, Sionul, sfântul lui Israil.
15. Pentru aceea, că ai fost părăsită și urâtă și nu era cine să treacă prin tine, pune-te-voi spre mândria veacilor, bucurie în neam și în neam și
16. Vei suga laptele limbilor și cu țita împăraților te vei apleca. Și vei ști că Eu sânt Domnul, Cel ce te mântuiesc și răscumpărătorul tău cel tare, Iacov.
17. Pentru aramă voi aduce aur și pentru fier voi aduce argint și pentru leamne, aramă și pentru pietri, fier. Și voi pune cercetarea ta pace, mai-marii tăi dreptatea.
18. Nu să va mai auzi nedreptatea pre pământul tău, jefuirea și zdrobirea în hotarale tale; și va cuprinde mântuirea zidurile tale și porțile tale, lauda.
19. *Nu va mai fi ție soarele a lumina zioa, nici sclipeala lunii te va lumina, ci va fi ție Domnul spre lumină veacinică și Dumnezeul tău, spre slava ta. *Apoc. 21, 23 și 22, 5.
20. Nu va mai apune soarele tău și luna ta nu să va micșora, că va fi ție Domnul spre lumină veacinică și să vor plini zilele jalei tale.
21. Iară norodul tău, toți cei drepti, în veac vor moșteni pământul, odrazla sădirii Meale, lucrul mânilor Meale a slăvi.
22. Mai mic va fi în mie și mititel spre neam tare foarte. Eu, Domnul, în vreama lui, degrabă voi face aceasta.

Cap 61 ||

378r *Slujba Mântuitorului Hristos și răscumpărarea neamului omenesc frumos le arată. Și cum că, cu propoveduirea slujitorilor lui Hristos, limbile la credință să vor întoarce. Adaoge despre mângâierea celor ce vor creade și slava slujitorilor. Bisearica veselindu -să de fericirea sa minunat să bucură.*

1. uhul Domnului preste Mine, pentru că M-au uns Domnul. A vesti celor blânzi M-au trimis, să vindec pre cei zdrobiți cu inima, *să propoveduiesc celor robiți slobozirea și celor închiși, deschiderea. *Luca 4, 18.
2. Să propoveduiesc anul cel priimit Domnului și zioa izbândirii Dumnezeului nostru, *să mângăiu pre toți cei ce plâng. *Mathei 5, 5.

3. Să puiu celor ce plâng Sionul și să le dau cunună pentru cenușe, untul-de-lemn al bucurii pentru plângere, platoșea laudii pentru duhul mahnirii. Și să vor chema într-înșă tarii dreptății, sădirea Domnului a lauda.

*Sus 48, 12.

4. *Și vor zidi pustiile ceale din veac și căderile ceale de demult le vor rădica și vor întemeia cetățile ceale răsipite, ceale răsipite în neam și în neam.

5. Și vor sta streinii și vor paște dobitoacele voastre și fiii nimearnicilor lucrători de câmp și de viile voastre vor fi.

6. Iară voi preoții Domnului vă veți chema, slujitorii Dumnezeului nostru zice-să-va voao. Tăria limbilor veți mânca și întru slava lor vă veți mândri.

7. Pentru turburarea voastră cea îndoită și rușinea vor lauda partea sa. Pentru aceasta în țara sa îndoite vor stăpâni, veselie veacinică va fi lor.

8. Că Eu, Domnul, Cel ce iubesc judecata și urăsc răpirea în jârtvă. Și voi da lucrul lor întru | adevăru și legătură veacinică de pace le voi face.

378v

9. Și vor ști întru neamuri sămânța lor și odrazla lor în mijlocul noroadelor. Toți ce vor vedea îi vor cunoaște, că aceștia sânt sămânța carea o au blagoslovit Domnul.

10. Bucurându-Mă, Mă voi bucura întru Domnul și va sălta sufletul Mieu întru Dumnezeul Mieu. Că M-au îmbrăcat cu vejmintele mântuirii și cu văjmântul dreptății M-au încunjurat, ca pre un mire împodobit cu cununa și ca pre o mireasă împodobită cu mărgăritarele sale.

11. Că precum pământul scoate roada sa și precum grădina sămânța sa răsare, așa Domnul Dumnezeu va răsări dreptatea și lauda înaintea tuturor limbilor.

Cap 62

Prorocul nu încetă, pentru cei necredincioși, a vesti pre Hristos, prorocind de venirea lui Hristos și întoarcerea limbilor. Pentru fericirea lor, slava și bucuria bisearicii din bunăvoia lui Dumnezeu cătră dânsa. De propoveduitorii bisearicii și Evangheliia pre lume a să vesti.

1. entru Sion nu voi tăcea și pentru Ierusalim nu voi înceta, până ce va ieși ca strălucirea dreptul lui și Mântuitorul lui ca candila să se aprinză.

2. Și vor vedea limbile pre dreptul tău și toți împărații pre cinstitul tău. Și să va chema ție nume nou, care numele Domnului va numi.

3. Și vei fi cununa slavii în mâna Domnului și steama împărăției în mâna Dumnezeului tău.

4. Nu te vei mai chema „Lăsată”, și pământul tău nu să va mai chema „Pustiu”, ci te vei chema „Voia | | Mea” într-înșă și pământul tău „Lăcuit”. Că bine au plăcut Domnului întru tine și pământul tău să va lăcui.

379r

5. Că va lăcui tinărul cu fecioara și vor lăcui întru tine fiii tăi. Și să va bucura mirele de mireasă și să va bucura de tine Dumnezeul tău.

6. Preste zidurile tale, Ierusalime, am rânduit păzitori, toată zioa și toată noaptea în veac nu vor tăcea. Cei ce vă aduceți aminte de Domnul să nu tăceți.

7. Și să nu-i dați tăcere, până când va așeza și până când va pune Ierusalimul laudă pre pământ.

8. Juratu-S-au Domnul în dreapta Sa și în brațul țării Sale: „De voi mai da grâul tău bucată nepriiatinilor tăi și de vor bea cei streini vinul tău, întru carele te-ai ostenit,

9. Că cei ce-l adună îl vor mânca și vor lauda pre Domnul și cei ce-l câștigă îl vor bea în curțile Meale ceale sfinte”.

*Sus 57, 14.

10. Treaceți, treaceți prin porți, *găsiți cale norodului, neated faceți drumul, aleageți pietrele și rădicați sămn cătră noroade!

*Zahar. 9, 9.

11. Iată, Domnul auzit au făcut în marginile pământului: *„Ziceți featei Sionului: «Iată, Mântuitorul tău au venit. Iată, plata Lui cu El și lucrul Lui înaintea Lui»”.

Math. 21, 5.

12. Și-i vor chema „Norod sfânt, răscumpărați de la Domnul”, iară tu te vei chema „Cetate căutată și nu părăsită”.

Cap 63

Zice-să Domnul cu sânge stropit, când singuru biruise protivnicii. Dumnezeu multe faceri | de bine au dăruit israeliteanilor, ci pentru nedreptățile sale sânt părășiți de El. Iară prorocul,

379v

aducându-și aminte de milele Domnului, cheamă mila Lui preste norodul Său, care de la Dumnezeu a fi părăsit îl jeluiște.

1. ine e acesta, care vine din Edom, cu hainele întinse din Vosor? Acesta, înfrământat în văjmântul Său, pășind întru mulțimea țării Sale: „Eu, Cel ce grăiesc dreptatea și apărătoriu sânt a mântui!”
2. *Pentru ce, dară, e roșie haina Ta și vejmintele Tale, ca a celor ce calcă în jgheab? *Apoc. 19, 13.
3. „Jgheabul l-am călcat sângur și din limbi nu iese om cu Mine. Călcatu-i-am pre ei întru iuțimea Mea și împreună i-am călcat întru mâniia Mea. Și s-au stropit sângele lor preste vejmintele Meale și toate îmbrăcămintele Meale le-am pângărit.
4. *Că zioa izbândirii întru inima Mea anul răscumpărării Meale au venit. *Sus 34, 8.
5. Uitatu-M-am împrejur și nu era ajutoriu. Căutat-am și n-au fost cine să ajute. Și M-au mântuit brațul Mieui și urgiia Mea, aceea Mi-au ajutat.
6. Și am călcat noroadale întru iuțimea Mea și i-am îmbătat întru urgiia Mea și am tras la pământ putearea lor”.
7. De milele Domnului îm voi aduce aminte, lauda Domnului preste toate ceale ce ne-au răsplătit noao Domnul și preste mulțimea bunătăților casii lui Israil, care le-au dăruit lor după slobozenia Sa și după mulțimea milelor Sale.
- 380r 8. Și au zis: „Însă norodul Mieui iese, fiii ce nu || tăgăduiesc”. Și S-au făcut lor Mântuitoriu.
9. Întru tot năcazul lor n-au fost năcăjit și îngerul feții Lui i-au mântuit pre ei. Întru iubirea Sa și întru slobozenia Sa Însuși i-au răscumpărat pre ei și i-au purtat și i-au rădicat în toate zilele veacului.
10. Iară ei spre mânie L-au chemat și au năcăjit Duhul Lui cel Sfânt; și S-au întors lor spre nepriatin și Însuși i-au oștit pre ei.
11. Și ș-au adus aminte de zilele veacului a lui Moisi și a norodului său. *Unde iese Cel ce i-au scos din mare, cu păstorii turmii Sale? Unde iese Cel ce au pus în mijlocul lui Duhul sfântului Său? *Ieșire 14, 25.
12. Cel ce au scos pre Moisi cu brațul mărimii Sale? Cel ce au tăiat apele înaintea lor, ca să-Și facă nume veacinic?
13. Cel ce i-au scos prin adâncuri ca pre un cal în pustie, ce nu să potigneaște?
14. Ca o jvină în câmp pogorându-să, Duhul Domnului povățuitoriu lui au fost. Așa ai adus norodul Tău, ca să faci Ție numele slavei.
15. *Ia aminte din ceriu și vezi din lăcașul Tău cel sfânt și al slavii Tale. Unde iaste râvna Ta și țării ta, mulțimea celor dinlontru ale Tale și a milelor Tale? Preste Mine s-au întins. *2 Leage 26, 15. Varuh 2, 16.
16. Că Tu, Tatăl nostru, și Avraam nu ne ști pre noi, și Israil nu ne-au cunoscut; Tu, Doamne, Tatăl nostru, răscumpărătoriu nostru, din veac numele Tău.
17. Pentru ce ne-ai făcut a rătăci din căile Tale, Doamne? Învărtoșat-ai inima noastră, să nu ne teamem de Tine? Întoarce-Te pentru slujile Tale, neamurile moștenirii Tale! |
- 380v 18. Ca o nimica au moștenit pre norodul Tău cel sfânt; vrăjmașii noștri au călcat sfințeniia Ta.
19. Făcutu-ne-am ca întru început, când nu ne stăpâneai, nici să chema numele Tău preste noi.

Cap 64

Ceare prorocul ca Dumnezeu numele Său și putearea nepriatinilor cunoscute să le facă. Făcând aducerea aminte de fericirea cea gătită celor ce aștaptă pre Dumnezeu, mărturiseaște și jeluiște nedreptățile norodului său, necurățiile și izgonirea, rugându-să pentru izbăvire.

1. atâr de ai rumpe ceriurile și să Te pogori, de la fața Ta munții s-ar topi.
2. Ca arderea focului s-ar veștezi, apele ar arde de foc, ca să fie cunoscut numele Tău nepriatinilor Tăi. De cătră fața Ta limbile s-ar turbura.
3. Când vei face ceale minunate, nu vom suferi. Pogorātu-Te-ai și de cătră fața Ta munții s-au topit.
4. Din veac n-au auzit, nici în urechi au luat, *ochiul n-au văzut Dumnezeu fără Tine, ceale ce ai gătit celor ce te aștaptă pre Tine. *2 Corith 2, 9.
5. Întâmpinat-ai pre cel ce să veselească și face dreptate. În căile Tale îș vor aduce aminte de Tine. Iată, Tu Te-ai mâniat și noi am păcătuit. Întru dâșii am fost pururea și ne vom mântui.
6. Și ne-am făcut ca niște necurați toți noi și ca pânura cei de lună toate dreptățile noastre. Și am căzut toți ca frunza și nedreptățile noastre ca vântul ne-au dus pre noi.

7. Nu iaste cine să cheme numele Tău, cine să se scoale și să Te ție. Ascuns-ai fața Ta de cătră noi și ne-ai lovit cu mâna nedreptății noastre. ||

8. Și acum, Doamne, Tatăl nostru ești Tu, iară noi, tină și Făcătorul nostru, Tu, și lucrul 381r
mânilor Tale, noi toți.

*Psalmi 78, 8. 9. *Nu Te mânia, Doamne, foarte și să nu mai pomenești nedreptatea noastră. Iată, caută norodul Tău toți noi.

10. Cetatea sfântului Tău s-au făcut pustie, Sionul părăsit s-au făcut, Ierusalimul s-au pustiit.

11. Casa sfințirii noastre și a măririi noastre, unde Te-au lăudat părinții noștri, s-au făcut spre ardere de foc și toate ceale dorite a noastre s-au întors spre căderi.

12. Au doară preste aceastea Te vei conteni, Doamne, tăcea-vei și ne vei năcăji foarte?

Cap 65

Întoarcerea limbilor și lepădarea jidovilor pentru nedreptățile sale și închinarea de idoli, cruțându-să puțină rămasășite dintr-înșii. Amânânțare celor ce au lepădat leagea lui Dumnezeu și spornice și toate noao să vestesc slujilor lui Dumnezeu. Despre a cărora fericire și a lui Dumnezeu cătră dânșii bunătate, multe grăiaște prorocul.

Râm. 10, 20.

1. ăutatu-M-au pre Mine cei ce mai înainte nu Mă întreba, aflatu-M-au cei ce nu M-au căutat. Zis-am: „Iată, Eu, iată, Eu la limbi carii nu chema numele Mieu.

2. Întins-am mânil Meale toată zioa cătră norodul cel necredincios, ce pășaste în cale nu bună, după cugetele sale,

3. Norodul cel ce Mă chiiamă spre mânie înaintea feații Meale pururea. Cei ce fac giunghieri în grădini și jârtvesc pre cărămizi, |

4. Cei ce lăcuiesc în mormânturi și în bisearicile idolilor dorm, cei ce mânâncă carne 381v
de porc și zamă pângărită e în vasele lor,

5. Cei ce zic: „Depărtează-te de la mine, nu te apropiia de mine că necurat ești”, aceștia fum vor fi întru iuțimea Mea, foc arzând toată zioa.

6. Iată, scris iaste înaintea Mea: „Nu voiu tăcea, ci voiu răsplăti și voiu răsplăti în sânul lor,

7. Nedreptățile voastre și nedreptățile părinților voștri împreună – zice Domnul – cei ce au jârtvit preste munți și preste dealuri M-au probozit și voiu măsura lucrul lor cel dintăiu în sânul lor”.

8. Aceastea zice Domnul: „Precum de s-ar găsi boboana în strugur și să se zică: «Nu o răsipi, că blagoslovenie iaste», așa voiu face pentru slujile Meale și nu voiu pierde tot.

9. Și voiu scoate din Iacov sâmânță, și din Iuda pre cel ce va stăpâni măgurile Meale. Și o vor moșteni aleșii Mie și slugile Meale vor lăcui acolo,

10. Și vor fi câmpurile spre staule de turme și valea Ahor spre culcușul ciurdelor norodului Mieu, celor ce M-au căutat.

11. Și voi, cei ce ați părăsit pre Domnul, cei ce v-ați uitat de muntele cel sfânt al Mieu, cei ce puneți norodului masă și gustați preste ea,

*Ia Pilde 1, 22.

Jos 66, 4.

Iere. 7, 13.

12. Număra-vă-voiu cu sabia și toți cu tăiare veți cădea. *Pentru aceaea că v-am chemat și nu ați răspuns, grăit-am și nu ați auzit. Și făceați rău în ochii Mie și ceale ce n-am vrut ați ales”.

13. Pentru aceasta, aceastea zice Domnul Dumnezeu: „Iată, slugile Meale vor mânca, și voi veți flămânzi. Iată, slugile Meale vor bea, și voi veți însătoșa. ||

14. Iată, slugile Meale să vor veseli, și voi vă veți rușina. Iată, slugile Meale vor lăuda 382r
pentru săltarea inimii, și voi veți strâga pentru durearea inimii și pentru zdrobirea duhului vă veți văieta.

15. Și veți slobozi numele vostru spre jurământ aleșilor Mie. Și te va ucide Domnul Dumnezeu, și pre slugile Sale va chema cu alt nume,

16. Întru carele cel ce e blagoslovit pre pământ să va blagoslovi întru Dumnezeu. Amin. Și cel ce joară pre pământ va jura întru Dumnezeu. Amin. Că uitării s-au dat strâmtorile ceale dintăiu și pentru că s-au ascuns de la ochii Mie.

*Jos 66, 22.

Apoc. 21, 1.

17. *Că iată, Eu zidesc ceriuri noao și pământ nou; și nu vor fi întru pomenire ceale dintăi și nu să vor sui la inimă,

18. Ci vă veți bucura și veți sălta până în veac întru ceale ce Eu zidesc. Că iată, Eu zidesc Ierusalimul săltare și norodului, bucurie.

19. Și voi sălta în Ierusalim și Mă voi bucura întru norodul Mieu. Și nu să va mai auzi într-însul glasul plângerii și glasul strâgării.

20. Nu va mai fi acolo prunc de zile și bătrân care să nu-și plinească zilele sale. Că copilul de o sută de ani va muri și păcătosul de o sută de ani blăstămat va fi.

21. Și vor zidi casă și vor lăcui și vor sădi vii și vor mânca rodurile lor.

22. Nu vor zidi și altul va lăcui, nu vor sădi și altul va mânca, că după zilele copaciului vor fi zilele norodului Mieu, și lucrurile mânilor lor să vor învechi.

23. Aleșii Mieii nu să vor osteni în zădar, nici vor naște întru turburare, că sămânța celor blagosloviți de la Domnul iaste și nepoții lor cu ei. |

382v 24. *Și va fi mai nainte de ce vor strâga, Eu îi voi asculta. Încă ei grăind, Eu îi voi auzi. *Psalm 31, 5.

25. *Lupul și mielul să vor paște împreună, leul și boul vor mânca paie și șarpelui, praful, și pâinea lui. Nu vor strâca, nici vor ucide în tot muntele Mieu cel sfânt”, zice Domnul. *Sus 11, 6.

Cap 66

Domnul ceriului și al pământului nu caută la biserică, carea jidovii pentru loc de odihnă vrea a-i zidi, ci la duhul umilit. Leapădă-să jârtvele legii vechi. Obrăznicia jidovilor împotriva lui Hristos și a ucenicilor Lui, că să va certa să arată. Pentru nașterea lui Hristos și rodirea bisericii, cu carea toți a să veseli îi îndeamnă, arătând facerile de bine care va lua de la Domnul și ce judecată va fi celor răi și în ce chip, prin propoveduirea ucenicilor lui Hristos, limbile să vor întoarce. Și despre răsplătirea cea desăvârșită a celor buni și a celor răi.

1. ceastea zice Domnul: *„Ceriul, scaunul Mieu, iară pământul e așternut picioarelor Meale. Ce casă e aceasta care zidiți Mie? Și ce loc e acesta odihnii Meale?” *Fapt. 7, 8,9 și 17, 24.

2. Toate aceastea mâna Mea le-au făcut și s-au făcut toate aceastea”, zice Domnul. „La cine, dară, Mă voi uita, fără la cel sărac și la cel zdrobit cu duhul și carele să cutremură de cuvintele Meale?”

383r 3. Cel ce jârtveaște boul, ca cel ce omoară omul. Cel ce omoară dobitocul, ca cel ce descrieră cănele. Cel ce aduce aducere, ca cel ce ar aduce sânge de porc. Cel ce-ș aduce aminte de tămâie, ca cel ce binecuvintează idolul. Aceastea toate le-au ales în căile sa | le și întru urăciunile sale sufletul lor s-au desfătat.

4. Pentru aceaea și Eu voi aleage bațjocurile lor și de ceale ce să tem le voi aduce asupra lor, că am chemat și nu era cine să răspundă. Grăit-am și n-au auzit și au făcut rău întru ochii Mieii și ceale ce n-am vrut au ales” . Pilde 1, 24. Sus 65, 12. Ieremie 7, 13.

5. Auziți cuvântul Domnului, cei ce tremurați de cuvântul Lui! Zis-au: „Frații voștri”, cei ce Mă urăsc și Mă leapădă pentru numele Mieu. Mărească-Să Domnul și vom vedea întru veselii voastră. Iară ei să vor rușina.

6. Glasul norodului din cetate, glas din biserică, glasul Domnului, Celui ce răsplătește răsplătire nepriiatinilor Săi.

7. Mai înainte de-a să munci a naște, au născut. Mai nainte de-a-i veni nașterea, au născut parte bărbătească.

8. Cine au auzit cândva aseaminea? Și cine au văzut acestuia aseaminea? Au doară va naște pământul într-o zi? Au să va naște neamul împreună? Că s-au muncit a naște și au născut Sionul fiii săi?

9. „Au doară Eu, Cel ce fac pre alții a naște, Însumi nu voi naște?”, zice Domnul. „De voi fi Eu sterp, Cel ce dăruiesc altora naștere?”, zice Domnul, Dumnezeuul tău.

10. Veseliți-vă cu Ierusalimul și sălțați într-înșă toți cei ce o iubiți. Bucurați-vă cu dânsa cu bucurie toți cei ce plângeți de dânsa,

11. Ca să sugeți și să vă săturați din ugerul mângăiariei ei, ca să mulgeți și cu desfătări să curgeți din tot fealiul de mărirea ei.

383v 12. Că aceastea zice Domnul: „Iată, Eu voi abate preste ea ca râul păcii și ca răpegiunea ce | noroiaște slava limbilor, carea o veți suga. La ugere vă veți duce și pă genunche să vor cucernici voao.

13. În ce chip maica mângăie pre careva, așa Eu vă voi mângăia pre voi și întru Ierusalim vă veți mângăia”.

14. Vedea-veți și să va bucura inima voastră și oasele voastre ca iarba vor odrăzli. Și să va cunoaște mâna Domnului slujilor Sale și va urgisi pre nepriiatinii Săi.

15. Că iată, Domnul în foc va veni și ca viforul căruțele Lui, a răsplăti întru urgie iuțimea Sa și certarea Sa, în văpaie de foc.

16. Că în foc Domnul va judeca și întru sabia Sa la tot trupul; și să vor înmulți cei ucși de la Domnul.

17. „Cei ce să sfințea și curați a fi să socotea în grădini după ușe dinlontru, cei ce mânca carne de porc și urăciunea și șoarecele împreună să vor mistui”, zice Domnul.

18. „Iară Eu lucrurile lor și gândurile lor viu să le aduc cu toate neamurile și limbile. Și vor veni și vor vedea slava Mea.

19. Și voi pune întru ei sămn și voi trimite dintre ei, pre cei ce vor fi mântuiți, la neamuri, pre mare, în Africa și în Lidia, fiind săgeata, în Italia și în Grecia și la ostroave departe, la cei ce n-au auzit de Mine și n-au văzut slava Mea. Și vor vesti slava Mea neamurilor.

20. Și vor aduce pre toți frații voștri din toate neamurile dar Domnului, pre cai și în căruțe și în lăptice și pre cămile și în ca|re, la muntele cel sfânt al Mieu, Ierusalimul – zice 384r
Domnul – precum de-ar aduce fiii lui Israil odor în vas curat în casa Domnului.

21. Și voi lua dintre dânșii spre preoți și leviți”, zice Domnul.

*Apoc. 21, 1.

22. *„Că precum ceriurile noao și pământul nou, care Eu le fac a sta înaintea Mea – zice Domnul – așa va sta sămânța voastră și numele vostru.

23. Și va fi lună din lună și sâmbătă din sâmbătă; veni-va tot trupul să se închine înaintea feții Meale”, zice Domnul.

*Math. 9, 45.

24. „Și vor ieși și vor vedea trupurile oamenilor carii au trecut leagea împotiva Mea. *Viermele lor nu va muri și focul lor nu să va stânge. Și vor fi până la sațiu, spre vederea a tot trupul”.

